لغة البشتو

إدارة أوقاف
صالح عبدالعزيز الراجحي

د مسلمان ساتنه

په قرآني او نبوي اذکارو کی

د (حصن المسلم) پښتو ژباړنه

لیکنه

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ژباړنه

عبد النافع زُلال

طبع على نفقة إدارة أوقاف
صالح بن عبدالعزيز الراجحي
غفر الله له ولوالديه ولذريته ولجميع المسلمين
www.rajhiawqaf.org

يهدى ولا يباع

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

د ژباړن* سريزه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على محمد الرسول الأمين، وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

پـــدي کـــي شک نشته چي د شرعي نصوصو (قرآني آيتونو او نبوي احاديـــثو) ژباړل د اهميت وړ خبره ده، ترڅو عام خلک* چي له عربي ژبي سره آشنايي نلري، وکولای شي د قرآن او حديثو د الفاظو په معنی پوه شي، او په هغه کي نغښتي* مفاهيمو او احکامو باندي ځان خبر کړي. او لدې جملي نه د دعاګانو او اذکارو ژباړل* هم ارزښتناک کار دی، پدې چي دعاګاني او اذکـــار د مسلمان په معنوي ژوند کي يو ځانګړی ځای لري، چي د ژوند په مختلفو او بدليدونکو حالاتو کي الله ﷻ ته دبنده د توجه اړولو، تضرع* او عاجـــزي کولـــو، او د هغه د يادولو او ستايلو، او له هغه نه مرستي او مدد غوښتلو، او د هغه حکم او فيصلې او قضاء او قدر ته د تسليميدلو څرګندونه* کوي. که څه هم د مسنونه دعاګانو او اذکارو ويل په عربي سره غوره خبره ده، خو د هغه په معناګانو او مفاهيمو باندي پوهيدل هم ضروري ګڼل کيږي، تر څو يې د لوستلو او ويلو په حالت کي لوستونکی له پوره اخلاص او د زړه له حضور نه، او په هغه کي د تدبر* او تفکر* کولو نه برخمن* وي.

مـــا پـــه ژباړنه کي د لفظي او حرفي ژباړني لاره نده غوره کړې، بلکه د معـــنی او مفهوم په نظر کي نيولو سره مي د پښتو ژبي د قواعدو سره سم روانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژباړنه کړېده، او دا ځکه چي حرفي او لفظي ژباړنه په دوه لحاظه کمزوري وي، اول دا چـــي د عربي جملي مفهوم په پوره توګه* نشي افاده* کولای، او بل دا چي پښتو جمله د کلماتو د ارتباط او ترتيب په لحاظ کمزوري، او ناتمامه وي، او لوستونکی ته د فهم وړ نه وي.

او کـــوم عـــبارتونه يـــا کلمي چي د معنی د بشپړ تيا* لپاره مي اضافه کړېدي، هغه مي د دوو منحني شکله قوسونو په مينځ کي راوړېدي، تر څو د اصلي عبارت له ترجمې نه بې توپير* وشي.

بل دا چي په پښتو کي د مختلفو هجو او د مرادفو کلماتو د شته والي په خاطر مي د نومړو کلماتو تر څنګ د ستوري علامه (*) ايښې ده، او بيا مي د کـــتاب په پای کي د نومړو کلماتو يو جدول يا لست اضافه کړېدی، تر څو د ستوري لرونکي کلمې د دوهمي معنی يا بلي هجي د پيژندني لپاره ورته مراجعه وشـــي، او پـــدې توګه به د مختلفو هجو لوستونکي له کتاب نه په آسانی سره استفاده وکړای شي.

د احاديثو د ژباړلو لپاره مي د احاديثو شرح کونکي کتابونو ته مراجعه کړېده، او د خپل توان سره سم مي هغه معنی غوره کړېده، چي د لوستونکي فهم ته له ټولو نه نژدې ده، او د پښتو جملي سره زيات سمون لري.

اميد دی چي دا کتاب د مسلمان ورور لپاره ګټور واقع شي، او له دعا نه مي هير نکړي.

وصلی الله علی نبينا محمد، وعلی آله وصحبه وسلم.

عبد النافع زُلال

azolal@yahoo.com

azolal@hotmail.com

رياض- ١٤٢٣/١/١٥هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د مصنف سریزه

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستهديه ونستغفره، ونعوذ بالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا، من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له، وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله، صلى الله عليه وعلى آله وأصحابه ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين، وسلم تسليماً كثيراً، أما بعد:

دا يو مختصر (کتاب) دی چي ما له خپل بل کتاب «الذكرُ والدعاءُ والعلاجُ بالرُّقَى مِنَ الكتابِ والسُّنّةِ» نه مختصر کړيدی، او په هغه کي مي د نومړي کتاب نه يواځي اذکار راوړيدي، تر څو په سفر کي يې له ځان سره اخيستل آسانه وي.

او يواځي مي د ذکر او دعا متن راوړی، او د هغه د تخريج له مراجعو نه مي له اصلي کتاب نه يواځي يو يا دوه مراجع ذکر کړيدي، او څوک چي د نومړي ذکر او دعا راوي (صحابي) او د هغه تخريج پيژندل غواړي، نو اصلي کتاب ته دي مراجعه وکړي.

له الله ﷻ نه د هغه په نيکو نومونو، او لوړو صفتونو سره سوال کوم چي دا کتاب خالص د خپل رضا لپاره وګرځوي، او هغه ما ته، لوستونکي ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

چـــاپونكي ته، او هغه چا ته چي په خپرولو كي يې برخه اخيستي ده په دنيا او آخرت كي كټور وګرځوي، الله ﷻ د همدي كار مَل او په هغه باندي قادر دی.

وصلى الله وسلم على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه، ومن تبعهم بإحسان إلى يوم الدين.

د/ سعيد بن علي بن وهف القحطاني

صفر/ ١٤٠٩هـ

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ذكر فضيلت

الله جَلَّ جَلَالُهُ فـــرمايي: ﴿فَاذْكُرُونِي أَذْكُرْكُمْ وَاشْكُرُواْ لِي وَلاَ تَكْفُرُونِ﴾ [البقرة: ۱۵۲]

۞ ما ياد كړئ، زه به تاسو ياد كړم، او زما شكر پرځاى كړئ، او زما نا شكري مه كوئ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْراً كَثِيراً﴾ [الأحزاب: ٤١]

۞ اې مومنانو! الله په ډيرو يادولو سره ياد كړئ.

﴿وَالذَّاكِـــرِينَ اللَّهَ كَثِيراً وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْراً عَظِيماً﴾ [الأحزاب: ٣٥]

۞ او د الله ذكر كونكو سړو او ذكر كونكو ښځو لپاره الله جَلَّ جَلَالُهُ بخښنه* او لوى ثواب او اجر تيار كړى دى.

﴿وَاذْكُر رَّبَّكَ فِي نَفْسِكَ تَضَرُّعاً وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالآصَالِ وَلاَ تَكُن مِّنَ الْغَافِلِينَ﴾ [الأعراف: ٢٠٥]

۞ خپل رب په عاجزى او په ويره او په ټيټ آواز سره چي پورته نه وي، له خپل ځان سره سبا او بيګاه ياد كړه، او له غافلانو څخه مه كيږه.

پيغمبر ﷺ فرمايي: «مَثَلُ الَّذِي يَذْكُرُ رَبَّهُ وَالَّذِي لاَ يَذْكُرُ رَبَّهُ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَثَلُ الْحَيِّ وَالْمَيِّتِ»[١].

۞ هغه څوک چې د خپل رب* ذکر کوي، او هغه څوک چې نه يې کوي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

او فرمايي: «أَلاَ أُنَبِّئُكُمْ بِخَيْرِ أَعْمَالِكُمْ، وَأَزْكَاهَا عِنْدَ مَلِيكِكُمْ، وَأَرْفَعِهَا فِي دَرَجَاتِكُمْ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ إِنْفَاقِ الذَّهَبِ وَالْوَرَقِ، وَخَيْرٍ لَكُمْ مِنْ أَنْ تَلْقَوْا عَدُوَّكُمْ فَتَضْرِبُوا أَعْنَاقَهُمْ وَيَضْرِبُوا أَعْنَاقَكُمْ؟» قَالُوا: بَلَى، قَالَ: «ذِكْرُ اللَّهِ تَعَالَى»[٢].

۞ آيا تاسو خبر نکړم ستاسو د ښو اعمالو نه، او له هغو اعمالو نه چې ستاسو د رب* په نزد له ټولو نه پاک دي، او ستاسو درجې* لوړوي*، او ستاسو لپاره د سرو زرو او سپينو زرو له خيراتولو نه هم غوره* دي، او ستاسو لپاره لدې نه هم غوره دي چې د دښمن سره مخامخ شی او بيا يو د بل غاړي* ووهی؟ (صحابه وو) وويل: هو (خبر مو کړه)، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: (هغه) د الله ﷻ ذکر کول دي.

او همدا رنګه فرمايي: «يَقُولُ اللَّهُ تَعَالَى: أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي، وَأَنَا مَعَهُ إِذَا ذَكَرَنِي، فَإِنْ ذَكَرَنِي فِي نَفْسِهِ ذَكَرْتُهُ فِي

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١/٢٠٨)، او د مسلم ١/٥٣٩ لفظ دادی: «مثل البيت الذي يذكر الله فيه والبيت الذي لا يذكر الله فيه مثل الحي والميت»، ترجمه: هغه کور چي په هغه کي د الله ذکر کيږي، او هغه کور چي د الله ذکر نه پکښي کيږي، مثال يې د ژوندي او مړي په شان دي.

(٢) ترمذي ٥/٤٥٩، ابن ماجه ٢/١٢٤٥، صحيح ابن ماجه ٢/٣١٦، صحيح الترمذي ٣/١٣٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِـــي، وَإِنْ ذَكَـــرَنِي فِي مَلَإٍ ذَكَرْتُهُ فِي مَلَإٍ خَيْرٍ مِنْهُمْ، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ شِبْراً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ ذِرَاعاً، وَإِنْ تَقَرَّبَ إِلَيَّ ذِرَاعاً تَقَرَّبْتُ إِلَيْهِ بَاعاً، وَإِنْ أَتَانِي يَمْشِي أَتَيْتُهُ هَرْوَلَةً»(١).

۞ الله جل جلاله فرمايي: زه د بنده د ګمان په وړاندي يم، او زه ورسره يم چي کله ما ياد کړي، نو که يې په خپل زړه کي ياد کړم، زه يې له ځان سره يادوم، او که يې په يوې ډلي کي ياد کړم، زه يې د هغې نه په غوره* ډله کي يادوم، او که ما ته د يوې لويشتي په اندازه رانژدي شي، زه به هغه ته د يو ګز په اندازه نژدې شم، او که ما ته د يو ګز په اندازه نژدي شي، زه به هغه ته د يوې وازې* په اندازه نژدي شم، او که ما ته په پښو* روان راشي، زه به ورته په منډه* ورشم.

وعَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بُسْرٍ رضي الله عنه أَنَّ رَجُلاً قَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنَّ شَرَائِعَ الإِسْلاَمِ قَدْ كَثُرَتْ عَلَيَّ فَأَخْبِرْنِي بِشَيْءٍ أَتَشَبَّثُ بِهِ، قَالَ: لاَ يَزَالُ لِسَانُكَ رَطْباً مِنْ ذِكْرِ اللَّهِ»(٢).

۞ دعبد الله بن بُسر رضي الله عنه نه روايت دی چي يوه سړي وويل: ای د الله رســـوله! د اســـلام احکام پر* ما زيات شول، نو ما ته داسي شی* وښايه چي هغه باندي ټينګ عمل وکړم، پيغمبر ﷺ ورته وفرمايل: چي

(١) بخاري ١٧١/٨، مسلم ٢٠٦١/٤، او دا لفظ د بخاري دی.

(٢) ترمذي ٤٥٨/٥، ابن ماجه ١٢٤٦/٢، صحيح الترمذي ١٣٩/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژبه دي بايد تل* د الله ﷻ په ذكر سره لمده* وي.

او پيغمبر ﷺ همدا رنګه فرمايي: «مَنْ قَرَأَ حَرْفاً مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لاَ أَقُولُ ﴿الم﴾ حَرْفٌ، وَلَكِنْ: أَلِفٌ حَرْفٌ، وَلاَمٌ حَرْفٌ، وَمِيمٌ حَرْفٌ»[١].

۞ چا چي د الله ﷻ له كتاب (قرآن) نه يو حرف ولوست*، نو هغه لره پدې كي يوه نيكي ده، او يوه نيكي لس چنده (ثواب*) لري، زه نــه وايم چي ﴿الم﴾ يو حرف دى، بلكه الف (بيل*) حرف دى، او لام (بيل) حرف دى، او ميم (بيل) حرف دى.

وعَــنْ عُقْبَةَ بْنِ عَامِرٍ ؓ قَالَ: خَرَجَ رَسُولُ ﷺ وَنَحْنُ فِي الصُّفَّةِ، فَقَالَ: «أَيُّكُمْ يُحِبُّ أَنْ يَغْدُوَ كُلَّ يَوْمٍ إِلَى بُطْحَانَ أَوْ إِلَى الْعَقِيقِ فَيَأْتِيَ مِنْهُ بِنَاقَتَيْنِ كَوْمَاوَيْنِ فِي غَيْرِ إِثْمٍ وَلاَ قَطِيعَةِ رَحِمٍ؟» فَقُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ نُحِبُّ ذَلِكَ، قَالَ: «أَفَلاَ يَغْدُو أَحَدُكُمْ إِلَى الْمَسْجِدِ فَيَعْلَمَ أَوْ يَقْرَأَ آيَتَيْنِ مِنْ كِتَابِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ خَيْرٌ لَهُ مِنْ نَاقَتَيْنِ، وَثَلاَثٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلاَثٍ، وَأَرْبَعٌ خَيْرٌ لَهُ مِنْ أَرْبَعٍ، وَمِنْ أَعْدَادِهِنَّ مِنَ الإِبِلِ»[٢].

۞ عقــبه بن عامر ؓ وايي: چي مونږ په صُفه* كي (ناست) وو

---

(١) ترمذي ١٧٥/٥، صحيح الترمذي ٩/٣، صحيح الجامع الصغير ٣٤٠/٥.

(٢) مسلم ٥٥٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پيغمبر ﷺ راووت، او وېي فرمايل: له تاسو نه څوک دا غوره ګڼي چي هره ورځ «بُطحان*» يا «عقيق*» ته لاړ شي، او له هغه ځای نه دوه بوکونو* واله اوښان* راولي، چي نه يې په کي کومه ګناه کړې وي، او نه يې پکي خپلولي ختمه کړي وي؟ نو مونږ وويل: چي مونږ (ټول) دا خوښوو، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: که له تاسو نه يو څوک مسجد* ته لاړ شي او د قرآن دوه آيته زده کړي او يا يې ولولي، او يا د قرآن دوه آيته ولـــولي، نو دا ورته له دوو اوښانو نه غوره* ده، او درې (آيته) له درېو (اوښانو) نه غوره دي، او څلور له څلورو نه، او همدارنګې (دآيتونو) د شمير په اندازه له اوښانو نه غوره دي.

او ﷺ فـــرمايي: «مَنْ قَعَدَ مَقْعَداً لَمْ يَذْكُرْ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ، وَمَنْ اضْطَجَعَ مَضْجَعاً لاَ يَذْكُرُ اللَّهَ فيه كَانَتْ عَلَيْه منْ اللَّه ترَةٌ»[1].

۞ څــوک چي په يو ځای کي کيناست او الله ﷻ يې پکي ياد نکړ، نو د الله ﷻ له طرف نه به پرې کمښت او زيان پيښ شي، او چا چي په يو ځای کي ډېره ولګوله او الله ﷻ يې هلته ياد نکړ، نو دالله ﷻ له طرف نه به ده ته کموالی او نقصان راشي.

---

(۱) ابو داود ۲٦۴/۴، او نورو هم روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳۴۲/۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ﷺ فرمايي: «مَا جَلَسَ قَوْمٌ مَجْلساً لَمْ يَذْكُرُوا اللَّهَ فيه وَلَمْ يُصَلُّوا عَلَى نَبِيِّهِمْ إِلاَّ كَانَ عَلَيْهِمْ ترَةً، فَإِنْ شَاءَ عَذَّبَهُمْ وَإِنْ شَاءَ غَفَرَ لَهُمْ»[١].

۞ کوم قوم چي په يو ځای کي کيني، او الله جَلَّ جَلالُهُ پکي ياد نکړي، او نه په پيغمبر ﷺ درود ووايي، نو دا به ددوی لپاره (دالله جَلَّ جَلالُهُ له جانب نه) دنقصان سبب وي، كه وغواړي عذاب به ورکړي، او كه وغواړي بخښنه* به ورته وکړي.

او فرمايي: «مَا مِنْ قَوْمٍ يَقُومُونَ مِنْ مَجْلسٍ لاَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ فيه إِلاَّ قَامُوا عَنْ مِثْلِ جِيفَةِ حِمَارٍ، وَكَانَ لَهُمْ حَسْرَةً»[٢].

۞ کوم قوم چي له يو داسي مجلس نه پاڅيده*، چي د الله جَلَّ جَلالُهُ ذکر يي پکي نه وي کړی، نو داسي به وي لکه چي د خره د مرداري* نه پاڅيدلی وي، او دا به د دوی لپاره د افسوس سبب وي.

١- دخوب نه د پاڅيدو دعاګاني

١- «الْحَمْدُ للَّهِ الَّذي أَحْيَانَا بَعْدَ مَا أَمَاتَنَا وَإِلَيْهِ النُّشُورُ»[٣].

۞ ټوله غوره ستاينه* الله لره ده، هغه چي مونږ يي پس له مرګه

(١) ترمذي، صحيح الترمذي ٣/١٤٠.
(٢) ابو داود ٤/٢٦٤، احمد ٢/٣٨٩، صحيح الجامع ٥/١٧٦.
(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١١٣)، مسلم ٤/٢٠٨٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوندي کړي يو، او همده ته بيا ژوندي کيدل او ورتګ دی.

٢- «لاَ إِلَـهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ، وَلَهُ الْحَمْـدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَـهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ العَلِيِّ العَظِيمِ، رَبِّ اغْفِرْ لِي»[١].

۞ بيله الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته، هغه يو دی شريک نلري، همده لره ټولواکي او ټوله غوره ستاينه* ده، او همدی په هر څه قادر دی، پوره پاکي او ټوله غوره ستاينه يوازي الله لره ده، بيله* الله نه بل څوک د عبادت وړ* نشته ، الله لوی دی، او هيڅ قوت او طاقت نشـته (د ګـناه نـه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په اوچت او باعظمت الله ﷻ سره، پروردګاره ما ته بخښنه* وکړه.

٣- «الحَمدُ لله الّذي عَافَاني في جَسَدي، ورَدَّ عليَّ رُوحي، وأذنَ لي بذكْرِه»[٢].

۞ ټولـه غوره ستاينه * هغه الله لره ده چي ما ته يې په بدن کي

---

(١) څـوک چي دا ووايي، ګناهونه به يې وبخښل شي، او که دعا وکړي، قبوله به شي، او که پاڅي اودس وکړي او بيا لمونځ وکړي، نو لمونځ به يې قبول شي.
بخـاري (فـتح الـباري ٣٩/٣)، او نورو هم روايت کړيدی، او پورتنی لفظ د ابن ماجه دی، صحيح ابن ماجه ٣٣٥/٢.

(٢) ترمذي ٤٧٣/٥، صحيح الترمذي ١٤٤/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

روغتيا راكړي، او ما ته يي زما روح بيا را كړ، او ما ته يي د خپل ذكر اجازه او حكم كړى دى.

٤- ﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ وَاخْتِلاَفِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لآيَاتٍ لِّأُوْلِي الألْبَابِ * الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللّهَ قِيَاماً وَقُعُوداً وَعَلَىَ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذا بَاطِلاً سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ * رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْزَيْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ * رَّبَّنَا إِنَّنَا سَمِعْنَا مُنَادِياً يُنَادِي لِلإِيمَانِ أَنْ آمِنُواْ بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَفَّنَا مَعَ الأبْرَارِ * رَبَّنَا وَآتِنَا مَا وَعَدتَّنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلاَ تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ الْمِيعَادَ * فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لاَ أُضِيعُ عَمَلَ عَامِلٍ مِّنكُم مِّن ذَكَرٍ أَوْ أُنثَى بَعْضُكُم مِّن بَعْضٍ فَالَّذِينَ هَاجَرُواْ وَأُخْرِجُواْ مِن دِيَارِهِمْ وَأُوذُواْ فِي سَبِيلِي وَقَاتَلُواْ وَقُتِلُواْ لأُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلأُدْخِلَنَّهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ ثَوَاباً مِّن عِندِ اللّهِ وَاللّهُ عِندَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ * لاَ يَغُرَّنَّكَ تَقَلُّبُ الَّذِينَ كَفَرُواْ فِي الْبِلاَدِ * مَتَاعٌ قَلِيلٌ ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمِهَادُ * لَكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْاْ رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نُزُلاً مِّنْ عِندِ اللّهِ وَمَا عِندَ اللّهِ خَيْرٌ لِّلأَبْرَارِ * وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكِتَاب لَمَن يُؤْمنُ باللّه وَمَا أُنزلَ إلَيْكُمْ وَمَآ أُنزلَ إلَيْهِمْ خَاشعينَ للّـَـه لاَ يَشْتَرُونَ بآيَاتَ اللّه ثَمَناً قَليلاً أُوْلَئكَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عندَ رَبِّهــمْ إنَّ اللّــهَ سَريعُ الْحسَاب ﴿ يَا أَيُّهَا الَّذينَ آمَنُواْ اصْبرُواْ وَصَــابرُواْ وَرَابطُــواْ وَاتَّقُــواْ اللّــهَ لَعَلَّكُــمْ تُفْلحُــونَ﴾ [آل عمران: ١٩٠-٢٠٠] (١).

۞ بې شکه چې په آسمانونو او ځمکه کې، او د شپې او ورځې په بدليدلو کې د عقل خاوندانو لپاره نښې نښانې دي، هغه کسان چې د الله ذکــر کوي پداسې حال کې چې ولاړ* وي، او ناست وي، او په ډډه* باندې وي، او دآسمانونو او ځمکې په پيدايښت کې سوچ او فکر کــوي، (او وايي) اى زمونږ پروردګاره! دا (آسمانونه او ځمکه) دې خوشې او بې فايدې ندي پيدا کړي، پاکې ده تا لره، نو مونږ د دوزخ* له عذاب نه وساته. اى پروردګاره! بې شکه چې ته څوک دوزخ* ته واچــوې نو په رښتيا سره تا هغه رسوا او ذليل کړيدى، او ظالمانو لره هيڅوک مرستندوى نشته. اى پروردګاره! په رښتيا سره مونږ د آواز* کونکي (آواز) واوريد چې ايمان ته يې بلنه* کوله (ويل يې) چې په خپل پروردګار ايمان راوړى، نو مونږ ايمان راوړ، اى زمونږ پروردګاره! زمونږ

(١) بخاري (فتح الباري ٢٣٧/٨)، مسلم ٥٣٠/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګناهونه را ته وبخښه*، او زمونږ بد کارونه را نه لیري کړه، او مونږ ته لـــه نیکانو* سره مرګ راکړه. ای زمونږ پروردګاره! مونږ ته هغه څه راکړه چي د خپلو پیغمبرانو په (ذریعه) دي راسره وعده کړیده، او د قیامت په ورځ مو مه رسوا کوه، په رښتیا سره چي ته د وعدي مخالفت نکوې. نو د دوی پروردګار د دوی (دعا) قبوله کړه، (پدې شان) چي زه به له تاسو نه د هیڅ عمل کونکي عمل نه ضایع* کوم، نر وي او که ښځه، (ټول) یو له بل نه یاست، نو هغو کسانو چي هجرت یې کړی، او له خــــپلو کورونو نه ایستلي شوي، او زما په لاره* کي ورته اذیت رســـیدلی، او جهاد یې کړی، او وژل شویدي، نو خامخا به زه د دوی ګناهونه وبخښم، او هرو مرو* به دوی هغه جنتونو ته داخل کړم چي (دهغو دمانیو او ونو) لاندي ویالې بهیږي، (او دا) د الله له جانبه جزا او ثواب دی، او د الله په نزد ډیر ښه ثواب او اجر دی. په ښارونو کي د کافرانو تلل را تلل دي تا نه تیر باسي. (دا) یو نا څیزه* متاع او فائده ده، او بیا د دوی ځای دوزخ دی، او ډیر بد د هستوګني ځای دی. لیکن هغـــه کسان چي له خپل پروردګار نه ویریږي* او پرهیزګاري کوي، هغوی لره داسي جنتونه دي چي په هغه کي به ویالې رواني وي، تل* به پــــه هغه کي استوګن وي، (او دا) د الله له جانبه میلمستیا ده (هغوی لره)، او هغه څه چي د الله سره دي هغه د نیکانو لپاره (ډیر) غوره دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او په تحقيق سره د اهل كتاب نه داسي كسان شته چي په الله او په هغه (قــرآن) چي تاسو ته نازل كړي شويدى، او په هغه (تورات او انجيل) چي دوى ته نازل كړي شوى دى، ايمان لري، پداسي حال كي چي له الله نــه ويريدونكي دي، د الله آياتونه په لږو پيسو نه خرخوي، د دي كسانو اجر او ثواب د الله سره دى، په رښتيا سره چي الله ژر حساب كونكي دى. اى مومنانو! صبر وكړى، او ټينګ اوسى (د دښمنانو په مقابل كي)، او جهاد ته تيار اوسى، او له الله نه وويريږى، ددې لپاره چي تاسو كاميابه شي.

۳- د جامو اغوستلو دعا

٥- «الحَمدُ للهِ الّذي كَسَانِي هَذا (الثّوبَ) وَرَزَقَنيه مِنْ غَيرِ حَوْلٍ مِنّي ولا قُوّةٍ..»[١].

۞ ټولــه غوره ستاينه* ده هغه الله لره چي ما ته يي دا جامه* را واغوستله، او بيله* كوم طاقت او قوت نه يې ما ته راكړه.

۴- دنوي جامي اغوستلو دعا

٦- «اللّهُـــمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ كَسَوْتَنيه، أَسْأَلُكَ مِنْ خَيْرِهِ وَخَيْرِ مَا صُنِعَ لَهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهِ وَشَرِّ مَا صُنِعَ لَهُ»[٢].

---

(١) بيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت كړيدى، ارواء الغليل ٤٧/٧.

(٢) ابو داود، ترمذي. او بغوي روايت كړيدى، شمائل الترمذي د البانى ليكنه ص٤٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ يـــا الهـــي! تا لره تړله غوره ستاينه* ده، تا ما ته (دا جامه) را واغوستله، زه د هغې د خير ، او د څه لپاره چې جوړه شويده د هغه د خير سوال درنه کوم، او پناه غواړم په تا سره د هغې له شر نه او د هغه څه له شر نه کُوم لپاره چې هغه جوړه شويده.

۴- چا چې نوې جامې واغوستلې هغه ته دعا

٧-«تُبْلِي، وَيُخْلِفُ اللهُ تَعالى» (١).

۞ (دا جامه) زړه کړې، او الله دي د هغه په ځای نوري جامې در کړي.

٨- «الْبَسْ جَدِيداً، وَعِشْ حَمِيداً، وَمُتْ شَهِيداً» (٢).

۞ نـــوې (جامه) واغوندې، او ستايلی واوسيږې، او دشهادت په مرګ مړ شې.

۵- دجامو ايستلو په وخت کې دعا

٩- «بِسْمِ اللهِ» (٣).

۞ د الله په نوم سره (دا جامه اوباسم).

---

(١) ابو داود ۴١/۴، صحيح ابي داود ٧٦٠/٢.

(٢) ابن ماجه ١.١٧٨/٢، بغوي ۴١/١٢، صحيح ابن ماجه ٢٧۵/٢.

(٣) تـــرمذي ۵٠۵/٢، او نـــورو هم روايت کړيدی، اِرواء الغليل ۴٩ نمبر حديث، صحيح الجامع ٢٠٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦- د اودس ماتي ځای ته د داخليدلو دعا

۱۰- «[بِسْمِ اللهِ] اللّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْخُبْثِ وَالْخَبَائِثِ»(۱).

۞ د الله په نوم سره، الهي! زه په تا سره له نرينه او ښځينه شيطانانو نه پناه غوارم.

۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا

۱۱- «غُفْرَانَكَ»(۲).

۞ ستا بخښنه غوارم.

۸- داوداسه نه مخکي ذکر

۱۲- «بِسْمِ اللهِ»(۳).

۞ د الله په نامه سره (اودس پيل کوم).

۹- د اودس نه وروسته دعا

۱۳-۱- «أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَـهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ

(۱) بخاري ۴۵/۱، مسلم ۲۸۳/۱، او دا اضافه: «بسم الله في أولـه» سعيد بن منصور روايت کړيدی، فتح الباري ۲۴۴/۱.

(۲) بـيله* نسائي نورو اصحاب السنن* روايت کړيدی، او نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي روايت کړيدی، زاد المعاد ۳۸۷/۲.

(۳) ابو داود، ابن ماجه او احمد روايت کړيدی، إرواء الغليل ۱۱۲/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ..»[١].

۞ شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

١٤-٢- «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ»[٢].

۞ الهي! ما د توبه ايستونکو څخه وګرځوه، او د (پاکو) کسانو څخه مي وګرځوه.

١٥-٣- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»[٣].

۞ الهي! تا په پاکي سره يادوم او ستا پوره ستاينه کوم، زه شاهدي* ورکوم چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

١٠- د کور نه دوتلو ذکر

١٦-١- «بِسْمِ اللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ

(١) مسلم ١/٢٠٩.

(٢) ترمذي ١/٧٨، صحيح الترمذي ١/١٨.

(٣) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص١٧٣، ارواء الغليل ١/١٣٥، ٢/٩٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بالله»(۱).

۞ د الله په نامه سره (له کور نه وځم)، په الله باندې توکل او تکیه کـــوم، او نشته هیڅ قوت او طاقت (له ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر د الله ﷻ (په توفیق) سره.

۱۷-۲- «اللَّهُمَّ أَعُوذُ بِكَ أَنْ أَضِلَّ أَوْ أُضَلَّ أَوْ أَزِلَّ أَوْ أُزَلَّ أَوْ أَظْلِمَ أَوْ أُظْلَمَ أَوْ أَجْهَلَ أَوْ يُجْهَلَ عَلَيَّ»(۲).

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم لدې نه چې زه بې لارې شم، یا مـــې بـــل څوک بې لارې کړي، یا وښویږم، یا وښویولی شم، یا ظلم وکړم، یا ظلم را سره وشي، یا (چا ته) ضرر او نقصان ورسوم، یا را ته (له بل چا نه) ضرر ورسولی شي.

۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر

۱۸- «بِسْمِ اللَّهِ وَلَجْنَا وَبِسْمِ اللَّهِ خَرَجْنَا وَعَلَى رَبِّنَا تَوَكَّلْنَا ثُمَّ لِيُسَلِّمْ عَلَى أَهْلِهِ»(۳).

---

(۱) ابو داود ۳۲۵/۴، ترمذي ۴۹۰/۵، صحيح الترمذي ۱۵۱/۳.

(۲) اصحاب السنن*، صحيح الترمذي ۱۵۲/۳، صحيح ابن ماجه ۳۳۶/۲.

(۳) ابـــو داود ۳۲۵/۴، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص۲۸ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی، او پـــه صـــحیح حدیث کې راغلي دي، د مسلم ۲۰۱۸ نمبر حدیث کې: کله چې سړی خپل کـــور تـــه ننوځي، او ننوتلو په وخت کې، او د خوراک په وخت کې الله یاد کړي، نو شیطان (خپلو ملګرو ته) وایي: زمونږ لپاره (دلته) نه د شپې ځای، او نه د (شپې) خوراک شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په نامه سره ننوتلو*، او د الله په نامه سره ووتلو*، او پر* خپل پروردگار مو توکل او تکیه کړیده.

او بیا دي په خپلو وړو* سلام وکړي.

١٣- مسجد ته د تللو دعا

١٩- «اللَّهُمَّ اجْعَلْ فِي قَلْبِي نُوراً، وَفِي لِسَانِي نُوراً، وَفِي سَمْعِي نُوراً، وَفِي بَصَرِي نُوراً، وَمِنْ فَوْقِي نُوراً، وَمِنْ تَحْتِي نُوراً، وَعَنْ يَمِينِي نُوراً، وَعَنْ شِمَالِي نُوراً، وَمِنْ أَمَامِي نُوراً، وَمِنْ خَلْفِي نُوراً، وَاجْعَلْ فِي نَفْسِي نُوراً، وَأَعْظِمْ لِي نُوراً، وَعَظِّمْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْ لِي نُوراً، وَاجْعَلْنِي نُوراً، اللَّهُمَّ أَعْطِنِي نوراً، واجعَل فِي عَصَبِي نوراً، وفِي لَحْمِي نوراً، وفي دَمِي نوراً، وفِي شَعْرِي نوراً، وفِي بَشَرِي نوراً»[١]، «[اللهمّ اجْعَلْ لِي نوراً فِي قَبْرِي.. ونوراً فِي عظَامي]»[٢]، [«وَزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً، وزِدْنِي نوراً»][٣]، [«وَهَبْ لِي نوراً عَلَى نُورٍ»][٤].

(١) تول يورتني صفات په بخاري ١١/١١٦ په ٦٣١٦ نمبر حديث كي راغلي دي، مسلم ١/٥٢٦،٥٢٩،٥٣٠، په ٧٦٣ نمبر حديث كي.

(٢) ترمذي ٣٤١٩ نمبر حديث، ٥/٤٨٣.

(٣) بخاري په «الأدب المفرد» ٦٩٥ نمبر حديث، ص٢٥٨، كي روايت كريدى، او ألباني په «صحيح الأدب المفرد» ٥٣٦ نمبر حديث كي د هغه اسناد صحيح بللى دى.

(٤) ابن حجر دا لفظ په فتح الباري كي اوابن ابو عاصم ته يي په كتاب الدعاء كي نسبت كريدى، فتح الباري ١١/١١٨، او وايي: نو د مختلفو روايتونو نه پنځه ويشت خصلتونه راغونډ* شول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زما په زړه کې رڼا* پیدا کړې، او په ژبه کې مې رڼا، او په غوږونو کې مې رڼا، او په سترګو کې مې رڼا، او له پاسه مې رڼا، او لاندې مې رڼا، او له ښي طرف نه مې رڼا، او له چپ طرف نه مې رڼا، او مخې ته مې رڼا، او شا ته مې رڼا، او په بدن کې مې رڼا پیدا کړې، او ما ته رڼا د قدر وړ وګرځوې، او ما ته رڼا مقرره کړې، او ما رڼا وګرځوې، الهي! ما ته رڼا راکړې، زما په پلو* کې رڼا پیدا کړې، او په غوښه کې مې رڼا، او په وینه کې مې رڼا، او په ویښتو* کې مې رڼا، او په پوټکي* کې مې رڼا پیدا کړې.

الهي! زما په قبر کې رڼا پیدا کړې، او زما په هډوکو کې رڼا، او زما رڼا زیاته کړې، او زما رڼا زیاته کړې، او زما رڼا زیاته کړې، او ما ته د رڼا بر سېره رڼا راکړې.

۱۴- مسجد ته د ننوتلو دعا

۲۰- «أَعُـــوذُ بِاللَّهِ الْعَظِيمِ وَبِوَجْهِهِ الْكَرِيمِ وَسُلْطَانِهِ الْقَدِيمِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(۱)، [بِسْمِ اللَّهِ، وَالصَّلَاةُ](۲) [وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ](۳) «اللَّهُمَّ افْتَحْ لِي أَبْوَابَ رَحْمَتِكَ»(٤).

(۱) ابو داود، صحیح الجامع ۴۵۹۱ نمبر حدیث.

(۲) ابن السني ۸۸ نمبر حدیث، او الباني هغه حَسَن بللی دی.

(۳) ابو داود ۱/۱۲٦، صحیح الجامع ۱/۵۲۸.

(٤) مسلم ۱/۴۹۴، او پـه ابن ماجه کې له فاطمه رضي الله عنها نه داسې روایت دی: «اللهم اغفر لي ذنوبي وافتح لي أبواب رحمتك»، ترجمه: الهي! زما ګناهونه را ته وبخښې، او خپل د رحمت =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ په لوى الله سره، او د هغه په عزتمند مخ، او ازلي او همیشنی تولواکـــي سره، له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم، د الله په نوم سره (نـــنوځم)، درود او سلام دي وي د الله پر پيغمبر ﷺ، الهي! ته را ته د خپل رحمت دروازې خلاصي* کړې.

١۴- مسجد نه د وتلو دعا

٢١- «بسمِ اللهِ والصَّلاةُ والسلامُ على رسُولِ الله، اللّهمَّ إنِّـــي أسـأُلُكَ مِـــنْ فَضْـــلِكَ، اللّهُمَّ اعْصِمْني مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»[١].

۞ د الله پـــه نـــوم سره (وځم)، او درود او سلام دي وي د الله پر پيغمبر، الهي! له تا نه ستا د فضل سوال كوم، الهي! له رټل شوي شيطان نه مي وساتې.

١۵-د آذان اوریدو ذکرونه

٢٢-١- (د آذان پـــه جواب كي به) هماغه د مؤذن* الفاظ بيرته وايي، خو د «حيَّ على الصلاة» او «حيَّ على الفَلاح» (په جواب =

دروازې راته خلاصي* كړې.

او الباني هغه د شواهدو په وجه صحيح بللى دى، صحيح ابن ماجه ١/١٢٨-١٢٩.

(١) د مخكيـــني (٢٠) نمـــبر حديـــث روايـــتونه دي وكتل شي، او دا زيادت: «اللهم اعصمني من الشيطان الرجيم» د ابن ماجه دى، صحيح ابن ماجه ١/١٢٩.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي به) «لا حَولَ ولا قُوَّةَ إلاّ بالله»[(۱)] وايي.

۲۳-۲- د مؤذن* د «أَشْهَدُ أنْ لاّ إلَهَ» او «أَشْهَدُ أنّ محمداً رَسُولُ الله» د ويلو وروسته به دا ذکر وايي[(۲)]:

«وَأَنَا أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ وَأَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً»[(۳)].

۞ او زه هم شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، او محمد د الله بنده او پيغمبر دی، د الله ﷻ په ربوبيت، او د محمد ﷺ په پيغمبری، او د اسلام په دين راضي يم.

۲۴-۳- مؤذن ته د جواب* ورکولو نه وروسته به پر پيغمبر ﷺ درود وايي[(٤)].

۲۵-٤- او بيا به دغه دعا وايي: «اللَّهُمَّ رَبَّ هَذه الدَّعْوَة التَّامَّة، وَالصَّلاَة الْقَائمَة، آت مُحَمَّداً الْوَسيلَةَ وَالْفَضيلَةَ، وَابْعَثْهُ

(۱) بخاري ۱۵۲/۱، مسلم ۲۸۸/۱.
(۲) ابن خزيمه ۲۲۰/۱.
(۳) مسلم ۲۹۰/۱.
(٤) مسلم ۲۸۸/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَقَاماً مَحْمُوداً الَّذِي وَعَدْتَهُ [إِنَّكَ لاَ تُخْلِفُ المِيعَادَ]»[١].

۞ الهي! ای د دې مکملې بلنې، او د کیدونکې لمونځ پروردګاره! محمد ﷺ ته په جنت کې خاصه درجه، او خاص فضیلت ورکړې، او هغه ستایلی شوي مقام ته يې ورسوې کوم چې تا ورسره وعده کړېده، بې شکه چې ته د خپلې وعدې مخالفت نه کوې.

٢٦-٥- د آذان او اقامت په مینځ کې به خپل ځان ته دعا کوي، ځکه چې پدې وخت کې دعا نه رد* کیږي[٢].

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تکبیر نه وروسته*) دعا

٢٧-١- «اللَّهُـــمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْـــرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الأَبْـــيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنْ خَطَايَايَ بِالثَّلْجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرَدِ»[٣].

۞ الهي! زما او زما د ګناهونو تر مینځ دومره لرې والی راولې، لکه څنګه چې دې د مشرق* او مغرب* په مینځ کې لرې والی راوستی دی،

---

(١) بخـــاري ١٥٢/١، او د کـــړو قوســـونو په مینځ کې عبارت د بیهقي ٤١٠/١ دی، او اسناد يې علامه عبد العزیز بن باز په «تحفة الأخیار» ص٣٨ کې حسَن بللی دی.

(٢) ترمذي، ابو داود، او احمد روایت کړیدی، إرواء الغلیل ٢٦٢/١.

(٣) بخاري ١٨١/١، مسلم ٤١٩/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الهي! ما له خپلو ګناهونو نه داسې پاک کړې لکه څنګه چې سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړې شي، الهي! ما له ګناهونو نه په واوره، او اوبو، او ږلۍ سره ووینځې.

۲۸-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، وَتَبَارَكَ اسْمُكَ، وَتَعَالَى جَدُّكَ وَلاَ إِلَهَ غَيْرُكَ»(۱).

۞ الهي! تا په پاکي سره یادوم او ستا پوره ستاینه کوم، او مبارک دی نوم ستا، او اوچت* دی شان او شوکت ستا، او بیله تا نه بل څوک د عبادت وړ* نشته.

۲۹- «وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ حَنِيفاً وَمَا أَنَا مِنْ الْمُشْرِكِينَ، إِنَّ صَلاَتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ شَرِيكَ لَهُ، وَبِذَلِكَ أُمِرْتُ وَأَنَا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الْمَلِكُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَنْتَ رَبِّي وَأَنَا عَبْدُكَ، ظَلَمْتُ نَفْسِي وَاعْتَرَفْتُ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي ذُنُوبِي جَمِيعاً، إِنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاَّ أَنْتَ، وَاهْدِنِي لأَحْسَنِ الأَخْلاَقِ، لاَ يَهْدِي لأَحْسَنِهَا إِلاَّ أَنْتَ، وَاصْرِفْ عَنِّي سَيِّئَهَا، لاَ يَصْرِفُ عَنِّي

---

(۱) خلورو واړو اصحاب السنن روایت کړیدی، صحیح الترمذي ۱/۷۷، صحیح ابن ماجه ۱/۱۳۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سَـــيِّئَهَا إِلاّ أَنْتَ، لَبَّيْكَ وَسَعْدَيْكَ، وَالْخَيْرُ كُلُّهُ بِيَدَيْكَ، وَالشَّرُّ لَيْسَ إِلَيْكَ، أَنَا بِكَ وَإِلَيْكَ، تَبَارَكْتَ وَتَعَالَيْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(١).

۞ ما خپل مخ وګرځاوه هغه ذات ته چې آسمانونه او ځمکه يې پيدا کړيدي، پداسې حال کې چې د حق دين مل* يم، او نه يم له مشرکانو نه، په رښتيا سره زما لمونځ، او قرباني*، او ژوند، او مرګ يواځې د هغه الله لپاره دی چې د مخلوقاتو پروردګار دی، شريک نلري، او زه پدې سره مامور شوی يم، او زه له مسلمانانو څخه يم.

الهي! ته ټولواک* يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته زما پروردګار يې، او زه دي بنده يم، په خپل ځان مي ظلم* کړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو زما* ټول ګناهونه را ته وبخښې، په رښتيا سره چې ګناهونه بيله تا نه بل څوک نشي بخښلی، د ښو اخلاقو هدايت* راته وکړې، و ښو اخلاقو ته يواځې ته هدايت کوې، او بد اخلاق را څخه لرې کړې، بد اخلاق را نه يواځې ته لرې کولای شې، ستا دعوت مي قبول کړ، او ستا خدمت ته ولاړ يم، خير ټول ستا په لاسونو

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـــي دی، او شـــر تا لره شر ندی[۱]، او په تا مي تکيه ده، او تا ته به درځم، ته برکت والا يې، او اوچت* يې، له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه وباسم.

۳۰-٤- «اللَّهُمَّ رَبَّ جَبْرَائِيلَ وَمِيكَائِيلَ وَإِسْرَافِيلَ، فَاطِرَ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضِ، عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ، اهْدِنِي لِمَا اخْتُلِفَ فِيهِ مِنْ الْحَقِّ بِإِذْنِكَ، إِنَّكَ تَهْدِي مَنْ تَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ»[۲].

۞ الهي! د جبرايل، او ميکايل، او اسرافيل پروردګاره، د آسمانونو

---

(۱) د (والشر ليس إليك) علماوو مختلفي معناګاني ذکر کړيدي، له هغه جملې نه بعضي دادي:

۱- شـــر ســـتا په حق کي شر ندی، ځکه هغه ستا له عدل او حکمت نه مينځ ته راغلی، او هغه يواځي د مخلوق په حق کي شر دی.

۲- شر الله ته د نژديکت وسيله نده.

۳- يواځي د شر نسبت الله ﷻ ته نه کيږي، بلکه د خير نسبت به ورسره وي.

۴- شـــر د الله حضـــور ته نه پورته کيږي، بلکه يواځي خير او نيک عمل د هغه حضور ته پورته کيږي.

او چـــا چـــي ددې جملې ترجمه داسي کړيده: (شر تا لره نه نسبت کيږي) نو دا ترجمه صحيح نده، ځکه د شر او خير دواړو نسبت الله ته کيږي او الله د دواړو خالق دی.

مســـلم د نـــووي په شرح ۱۲۹۰ نمبر حديث، تحفة الأحوذي د جامع ترمذي شرح ۳۳۴۴ نمبر حديث، د حمود التويجري رساله (التنبيهات على رسالة الألباني في الصلاة) ص۱۲ دي وکتل شي.(ژباړن)

(۲) مسلم ۱/ ۵۳۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ځمکي پيدا کونکيه، په پټو او ښکاره علم لرونکيه، ته د خپلو بندګانو په مينځ کي د اختلاف په وخت کي فيصله کوې، په خپل حکم سره ما ته د هغه حق ښودنه* وکړې، په کوم کي چي اختلاف شوى دى، په رښتيا سره چي همدا ته و سمي لاري ته هدايت او ښودنه کوي چا لره چي وغواړي.

۳۱-۵- «اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، وَسُبْحَانَ اللَّهِ بُكْرَةً وَأَصِيلاً» [ثلاثاً] (۱).

۞ الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، الله ډير لوى دى په لويي سره، او ټوله غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټولـــه غوره ستاينه ده الله لره ډيره زياته، او ټوله غوره ستاينه ده الله لـــره ډيـــره زياتـــه، او پـــه پـــاکي سره يادوم الله سهار* او ماښام*.

[دا به درې خلي* وايې]

او بيا به دا وايې: «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ، مِنْ نَفْخِهِ، وَنَفْثِهِ،

(۱) ابـــو داود ۱/۲۰۳، ابن ماجه ۱/۲٦٥، احمد ۴/۸۵، او مسلم ۱/۴۲۰ له ابن عمر نه په همدا شان له يوې قصې سره روايت کړيدى.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَهَمْزِهِ»[۱].

۞ په الله سره د شیطان له پوکلو، توکولو، او وسوسو نه پناه غواړم.

۳۲-۶-[۲]«اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ نُورُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، ولَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ قَيِّمُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ رَبُّ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ لَكَ مُلْكُ السَّموات وَالأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ] [وَلَكَ الْحَمْدُ أَنْتَ مَلِكُ السَّموات وَالأَرْضِ] [وَلَكَ الْحَمْدُ] [أَنْتَ الْحَقُّ، وَوَعْدُكَ الْحَقُّ، وَقَوْلُكَ الحَقُّ، وَلِقَاؤُكَ الحَقُّ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ، وَالنَّبِيُّونَ حَقٌّ، وَمُحَمَّدٌ ﷺ، حَقٌّ وَالسَّاعَةُ حَقٌّ] [اللَّهُمَّ لَكَ أَسْلَمْتُ، وَعَلَيْكَ تَوَكَّلْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَإِلَيْكَ أَنَبْتُ، وَبِكَ خَاصَمْتُ، وَإِلَيْكَ حَاكَمْتُ، فَاغْفِرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ] [أَنْتَ الْمُقَدِّمُ وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ] [أَنْتَ إِلَهِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنتَ]»[۳].

---

(۱) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(۲) کله چي به پیغمبر ﷺ د شپې لخوا تهجد ته پاځیده نو دا ذکر به یې وایه.

(۳) بخاري (فتح الباري ۳/۳، ۱۱۶/۱۱، ۳۷۱/۱۳، ۴۶۵،۴۲۳، مسلم په اختصار سره همدا شان ۵۳۲/۱ روایت کړیدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! تا لره ټوله غوره ستاینه* ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقاتو رڼا* یې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقاتو پالونکی یې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقـــاتو مالک یې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مینځ کي مخلوقاتو پادشاه یې، او تا لره ټوله غوره ستاینه ده، ته حق یې، او وعده دي حق ده، او وینا دي حق ده، او تا ســـره ملاقـــات حق دی، او جنت حق دی، او دوزخ* حق دی، او پیغمبران حق دي، او محمد ﷺ حق دی، او قیامت حق دی.

الهـــي! تا ته تسلیم* یم، او په تا مي توکل* دی، او په تا مي ایمان دی، او تـــا لره مي رجوع کړې، او ستا لپاره او ستا په مرسته مي (له دښمن سره) جګړه کړې، او تا ته مي فیصله دروړې، نو ما ته (د هغو ګناهونو) بخښنه وکړې چي مخکي مي کړي، او وروسته مي کړي، او پـــټ مـــي کـــړي، او ښکاره مي کړي دي، ته مخکي کونکی او ته وروســـته کونکی یې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته مي معبود* یې، بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۷- د رکوع دعا

۳۳-۱- «سُبْحَانَ رَبِّيَ العَظِيمِ» [ثلاث مرات] [۱].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

۳۴-۲- «سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي» [۲].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

۳۵-۳- «سُبُّوحٌ، قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ» [۳].

۞ ډير پاک او ډير مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د جبرائيل.

۳۶-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ رَكَعْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، خَشَعَ لَكَ سَمْعِي، وَبَصَرِي، وَمُخِّي، وَعَظْمِي، وَعَصَبِي، وَمَا اسْتَقَلَّتْ بِهِ قَدَمِي» [٤].

۞ الهي! خاص تا ته مي سر ټيټ کړی، او په تا مي ايمان راوړی، او تا ته تسليم* يم، او تسليم دي تا لره زما* غوږونه، او زما سترګي، او

---

(۱) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱/۸۳.

(۲) بخاري ۱/۹۹، مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۳۵۳، ابو داود ۱/۲۳۰.

(٤) مسلم ۱/۵۳٤، او بيله ابن ماجه څلورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ماغزه*، او زما هډوكي، او زما پلې*، او زما هغه (جسم) كُوم چي زما پښو* اوچت كړيدى.

٣٧-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ، وَالْمَلَكُوتِ، وَالْكِبْرِيَاءِ، وَالْعَظَمَةِ»[(١)].

❁ پاک دى څښتن* د ډير زور، او كاملي ټولواكي، او د لويي، او عظمت.

١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا

٣٨-١- «سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ»[(٢)].

❁ قبول كړه الله (حمد او ثنا) د هغه چا چي د هغه حمد او ثنا يې وويل.

٣٩-٢- «رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْداً كَثِيراً طَيِّباً مُبَارَكاً فِيهِ»[(٣)].

❁ اې زمونږ پروردګاره! تا لره ټوله غوره ستاينه ده، ستاينه ډيره زياته، پاكه، او مباركه.

---

(١) ابو داود ١/٢٣٠، نسائي، او احمد روايت كړيدى، او اسناد يې حَسَن دى.

(٢) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٢).

(٣) بخاري (فتح الباري ٢/٢٨٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٤٠-٣- «مِـــلْءَ السَّمَاوَاتِ وَ مِلْءَ الأَرْضِ وَما بَيْنَهُما، وَمِلْءَ مَا شِئْتَ مِنْ شَيْءٍ بَعْدُ، أَهْلَ الثَّنَاءِ وَالْمَجْدِ، أَحَقُّ مَا قَالَ الْعَبْدُ، وَكُلُّنَا لَكَ عَبْدٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[(١)].

۞ (الهي! تا لره ټوله غوره ستاينه* ده) د آسمانونو او ځمکي او د هغوی تر مينځ د مخلوقاتو د ډکوالي په اندازه، او په اندازه د ډکوالي د هغو شيانو* چي تا وروسته غوښتي دي، اې د ستايني او لويي خاونده! کومه رښتيني خبره چي بنده کړيده داده -او مونږ ټول ستا بندګان يو-: الهي! ته چي (چا ته) څه ورکړې، د هغه (څوک) بندونکی نشته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړې، د هغه (څوک) ورکونکی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (لري کولو کي).

١٩- د سجدي دعا

٤١-١- «سُبْحَانَ رَبِّيَ الأَعْلَى» [ثلاث مرات][(٢)].

۞ پاک دی زما* لوی پروردګار. [درې ځلې]

٤٢-٢- «سُـــبْحَانَكَ اللَّهُـــمَّ رَبَّنَا وَبِحَمْدِكَ اللَّهُمَّ اغْفِرْ

---

(١) مسلم ٣٤٦/١.

(٢) اصحاب السنن او احمد روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٨٣/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لِي»[١].

۞ اې الله! (اې) زمونږ پروردګاره! تا په پاکي سره يادوم، او ستا پوره ستاينه کوم، الهي! ما ته بخښنه وکړې.

٤٣-٣- «سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ رَبُّ الْمَلائِكَةِ وَالرُّوحِ»[٢].

۞ ډېر پاک او ډېر مقدس دی پروردګار د ملائکو* او د روح (يا جبرائيل).

٤٤-٤- «اللَّهُمَّ لَكَ سَجَدْتُ، وَبِكَ آمَنْتُ، وَلَكَ أَسْلَمْتُ، سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذِي خَلَقَهُ، وَصَوَّرَهُ، وشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ، تَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ»[٣].

۞ الهـي! تا لره مي سجده وکړه، او په تا مي ايمان راوړ، او تا ته تسليم شوم، زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او صورت او شکل يې ورکړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، با برکته* دی الله چي له ټولو نه غوره پيدا کونکی دی.

٤٥-٥- «سُبْحَانَ ذِي الْجَبَرُوتِ وَالْمَلَكُوتِ وَالْكِبْرِيَاءِ

---

(١) بخاري، او مسلم روايت کړيدی، تخريج يې په (٣٤) نمبر حديث کي تېر شو.
(٢) مسلم ١/٥٣٣، اوتخريج يې په (٣٥) نمبر حديث کي تېر شو.
(٣) مسلم ١/٥٣٤ او نورو روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْعَظَمَة»[۱].

۞ پاک دی څښتن* د زبرځواکۍ، او کاملې تولواکۍ، او د لويي، او عظمت.

۴۶-۶- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي ذَنْبِي كُلَّهُ، دِقَّهُ، وَجِلَّهُ، وَأَوَّلَهُ، وَآخِرَهُ، وَعَلاَنِيَتَهُ، وَسِرَّهُ»[۲].

۞ الهـــي! زما واړه او لوی، لومړني او وروستني، ښکاره او پټ ټول ګناهونه وبخښې.

۴۷-۷- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ وَبِمُعَافَاتِكَ مِـــنْ عُقُوبَتِكَ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»[۳].

۞ الهـــي! زه ستا په رضا سره ستا له غضب نه، او ستا په عافيت ســـره ستا له عذاب نه، او په تا سره له تا نه پناه غواړم[۴]، زه ستا پوره

(۱) ابـــو داود ۱/۲۳۰، احمد، او نسائي روايت کړيدی، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۱۶۶ کې صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱/۳۵۰.

(۳) مسلم ۱/۵۳۲.

(۴) له الله ﷻ نـــه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جلالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ســـتاينه نشم كولاى، ته هماغسي يې لكه څنګه چي تا د ځان ستاينه كړيده.

۳۰- د دوو سجدو په مينځ كي دعا

۴۸-۱- «رَبِّ اغْفِرْلِي، رَبِّ اغْفِرْلِي»[۱].

۞ اې پـــروردګاره! مـــا ته بخښنه وكړه، اې پروردګاره! ما ته بخښنه وكړه.

۴۹-۲- «اللَّهُـــمَّ اغْفِرْلِي، وَارْحَمْنِي، واهْدِنِي، وَاجْبُرْنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي، وَارْفَعْنِي»[۲].

۞ الهي! ما ته بخښنه وكړې، او په ما رحم وكړې، او هدايت را ته وكړې، او نقصان مي پوره كړې، او ما ته عافيت* راكړې، او روزي را ته راكړې، او (زما مقام) اوچت* كړې.

۳۱- د تلاوت د سجدي دعا

۵۰-۱- «سَجَدَ وَجْهِي لِلَّذي خَلَقَهُ، وَشَقَّ سَمْعَهُ وَبَصَرَهُ بِحَوْلِهِ وَقُوَّتِهِ، ﴿فَتَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ﴾»[۳].

---

(۱) ابو داود ۱/۲۳۱، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۲) بيله نسائي نه اصحاب السنن روايت كړيدى، صحيح ترمذي ۱/۹۰، صحيح ابن ماجه ۱/۱۴۸.

(۳) تـــرمذي ۲/۴۷۴، احمد ۶/۳۰، حاكم ۱/۲۲۰ او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ زما مخ هغه ذات لره سجده وکړه چي هغه يې پيدا کړی، او غوږونه او سترګي يې ورکړي دي، په خپل قدرت او طاقت سره، نو* با برکته* دی الله، چي له ټولو نه ښه پيدا کونکی دی.

۵۱-۲- «اللَّهُمَّ اكْتُبْ لِي بِهَا عِنْدَكَ أَجْراً، وَضَعْ عَنِّي بِهَا وِزْراً، وَاجْعَلْهَا لِي عِنْدَكَ ذُخْراً، وَتَقَبَّلْهَا مِنِّي كَمَا تَقَبَّلْتَهَا مِنْ عَبْدِكَ دَاوُدَ»(۱).

۞ الهي! ته ددې (سجدې) په بدل کي ما ته د خپل ځان سره اجر وليکه، او په هغه سره له ما نه د ګناه (بار*) کښته* کړه، او هغه له خپل ځـان سره زما لپاره توښه* وګرځوه، او له ما نه يې داسي قبوله کړې، لکه څنګه چي دي له خپل بنده داود عليه السلام نه قبوله کړې ده.

۲۲- د تشهد دعا (التحيات)

۵۲- «التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ، وَالصَّلَوَاتُ، وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّداً عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»(۲).

= کړيده، او زيادت هم دده دی.

(۱) ترمذي ۲/۴۷۳، حاکم ۱/۲۱۹ او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(۲) بخاري (فتح الباري ۱/۱۳)، مسلم ۳۰۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ژبني او بدني او مالي عبادتونه ټول الله لره دي، سلام او د الله رحمت او برکتونه دي وي پر تا اې پيغمبره! سلام دي وي پر مونږ او د الله پــــر نيکو بندګانو، زه شاهدي* ورکوم چي بيله الله نه بل د عبادت وړ* معــــبود* نشته، او شاهدي ورکوم چي محمد د الله بنده او پيغمبر دی.

۲۳- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود

۵۳-۱- «اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَـــارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ، كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ»[١].

۞ الهـــي! پر محمد او د محمد پر اهل وعيال درود وليږه، لکه څنګه چي دي پر ابراهيم عليه السلام او د ابراهيم عليه السلام پر اهل و عيال درود ليږلی دی، په ربښتيا سره ته ستايلی شوی، د لويي خاوند يې، او برکت نازل کړه پر محمد او د هغه پر اهل وعيال باندي، لکه څنګه چي دي برکت نازل کړی دی پر ابراهيم عليه السلام او د هغه پر اهل وعيال باندي، په ربښتيا سره ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٨).

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٤-٢- «اللَّهُـــمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّد وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى آل إِبْرَاهيمَ، وَبَارِكْ عَلَى مُحَمَّد وَعلى أَزْوَاجه وَذُرِّيَّته كَمَا بَارَكْتَ عَلَى آل إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَميدٌ مَجيدٌ»[1].

۞ الهي! پر محمد او د هغه پر بيبيانو او اولادونو درود وليږه، لكه خـــنگه چي دي پر ابراهيم ﷺ او د هغه پر ښځو او اولادونو درود ليږلی دی، او بركت نازل كړه پر محمد او د هغه پر ښځو او اولادونو، لكه څنگه چي دي بركت نازل كړی دی پر ابراهيم ﷺ او د هغه پر ښځو او اولادونو، ته ستايل شوی، د لويي خاوند يې.

٢٤- په وروستي ناسته كي د سلام نه مخكي دعا

٥٥-١- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ»[2].

۞ الهي! زه په تا سره پناه غواړم د قبر له عذاب نه، او د دوزخ* له عـــذاب نه، او د ژوند او مرگ له فتنو نه، او د مسيح دجال د فتني له شر نه.

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٤٠٧)، مسلم ١/٣٠٦، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(٢) بخاري ٢/١٠٢، مسلم ١/٤١٢، او پورتنی لفظ د مسلم دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَّالِ وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا والْمَمَاتِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْمَأْثَمِ وَالْمَغْرَمِ»(١).

۞ الهي! زه په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، او په تا سره د مسيح دجال د فتنې له شر نه پناه غواړم، او په تا سره د ژوند او مرگ د فتـــنو نه پناه غواړم، الهي! زه په تا سره د گناه او (ناروا او توان نه بهر) قرض اخيستلو(٢) نه پناه غواړم.

٥٧-٣- «اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْماً كَثِيراً، وَلاَ يَغْفِرُ الذُّنُـــوبَ إِلاَّ أَنْتَ، فَاغْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(٣).

۞ الهـــي! مـــا پر خپل ځان ډير ظلم* کړی دی، او بيله تا نه بل څـــوک گـــناهونه نشي بخښلای، نو ما ته له خپل جانب نه بخښنه* وكـــړه، او پـــر ما رحم وكړه، په ربښتيا سره همدا ته ډير بخښونكی زيات مهربان يې.

---

(١) بخاري ٢٠٢/١، مسلم ٤١٢/١.

(٢) او هغـــه قرض چي د ناروا كارونو كولو لپاره نه وي، او يا له ادا كولو نه يې عاجز نه وي، له هغه نه پناه نه غوښتل كيږي. (ژباړن)

(٣) بخاري ١٦٨/٨، مسلم ٢٠٧٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٨-٤- «اللّهُـــمّ اغْفِــرْ لِي مَا قَدَّمْتُ، وَمَا أَخَّرْتُ، وَمَا أَسْرَرْتُ، وَمَا أَعْلَنْتُ، وَ مَا أَسْرَفْتُ، ومَا أنتَ أَعْلَمُ بِهِ مِنِّي، أَنْتَ الْمُقَدِّمُ، وَأَنْتَ الْمُؤَخِّرُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»[1].

۞ الهي! زما هغه ګناه وبخښې چې ما مخکې کړې او وروسته مې کـــړې، پټـــه مې کړې، او ښکاره مې کړېده، او هغه څه چې ما پکې اسراف او زيادت کړی، او هغه (ګناه) چې ته په هغه له ما نه ښه خبر يـــې، ته مخکې کونکی يې، او ته وروسته کونکی يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

٥٩-٥- «اللّهُـــمَّ أَعِـــنِّي عَلَى ذِكْرِكَ، وَشُكْرِكَ، وَحُسْنِ عِبَادَتِكَ»[2].

۞ الهي! ما ته ستا په ذکر کولو، شکر کولو، او ښه عبادت کولو مدد او توفيق راکړې.

٦٠-٦- «اللّهُـــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ الْبُخْلِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ الْجُبْنِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ أُرَدَّ إِلَى أَرْذَلِ الْعُمُرِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ

---

(١) مسلم ١/٥٣٤.

(٢) ابو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٥٣، او الباني هغه په صحيح ابي داود ١/٢٨٤ کې صحيح بللې دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فِتْنَةِ الدُّنْيَا وعَذَابِ الْقَبْرِ»[١].

۞ الهــي! زه په تا سره له بُخل* نه پناه غواړم، او په تا سره له بي زړه توب* نه پناه غواړم، او په تا سره و سپک عمر[٢] ته له رسيدو نه پناه غواړم، او په تا سره د دنيا له فتنې، او د قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٦١-٧- «اللَّهُــمَّ إِنِّــي أَسْــأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ النَّارِ»[٣].

۞ الهي! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٢-٨- «اللَّهُــمَّ بعِلْمِكَ الْغَيْبَ، وَقُدْرَتِكَ عَلَى الْخَلْقِ، أَحْيِنِي مَا عَلِمْتَ الْحَيَاةَ خَيْراً لِي، وَتَوَفَّنِي إِذَا عَلِمْتَ الْوَفَاةَ خَيْراً لِــي، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَشْيَتَكَ فِي الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، وَأَسْأَلُكَ كَلِمَــةَ الْحَــقِّ فِي الرِّضَا وَالْغَضَبِ، وَأَسْأَلُكَ الْقَصْدَ فِي الْغِنَى وَالْفَقْــرِ ، وَأَسْأَلُكَ نَعِيماً لاَ يَنْفَدُ، وَأَسْأَلُكَ قُرَّةَ عَيْنٍ لاَ تَنْقَطِعُ، وَأَسْــأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ، وَأَسْأَلُكَ بَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ،

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥).

(٢) ســپک عمر نه مراد بوډاتوب او د کمزورتيا عمر دی، چي د هيڅ کار کولو توان ورسره نه وي، او خپل خدمت لپاره هم بل چا ته محتاج وي.(ژباړن)

(٣) ابو داود، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَأَسْــأَلُكَ لَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى وَجْهِكَ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ، فِي غَيْرِ ضَــرَّاءَ مُضِرَّةٍ، وَلاَ فِتْنَةٍ مُضِلَّةٍ، اللَّهُمَّ زَيِّنَّا بِزِينَةِ الإِيمَانِ، وَاجْعَلْنَا هُدَاةً مُهْتَدِينَ»(١).

۞ الهي! په غيبو باندي ستا په علم سره، په مخلوقاتو باندي ستا په قدرت سره (سوال کوم) چي ما ته هغه پوري ژوند راکړې چي ته زما لپاره ژوند بهتر ګڼې، او ما ته هله* مرګ راکړې، چي ستا په علم کي مــرګ را ته بهتر وګڼې، الهي! زه په پټه او ښکاره کي ستا نه د ويري سوال کوم، او د خوشحالۍ او خفګان په وخت د حق ويلو سوال در نه کوم، او په مالدارۍ او غريبۍ کي د ميانه روۍ سوال درنه کوم، او د داســي نعمــت سوال درنه کوم چي ختميدونکی نه وي، او د داسي خوشــحالۍ سوال درنه کوم چي پريکيدونکې* نه وي، په قضاء وقدر باندي د راضي کيدلو سوال درنه کوم، له مرګ نه ورروسته د ښه ژوند سوال درنه کوم، او ستا مخ ته د کتلو د خوند او لذت، او ستا ملاقات ته دشوق سوال درنه کوم، او په شوق سره ستا د ملاقات (سوال درنه کوم)، چي له هغه سره زيان رسونکی تکليف، او ګمراه کونکې فتنه نه

---

(١) نســائي ٥٤،٥٥/٤، احمــد ٣٦٤/٤، او الباني هغه په صحيح النسائي ٢٨١/١ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وي، الهي! د ايمان په ګاڼو* سره مو سمبال* کړې، او له هدايت شويو هدايت کونکو نه مو وګرځوې.

٦٣-٩- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ يَا أَللَّهُ بِأَنَّكَ الْوَاحِدُ الأَحَدُ الصَّـــمَدُ الَّذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ أَنْ تَغْفِرَ لِي ذُنُوبِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

❁ الهي! زه له تانه سوال کوم پدې چي ای الله! ته بيشکه ايکي يو

---

(١) نســائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کــي صــحيح بلــلی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الــباني پــه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفــظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلــلی دی. نســائي ٥٢/٣ پــه همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صــحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمــد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ پــه همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صــحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني پــه صــحيح النســائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کــړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ پــه همــدا لفــظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کــي صــحيح بلــلی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الــباني پــه صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی. نسائي ٥٢/٣ په همدا لفــظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بلــلی دی. نســائي ٥٢/٣ پــه همدا لفظ سره روايت کړی دی، احمد ٣٣٨/٤، او الباني په صحيح النسائي ٢٨٠/١ کي صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

يې، بې نيازه يې، (هغه ذات يې چې) څوک يې ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته، نو ما لره زما ګناهونه وبخښې، په رښتيا سره همدا ته بخښونکی مهربان يې.

٦٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنَّ لَكَ الْحَمْدَ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ وَحْدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، الْمَنَّانَ، يَا بَدِيعَ السَّموات وَالأَرْضِ، يـــا ذَا الْجَـــلاَلِ وَالإِكْرَامِ، يَا حَيُّ يَا قَيُّومُ، إِنِّي أَسْأَلُكَ الْجَنَّةَ، وَ أَعُوذُ بِكَ مِنَ النَّارِ»[١].

۞ الهي! زه درنه سوال کوم پدې چې تا لره ټوله غوره ستاينه ده، بيله تا نه بـــل د عـــبادت وړ* معبود* نشته، يو يې، شريک نلرې، زيات احسان کونکی يې، ای د آسمانونو او ځمکې پيدا کونکيه! ای د لويې او عزت ورکولو څښتنه! ای د هميشني* ژوند خاونده! ای (د کائناتو*) پالونکيه! زه له تا نه د جنت سوال کوم، او په تا سره له دوزخ* نه پناه غواړم.

٦٥-١١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِأَنِّي أَشْهَدُ أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْـــتَ الأَحَـــدُ الصَّـــمَدُ الَّـــذِي لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُواً أَحَدٌ»[٢].

---

(١) اصحاب السنن روايت کړی، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩.

(٢) ابـــو داود ٢/٦٢، تـــرمذي ٥/٥١٥، ابـــن ماجه ٢/١٢٦٧، احمد ٥/٣٦٠، صحيح ابن ماجه ٢/٣٢٩، صحيح الترمذي ٣/١٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! زه له تا نه سوال كوم پدې چې زه شاهدي* وركوم چې ته الله يــــي، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ته ايکي يو يې، هغه بي نــــيازه ذات يــــي، چې څوک بي ندي زيږولي، او نه هغه له بل چا نه زيږيدلی دی، او هيڅ څوک هغه لره سيال نشته.

٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار

٦٦-١- أَسْتَغْفِرُ اللهَ [ثلاثاً][1].

۞ له الله نه بخښنه غواړم. [درې خلي*]

«اللَّهُمَّ أَنْتَ السَّلاَمُ، وَمِنْكَ السَّلاَمُ، تَبَارَكْتَ يَا ذَا الْجَلاَلِ وَالإِكْرَامِ»[2].

۞ الهي! ته له ټولو عيبونو نه پاک يې، او سلامتيا ستا له جانبه ده، با بركته* ذات يې، ای د لويي او عزت وركولو څښتنه!.

٦٧-٢- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، اللَّهُمَّ لاَ مَانِعَ لِمَا أَعْطَيْتَ، وَلاَ مُعْطِيَ لِمَا مَنَعْتَ، وَلاَ يَنْفَعُ ذَا الْجَدِّ مِنْكَ الْجَدُّ»[3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک

(١) مسلم ٤١٤/١.

(٢) مخكينى تخريج دي وكتل شي.(ژباړن)

(٣) بخاري ٢٥٥/١، مسلم ٤١٤/١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نلري، هغه لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هـــر څه قادر دی، الهي! ته چي (چا له) څه ورکړي، د هغه (څوک) بـــندونکی نشـــته، او ته چي (له چا نه) څه بند کړي، د هغه (څوک) ورکونکـــی نشته، او فائده نه کوي مالدار لره دهغه مال، ستا د عذاب (په لري کولو کي).

٦٨-٣- «لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللّه، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللّهُ، وَلاَ نَعْبُدُ إِلاّ إِيَّاهُ، لَهُ النِّعْمَةُ، وَلَهُ الْفَضْلُ، وَلَهُ الثَّنَاءُ الْحَسَــنُ، لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللّــهُ مُخْلِصِــينَ لَــهُ الدِّينَ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ»[1].

۞ بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، ده لره (دکائناتو) ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی، هیڅ طاقت او قدرت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نیکیو د کولو) مګر په الله جَلَّ جَلَالُهُ سره، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او بیله هغه نه د بل چا عبادت نه کوو، نعمت او احسان دده له جانبه دی، ټولـــه غوره ستاینه هغه لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود*

---

(۱) مسلم ۱/۴۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نشته، پداسي حال کي چي عبادت او بنده کي مو خاص هغه لره ده، که څه هم کفارو ته خوښنه نه وي.

٦٩-٤- «سُبْحَانَ اللهِ، والحَمْدُ للهِ، واللهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين] (١).

۞ پاک دی الله، او ټولـــه غوره ستاینه الله لره ده، او الله ډير لوی (ذات) دی. [٣٣ ځله].

«لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» (٢).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی شريک نلري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي، او پوره غوره ستاينه ده، او همدی پر هر څه قادر دی.

٧٠-٥- بِسْـــمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّـــهُ الصَّـــمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:١-٥] [بعد كل صلاة] (٣).

۞ ووايه (اې محمده!): دا چي الله ايکي يو دی، الله بي نيازه دی،

---

(١) مسلم ١/٤١٨، خـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، ګناهونه به يي وبخښل شي، که څه هم د سمندر د ځګ په اندازه (زياتي) وي.

(٢) مخکينی تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) ابـــو داود ٢/٨٦، نسائي ٣/٦٨، صحيح الترمذي ٢/٨، او دا دري واړه سورتونه ته «مُعَوِذات» وايي، فتح الباري ٩/٦٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه يې څوک زيږولي، او نه له چا نه زيږيدلی، او هيڅوک هغه لره سيال نشته. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [بعد كل صلاة][(١)].

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم په پروردګار سره د سهار*، د هغه څه له شر نه چې ده پيدا کړيدي، او د تياره شپې له شر نه چې کله تکه توره شي، او د پوکې کونکيو (جادو ګرو*) ښځو له شر نه (چې پوکل کوي) په غوټو کې، او د حسد کونکي له شر نه چې کله حسد وکړي. [له هر لمانځه نه وروسته]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] [بعد كل صلاة][(٢)].

۞ ووايه (اې محمده!): پناه غواړم د خلکو* په پروردګار سره، د خلکو په ټولواک سره، د خلکو* په خدای سره، د وسوسه اچونکي،

(١) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)
(٢) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

(او د الله د ذکــر نه) تښتیدونکي (شیطان) له شر څخه، کوم چي د خلکـــو* پـــه سینو کي وسوسې اچوي، له پیریانو څخه وي، او که له انسانانو څخه. [له هر لمانځه نه وروسته]

٧١-٦- ﴿اللَّـــهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِـــنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِـــهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَـــيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَـــؤُودُهُ حِفْظُهُمَـــا وَهُـــوَ الْعَلِـــيُّ الْعَظِـــيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥]

[عقب كل صلاة][1].

۞ الله (هغـــه معبود برحق دی چي) بیله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه همیشه ژوندی دی، (د کائناتو) تدبیرونکی دی، نه پر هغه پرکالي* راځي او نه خوب، څه چي په آسمانونو او ځمکه کي دي ټول هغه لره دي، نشته څوک چي دده په وړاندي بي دده له اجازې نه (د چـــا لـــپاره) شفاعت* وکړي، عالم دی په هغه څه چي له هغوی نه

(١) څـــوک چي دا د هر لمانځه نه وروسته ووايي، نو بیله مرګ نه به يې بل شي و جنت ته د داخلیدلو نه منع نه کړي.

نســـائي (عمـــل الـــيوم واللـــيلة ١٠٠ نمبر حديث)، ابن الـسني ١٢١ نمبر حديث، او الباني په صـــحيح الجـــامع ٣٣٩/٥، او په سلسلة الأحاديث الصحيحة ٦٩٧/٢، ٩٧٢ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وړانـــدې دي[۱]، او پـــه هغه څه چې له هغوی نه وروسته دي[۲]، او (هغوی) دده له علم نه په هيڅ شي احاطه* نشي کولای، مګر کوم شی چې الله وغواړي، کرسي يې پر آسمانونو او ځمکه احاطه کړې دي، او د (آسمانونو او ځمکې) ساتل هغه نه ستړی کوي، او هغه لوړ* او لوی دی. [له هر لمانځه نه وروسته]

۷۲–۷– «لاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [عشر مرات بعد صلاة المغرب والصبح][۳].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلــري، هغه لره (د کائناتو) ټولواکي*، او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه پر هر څه قادر دی. [د ماښام او سهار لمانځه نه وروسته لس ځلي*]

۷۳–۸– «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [بعد السلام من صلاة الفجر][۴].

---

(۱) يعـــني د هغـــوی پـــه راتلونکـــو حـــالاتو عالم دی، او د (يعلم ما بين أيديهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(۲) يعني د هغوی په تيرو شويو حالاتو عالم دی، او د (وما خلفهم) نور تفسيرونه هم شته.(ژباړن)

(۳) ترمذي ۵/۵۱۵، احمد ۴/۲۲۷، تخريج يې په زاد المعاد ۱/۳۰۰ کي وګورى.

(۴) ابن ماجه او نورو روايت کړيدی، صحيح ابن ماجه ۱/۱۵۲، مجمع الزوائد ۱۰/۱۱۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه له تا نه د ګټور علم، او پاک رزق، او قبول شوي عمل سوال کوم. [د سهار د لمانځه د سلام نه وروسته]

٣٦- د استخارې د لمانځه دعا

٧٤- «قـــال جَابِرُ بْنُ عَبْد اللَّه رَضيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ كَانَ رَسُـــولُ اللَّه ﷺ يُعَلِّمُنَا الاَسْتخَارَةَ فِي الأُمُور كُلِّهَا، كَمَا يُعَلِّمُنَا السُّـــورَةَ مِـــنْ الْقُرْآن، يَقُولُ: «إِذَا هَمَّ أَحَدُكُمْ بالأَمْرِ فَلْيَرْكَعْ رَكْعَتَيْنِ منْ غَيْرِ الْفَرِيضَة، ثُمَّ لِيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَخِيرُكَ بعلْمكَ، وَأَسْـــتَقْدرُكَ بِقُدْرَتِكَ، وَأَسْأَلُكَ منْ فَضْلكَ الْعَظيم، فَإِنَّكَ تَقْدرُ وَلاَ أَقْدرُ، وَتَعْلَمُ وَلاَ أَعْلَمُ، وَأَنْتَ عَلاَّمُ الْغُيُوب، اللَّهُمَّ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ -وَيُسَمِّي حَاجَتَه- خَيْرٌ لي فِي دِينِي وَمَعَاشِي وَعَاقِبَة أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاقْدُرْهُ لِي وَيَسِّرْهُ لِي ثُمَّ بَـــارِكْ لِـــي فِيه، وَإِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ أَنَّ هَذَا الأَمْرَ شَرٌّ لِي فِي دِينِي وَمَعَاشِـــي وَعَاقِبَة أَمْرِي -أَوْ قَالَ: عَاجله وَآجله- فَاصْرِفْهُ عَنِّي وَاصْرِفْنِي عَنْهُ وَاقْدُرْ لِي الْخَيْرَ حَيْثُ كَانَ ثُمَّ أَرْضِنِي بِه»[1].

۞ جابر بن عبد الله رضي الله عنهما وايي: پيغمبر ﷺ به موږ ته په هر کار کې د استخارې داسې ښوونه کوله، لکه څنګه چې به يې موږ ته

(١) بخاري ١٦٢/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د قرآن د یو سورت بنوونه کوله، (او داسې به یې) فرمایل: کله چې له تاسو نه یو څوک د کوم کار کولو اراده وکړي، نو دوه رکعته غیر فرضي (نفل) لمونځ دې وکړي، او بیا دې ووایي: الهي! زه ستا په علم سره له تا نه خیر غواړم، او ستا په قدرت سره له تانه طاقت غواړم، او ستا د لوی فضل او رحمت سوال درنه کوم، ځکه ته قادر یې، او زه عاجز یم، او ته پوهیږې او زه نه پوهیږم، او ته په غیبو ښه پوه یې، الهي! که ته پوهیږې چې دا کار -د هغه کار نوم به اخلي- زما لپاره په دین او دنیا کې، او په انجام* د کار کې خیر وي -او یا دې ووایي: په نژدې او لیرې آینده* کې را ته خیر وي- نو ته یې ما لره* په برخه کړې، او ما لره یې آسانه کړې، او بیا ما لره په هغه کې برکت واچوې، او که ته پوهیږې چې دا کار زما لپاره په دین او دنیا کې، او په انجام* د کار کې بد دی، -او یا دې ووایي: په نژدې او لیرې آینده کې بد دی- نو له ما نه یې وګرځوې* او ما له هغه نه وساتې، او ما ته خیر را په برخه کړې چیرته چې وي، او بیا ما په هغه سره خوشحاله کړې.

څوک چې د خالق نه خیر وغواړي، او د مؤمنانو سره مشوره وکړي، او په کار کې ښه فکر وکړي، نو هیڅکله به پښیمانه* نشي، الله ﷻ فرمایي: ﴿وَشَاوِرْهُمْ فِي الأَمْرِ فَإِذَا عَزَمْتَ فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ﴾ [آل عمران: ١٥٩]

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او لدوی (مومنانو) سره په کار کې مشوره وکړه، او چې کله (د کار کولو) عزم او اراده وکړې، نو پر الله توکل او تکیه وکړه.

٣٧- د سهار او ماښام اذکار

الحَمْـــدُ للهِ وَحْـــدَهُ، والصَّـــلاةُ والسَّلامُ عَلى مَنْ لا نَبِيَّ بَعْدَهُ[(١)].

۞ يوازې الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، او درود او سلام دې وي پر هغه چا چې له هغه نه وروسته پيغمبر نشته.

٧٥-١- أَعُـــوذُ باللهِ منَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَـــا خَلْفَهُـــمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِـــيُّهُ السَّـــمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ

---

(١) لـــه انـــس نه مرفوع روايت دی: «لأن أقعد مع قوم يذكرون الله تعالى من صلاة الغداة حتى تطلع الشـــمس أحـــبُّ إليّ من أن أُعتق أربعة من ولد إسماعيل، ولأن أقعد مع قوم يذكرون الله من صلاة العصـــر إلى أن تغرب الشمس أحبّ إليّ من أن أُعتق أربعة»، ترجمه: چې زه له يو داسې ډلې سره کښېنـــم* چـــې د سهار* له لمانځه نه تر لمر ختو پورې د الله ذکر کوي، دا ما ته لدې نه غوره ده چـــې د اسماعيل عليه السلام له اولاد نه څلور مريان آزاد کړم، او چې زه له داسې يو ډلې سره کښېنم چـــې د مازديګـــر له لمانځـــه نه تر لمر لويدو پورې د الله ذکر کوي، دا ماته لدې نه غوره ده چې څلور (مريان) آزاد کړم.

ابو داود ٣٦٦٧ نمبر حديث، او الباني هغه حَسَن بللی دی، صحيح أبي داود ٦٩٨/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] [1].

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٦-٢- بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص: ١-٥] [ثلاث مرات] [2].

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۞ مِن شَرِّ مَا خَلَقَ ۞ وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ ۞ وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ ۞ وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] [ثلاث مرات] [3].

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۞ مَلِكِ النَّاسِ ۞ إِلَهِ النَّاسِ ۞ مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ ۞ الَّذِي

---

(١) څوک چي دا (آيتونه) د سهار* په وخت ووايي، نو له پيريانو نه به تر ماښام پوري په امان وي، او څوک چي دا (آيتونه) د ماښام په وخت ووايي، نو له هغوی نه به تر سهاره پوری په امان وي. حاكم ١/٥٦٢، او الباني هغه په صحيح الترغيب والترهيب ١/٢٧٣ كي صحيح بللی، او نسائي او طبراني ته يې منسوب كريدی، او ويلي دي: د طبراني اسناد ښه (جيد) دی.

(٢) څوک چي دا سورتونه د سهار او ماښام په وخت ووايي، نو له هر څه نه ورته كافي او بس دي. ابو داود ٤/٣٢٢، ترمذي ٥/٥٦٧، صحيح الترمذي ٣/١٨٢

(٣) مخكينی تخريج وكتل شي. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يُوَسْــوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦]
[ثلاث مرات] (١).

۞ مخكي يې ترجمه شويده. [دري خلي] [٧٠ نمبر ذكر دي وكتل شي]

٧٧-٣- «أَصْــبَحْنَا وأَصْبَحَ الْمُلْكُ للَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، رَبِّ أَسْأَلُكَ خَيْرَ مَا فِي هَذَ الْيَومِ وَخَيْرَ مَا بَعْدَه، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِي هَذ الْيَومِ وَشَرِّ مَا بَعْدَه، رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِــنْ الْكَسَــلِ وَسُوءِ الْكِبَرِ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابٍ فِي النَّارِ وَعَذَابٍ فِي الْقَبْرِ» (٢).

۞ سهار* شو (٣) پر موږ (٤)، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده (٥)، او ټولــه غوره ستاینه الله لره ده، بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشـــته، هغه یو دی، شریک نلري، او هغه پر هر څه قادر دی، ای زما

---

(١) مخکینی تخریج وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مسلم ٤/٢٠٨٨.

(٣) چــې کله مابنام شي، نو داسي به وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله»، ترجمه: مابنام شو پر موږ، او ټولواکي* ټوله الله لره ده.

او بله ترجمه یې داده: او پر کائناتو هم مابنام شو یوازي الله لره.

(٤) یعني: موږ سهار کړو، یا د سهار په وخت کي داخل شوو.(ژباړن)

(٥) بله ترجمه یې داده: پر کائناتو سهار شو یوازي الله لره.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

پروردګاره! پدې ورځ کې څه خیر دی، او د دې وروسته چې څه خیر دی، زه له تا نه د هغه سوال کوم، او پدې ورځ کې چې څه شر دی، او له هغه نه وروسته چې څه شر دی، له هغه څخه په تا سره پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره له تنبلۍ*، او د لوی عمر د بدوالي نه پناه غواړم، ای زما پروردګاره! په تا سره د دوزخ* او قبر له عذاب نه پناه غواړم.

٧٨–٤– «اللَّهُـــمَّ بِكَ أَصْبَحْنَا، وَبِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ نَحْيَا، وَبِكَ نَمُوتُ، وَإِلَيْكَ النُّشُورُ»[١].

۞ الهي! (ستا په حکم مونږ سهار* کړو، او (ستا په حکم سره مونږ مابنام* کړو[٢]، او ستا (په حکم سره) ژوند کوو، او ستا (په حکم سره) مرو*، او تا لره بیا درتګ (او ژوندي کیدل) دي.

٧٩–٥– «اللَّهُـــمَّ أَنْتَ رَبِّي لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ، وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٦، صحيح الترمذي ٣/١٤٢.

(٢) او چـــې کله مابنام شي، نو داسې به وايي: «اللهم بك أمسينا وبك أصبحنا وبك نحيا وبك نموت، وإلـــيك المصـــير»، يعـــني «أمسينا» به له «أصبحنا» نه مخکې وايي، او د «النشور» په ځای به «المصير» وايي، او ترجمه يې هماغه پورتنۍ ترجمه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلاّ أَنْتَ»[(١)].

۞ الهـــي! ته زما پروردګار يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، تا زه پيدا کړی يم، او زه دي بنده يم، او زه د خپل توان سره ستا پر عهد او وعده ولاړ يم، زه په تا سره د خپلو کړو* له شر نه پناه غواړم، زه ستا په هغه نعمت اقرار کوم چي ما ته دي راکړی، او په خپله ګناه اقرار کوم، نو ما ته بخښنه وکړې، چي بيله تا نه څوک ګناه نشي بخښلای.

٨٠-٦- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ، أُشْهِدُكَ وَأُشْهِدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلاَئِكَتَكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ، أَنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ وَحْـــدَكَ لاَ شَـــرِيكَ لَـــكَ، وَأَنَّ مُحَمَّـــداً عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ» [أربع مرات][(٢)].

۞ الهـــي! ما سهار کړو[(٣)]، پداسي حال کي چي زه تا او ستا د

(١) څـــوک چـــي دا دعا په يقين سره د ماښام په وخت ووايي، او بيا په هماغه شپه مړ شي، نو جنت ته به داخل شي، او همدا رنګه که هغه د سهار په وخت ووايي.
بخاري ٧/١٥٠.

(٢) څـــوک چـــي دا ذکر د سهار او يا ماښام په وخت څلور ځلي ووايي، الله به يې له دوزخ* نه په امان کړي.
ابـــو داود ٤/٣١٧، بخاري په «الأدب المفرد» ١٢٠١ نمبر حديث کي، نسائي په «عمل اليوم واللـــيلة» ٩ نمبر حديث کي، ابن السني ٧٠ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٣ کي د نسائي او ابو داود اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) چـــي کلـــه ماښـــام کيدونکی وي نو داسي به وايي: «اللهم إني أمسيت»، ترجمه: الهي! ما ماښام کړو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عــرش پورته كونكي[(١)]، او ستا فرښتې*، او ستا ټول مخلوقات پدې شاهد* ګنم چې بې شكه ته الله يې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشــته، يو يې، شريک نلرې، ، او په رښتيا سره محمد ستا بنده او ستا پيغمبر دى.[خلور خلي*]

٨١-٧- «اللّٰهُـــمَّ مَــا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِن خَلْقِــكَ فَمِــنْكَ وَحْـــدَكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ، فَلَكَ الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ»[(٢)].

۞ الهـــي! كوم نعمت چې ما ته، او يا ستا بل كوم مخلوق ته د ســـهار پـــه وخت[(٣)] رسيدلى، نو هغه يواځې* ستا له طرفه دى، تا لره شريک نشته، نو تا لره ټولـــه غوره ستاينه او شكر دى.

٨٢-٨- «اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَدَنِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي سَمْعِي، اللّٰهُمَّ عَافِنِي فِي بَصَرِي، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، اللّٰهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ

(١) يعني هغه ملائكې چې عرش يې پورته كړيدى.(ژباړن)

(٢) خــوک چې دا ذكر د سهار په وخت ووايي، نو د هغې ورځې شكر يې په ځاى كړيدى، او چې كله هغه د ماښام په وخت ووايي، نو د هغې شپې شكر يې په ځاى كړيدى.

ابـــو داود ٣١٨/٤، او نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٧ نمبر حديث كې، ابن السني ٤١ نمبر حديــث كــې، ابن حبان «موارد» ٢٣٦١ نمبر حديث كې روايت كړيدى، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٤ كې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٣) او د ماښـــام پـــه وخـــت به داسې وايې: «اللهم ما أمسى بي..»، يعني: الهي! كوم نعمت چې.. د ماښام په وخت رسيدلى..

(c) ketabton.com: The Digital Library

الْكُفْــرِ وَالْفَقْرِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ» [ثلاث مرات][(١)].

۞ الهـــي! ما ته په بدن کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په غوږونو کي روغتيا راکړې، الهي! ما ته په سترګو کي روغتيا راکړې، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الهي! زه په تا سره له کفر او فقر نه پناه غواړم، او په تا سره د قبر له عذاب نه پناه غواړم، بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته. [درې خلې*]

٨٣-٩- «حَسْــبِيَ اللَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ، عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ» [سبع مرات][(٢)].

۞ بس دی ما ته هغه الله چي بيله هغه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پر هغه مي توکل کړی، او همدی د لوی عرش خښتن* دی. [اووه خلې*]

٨٤-١٠- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي الدُّنْيَا

---

(١) ابـــو داود ٣٢٤/٤، احمـــد ٤٢/٥، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٢ نمبر حديث کي، ابن السـني ٦٩ نمبر حديث کي، بخاري په «الأدب المفرد» کي روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٢٦ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خـــوک چـــي دا ذکر د سهار او ماښام په وخت اووه خلي ووايي، الله به يې د دنيا او آخرت د کارونو او انديښنو* لپاره ورته کافي وګرځوي.
ابـــن السني ٧١ نمبر حديث کي مرفوع، ابو داود ٣٢١/٤ موقوف روايت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط يې اِسناد صحيح بللی دی، زاد المعاد ٣٧٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

والآخــرَة، اللَّهُــمَّ إنِّي أَسأَلُكَ الْعَفْوَ وَالْعَافِيَةَ فِي دِينِي وَدُنْيَايَ وَأَهْلِي وَمَالِي، اللَّهُمَّ اسْتُرْ عَوْرَاتِي وَآمِنْ رَوْعَاتِي، اللَّهُمَّ احْفَظْنِي مِــنْ بَــيْنِ يَدَيَّ، وَمِنْ خَلْفِي، وَعَنْ يَمِينِي، وَعَنْ شِمَالِي، وَمِنْ فَوْقِي، وَأَعُوذُ بِكَ أَنْ أُغْتَالَ مِنْ تَحْتِي»[٢].

۞ الهي! زه له تا نه په دنيا او آخرت كي د معافۍ او سلامتۍ سوال كوم، الهي! زه له تا نه په خپل دين او دنيا كي او په خپل اهل او مال كي د معافۍ او سلامتۍ سوال كوم، الهي! زما عيبونه پټ كړې، او ويره* را نــه لري كړې، الهي! ما د مخي نه، او د شا نه، او د ښي خوا نه، او د چپي خوا نه، او د پورته خوا نه محفوظ كړې، او زه ستا په لويې سره لدې نه پناه غواړم چي د لاندي خوا نه ناڅاپه* هلاک شم.

٨٥-١١- «اللَّهُمَّ عَالِمَ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَة، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُــلِّ شَــيْءٍ وَمَلِيكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إلاّ أَنْتَ، أَعُــوذُ بِــكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِه، وأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَو أَجُرَّهُ إِلى مُسْلِمٍ»[٢].

۞ الهي! اې په پټو او ښكاره عالمه! اې د آسمانونو او ځمكي پيدا كونكــيه! اې د هر شي* پالونكيه او واكمنه! زه شاهدي* وركوم چي

(١) ابو داود، ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢.

(٢) ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه په تا سره د خپل نفس د شر نه، او د شيطان د شر او شرک نه پناه غواړم، او لدې نه پناه غواړم چې زه بدي وکړم، او يا (بل) مسلمان ته بدي ورسوم.

٨٦-١٢- «بِسْـــمِ اللَّهِ الَّذِي لاَ يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الأَرْضِ وَلاَ فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ» [ثلاث مرات] [١].

۞ د هغـــه الله په نوم چې له نامه سره يې هيڅ شي* په ځمکه او آســـمان کـــې ضرر نه رسوي، او هغه ښه اوريدونکی، ښه پوه دی. [درې ځلې]

٨٧-١٣- «رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وَبِالإِسْلاَمِ دِيناً، وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيّاً» [ثلاث مرات] [٢].

۞ زه د الله په خدايي توب (يا کارسازي)، او د اسلام په دين، او

---

(١) خـــوک چـــې دا ذکر د سهار په وخت درې ځلې، او د ماښام په وخت درې ځلي ووايي، هيڅ شي به ورته ضرر ونه رسوي.

ابـــو داود ٣٢٣/٤، ترمذي ٤٦٥/٥، ابن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ٣٣٢/٢، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٢) خـــوک چې دا ذکر د سهار ، او ماښام په وخت درې ځلي ووايي، نو په الله حق دی چې هغه به د قيامت په ورځ خوشحالوي.

احمـــد ٣٣٧/٤، نســـائي پـــه «عمل اليوم والليلة» ٤ نمبر حديث کې، ابن السني ٦٨ نمبر حديـــث کـــې، ابو داود ٣١٨/٤، ترمذي ٤٦٥/٥ روايت کړيدی، او علامه ابن باز په «تحفة الأخيار» ص٣٩ کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د محمد په پيغمبري راضي شوم. [درې ځلې]

۸۸–۱۴– «يَا حَيّ يَا قَيُّوم، بِرَحْمَتِك أَسْتَغِيث، أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلّه، وَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَة عَيْن»[١].

۞ اې د کامل ژوند څښتنه! اې د کائناتو تدبيرونکيه!*، ستا په رحمت سره فرياد کوم او مدد غواړم، زما ټول کارونه برابر* کړې، او زما نفس (او خواهشاتو) ته مي د سترګي د رَپ* په اندازه هم مه سپارې.

۸۹–۱۵– «أَصْبَحْنَا وَأَصْبَحَ الْمُلْكُ لِلّه رَبِّ الْعَالَمِينَ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَ هَذَا الْيَوْمِ: فَتْحَهُ، وَنَصْرَهُ، وَنُورَهُ، وَبَرَكَتَهُ، وَهُدَاهُ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا فِيهِ وَشَرِّ مَا بَعْدَهُ»[٢].

۞ مونږ سهار کړو[٣]، او کائناتو هم الله لره سهار کړو، چې پروردګار د مخلوقاتو دی، الهي! زه درنه د دې ورځي[٤] د خير،

(١) حاکم روايت کړی، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الترغيب والترهيب ب ١/٢٧٣.

(٢) ابو داود ٤/٣٢٢، او شعيب او عبد القادر الأرناؤوط د «زاد المعاد» ٢/٢٧٣ په تحقيق کې د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) د مابنام په وخت به داسي وايي: «أمسينا وأمسى الملك لله رب العالمين»، ترجمه: مابنام شو پر مونږ، او ټولواکي* ټوله خاص الله لره ده.

(٤) د مابنام په وخت به داسي وايي: «اللهم إني أسألك خير هذه الليلة فتحها، ونصرها، ونورها، وبركتها، وهداها، وأعوذ بك من شر ما فيها وشر ما بعدها»، ترجمه هماغه پورتنی ترجمه ده،
=

(c) ketabton.com: The Digital Library

كامیابی، نصرت، رڼايي، بركت، او هدايت سوال كوم، او په تا سره د هغې له شر نه، او د هغې نه وروسته شر نه پناه غواړم.

۹۰-۱٦- «أَصْبَحْنَا عَلَى فِطْرَةِ الإِسْلاَمِ، وَعَلَى كَلِمَةِ الإِخْلاَصِ، وَعَلَى دِينِ نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ ﷺ، وَعَلَى مِلَّةِ أَبِينَا إِبْرَاهِيمَ حَنِيفاً مُسْلِماً، وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ»[1].

۞ مونږ په فطرت* د اسلام، او په كلمه د اخلاص، او په دين د محمد ﷺ، او په طريقه زمونږ د پلار ابراهيم عليه السلام سهار كړو[2]، چي حق ته مايل* وو، او له مشركانو څخه نه وو.

۹۱-۱۷- سُبْحَانَ اللهِ وَبِحَمْدِهِ [مائة مرة][3].

۞ پاک دی الله سره له ټولي ستايني. [سل ځلې]

۹۲-۱۸- «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ

=

خو د ورځي په ځای به شپه يادوي.

(۱) احمد ۴۰۶،۴۰۷/۳، ابن السني په «عمل اليوم والليلة» ۳۴ نمبر حديث كي، صحيح الجامع ۲۰۹/۴.

(۲) او د ماښام په وخت به وايي: مونږ په فطرت د اسلام... ماښام كړو.

(۳) څوک چي دا ذكر د سهار او ماښام په وخت سل ځلي ووايي، هيڅ څوک به د قيامت په ورځ له ده غوره* عمل ونلري، مگر هغه څوک چي دده په اندازه او يا له هغه نه زيات يې دا ذكر ويلی وي.

مسلم ۲۰۷۱/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[عشر مرات][1] او [مرة واحدة عند الكسل][2].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، هغه لره تولواکي ده، او هغه لره تولـــه غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دى. [لس ځلي] يا [يو ځل د تنبلۍ* په وخت کې]

٩٣-١٩- «لاَ إِلَهَ إلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ» [مائة مرة إذا أصبح][3].

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دى، شريک نلري، ده لره تولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څه قادر دى. [د سهار په وخت سل ځلي]

٩٤-٢٠- «سُــبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ، عَدَدَ خَلْقِهِ، وَرِضَا

---

(١) نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٢٤ نمبر حديث کي روايت کړيدی، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٢/١، «تحفــة الأخـــيار» ص٤٤ د ابن باز ليکنه، او ددې ذکر فضيلت په ص١٤٦، ٢٥٥ نمبر حديث کي وګټل شي.

(٢) ابـــو داود ٣١٩/٤، ابن ماجه، احمد ٦٠/٤، صحيح الترغيب والترهيب ٢٧٠/١، صحيح ابي داود ٩٥٧/٣، صحيح ابن ماجه ٣٣١/٢، زاد المعاد ٣٧٧/٢.

(٣) څـــوک چي دا ذکر په ورځ کي سل ځلي ووايي، نو د لسو مريانو د آزادولو په اندازه (اجر) به ورکـــړل شي، او هغه لره به سل نيکۍ وليکل شي، او سل ګناهونه به ورته وبخښل* شي، او په هماغـــه ورځ بـــه تر ماښام پوري له شيطان نه په امان وي، او هيڅ څوک به لده نه غوره عمل ونلري، مګر هغه څوک چي دده په شان يې عمل کړی وي.
بخاري ٩٥/٤، مسلم ٢٠٧١/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَفْسِه، وَزِنَةَ عَرْشِه، وَمِدَادَ كَلِمَاتِه» [ثلاث مرات إذا أصبح] [(١)].

۞ پــاک دی الله، او هغــه لــره ثولــه غوره ستاینه ده ده د مخلوقاتو د شمیر په اندازه، او ده د رضا (په اندازه)، او ده د عرش د وزن (په اندازه)، او ده د کلماتو د سیاهي (په اندازه). [دري خلي د سهار په وخت]

٩٥-٢١- «اللَّهُــمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ عِلْماً نَافِعاً، وَرِزْقاً طَيِّباً، وَعَمَلاً مُتَقَبَّلاً» [إذا أصبح] [(٢)].

۞ الهي! زه له تا نه د گټور علم، او پاکي روزۍ*، او قبول شوي عمل سوال کوم. [چي کله سهار پاځي]

٩٦-٢٢- «أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيهِ» [مائة مرة في اليوم] [(٣)].

۞ له الله نه بخښنه* غواړم، او هغه ته توبه اوباسم. [سل خله د ورځي]

٩٧-٢٣- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ» [ثلاث مرات إذا أمسى] [(٤)].

---

(١) مسلم ٢٠٩٠/٤.

(٢) ابــن الســني پــه «عمل اليوم والليلة» ٥٤ نمبر حديث کي، ابن ماجه ٩٢٥ نمبر حديث کي روايــت کړيدی، او شعيب او عبد القادر الأرنووط د «زاد المعاد» په تحقيق ٣٧٥/٢ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠١/١١)، مسلم ٢٠٧٥/٤.

(٤) څــوک چي هغه د ماښام په وخت دري خلي ووايي، په هغه شپه کي به (د زهرناکي خزندي*) =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشـــپړ* كلام سره د هغه د مخلوقاتو له شر نه پناه غوارم. [درې ځلې د ماښام په وخت]

۹۸-۲۴- «اللَّهُـــمَّ صَـــلِّ وَسَـــلِّمْ عَلَـــى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ» [عشر مرات](۱).

۞ الهي! زمونږ پر پيغمبر محمد درود او سلام وليږه. [لس ځلې]

۲۸- د خوب اذكار

۹۹-۱- خپل وُرغوي* به سره يو ځاى كړي، او بيا دي لاندينى اذكـــار ولـــولي، او هغه دي په لاسونو كي چُف كړي، او بيا دي په ورغويو سره خپل جسم مسه* كړي، له سره دي يې شروع كړي، او بيا مخ او بيا نور جسم (دي مسه كړي). [دا به درې ځلې كوي]

بِسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۞ اللَّهُ الصَّمَدُ ۞ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۞ وَلَمْ يَكُن لَّهُ كُفُواً أَحَدٌ﴾ [الإخلاص:۱-٥](۲).

زهر ورته څه ضرر ونه رسوي.

احمـــد ۲/۲۹۰، نســـائي په «عمل اليوم والليلة» ٥۹۰ نمبر حديث كي، ابن السني ٦۸ نمبر حديـــث كـــي روايـــت كړيدى، صحيح الترمذي ۱۸۷/۳، صحيح ابن ماجه ۲۶۶/۲، تحفة الأخيار ص۴٥.

(۱) (پيغـــبر ﷺ فرمايي) څوک چي د سهار په وخت، او ماښام په وخت لس لس ځلي پر ما درود ووايي، نو د قيامت په ورځ به يې زما شفاعت په برخه شي.

طـــبراني پـــه دوو اسنادو سره روايت كړيدى، چي يو اسناد يې ښه (جيد) دى، مجمع الزوائد ۱۲۰/۱۰، صحيح الترغيب والترهيب ۲۷۳/۱ دي وكتل شي.

(۲) بخاري (فتح الباري ۹/۶۲)، مسلم ۱۷۲۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ * مِن شَرِّ مَا خَلَقَ * وَمِن شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ * وَمِن شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ * وَمِن شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾ [الفلق: ١-٥] (١) .

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

بسْمِ اللهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ * مَلِكِ النَّاسِ * إِلَهِ النَّاسِ * مِن شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ * الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ * مِنَ الْجِنَّةِ وَ النَّاسِ﴾ [الناس: ١-٦] (٢) .

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[٧٠ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١٠٠-٢- ﴿اللّهُ لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لاَ تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلاَ نَوْمٌ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الأَرْضِ مَن ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلاَّ بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلاَ يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلاَّ بِمَا شَاء وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالأَرْضَ وَلاَ يَؤُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: ٢٥٥] (٣) .

---

(١) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٢) مخکینی تخریج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٣) څوک چې کله خپل د خوب ځای ته راشي او آیت الکرسي ووایي، نو د الله له طرفه به یو ساتونکی ورته مقرر شي، او شیطان به ورته نه نژدې کیږي تر څو چې سهار شي.
بخاري (فتح الباري ٤٧٨/٤).

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ترجمه يې مخکې شويده.[۷۰ نمبر ذکر دي وکتل شي]

۱۰۱-۳- ﴿آمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِن رَّبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللّهِ وَمَلآئِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لاَ نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ وَقَالُواْ سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ * لاَ يُكَلِّفُ اللّهُ نَفْساً إِلاَّ وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لاَ تُؤَاخِذْنَا إِن نَّسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلاَ تَحْمِلْ عَلَيْنَا إِصْراً كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلاَ تُحَمِّلْنَا مَا لاَ طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَآ أَنتَ مَوْلاَنَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ﴾ [البقرة: ۲۸۵-۲۸۶][۱].

۞ پیغمبر ﷺ په هغه څه چي ده ته له خپل پروردګار څخه را نازل شوي دي يقين او باور کړی، او مومنانو هم (په هغه يقين کړی)، او ټولو ايمان راوړ په الله، او د هغه په ملائکو، او د هغه په کتابونو، او د هغه په پيغمبرانو، (پداسي حال کي چي ټول وايي): د (الله) د پيغمبرانو د هيڅ يو په مينځ کي فرق* نه کوو، او (همدارنګه پيغمبر او مومنان) وايي: مونږ (د الله حکم) واوريده، او (د هغه) اطاعت* مو وکړ، ای پروردګاره! ستا بخښنه غواړو، او تا ته (د

(۱) چا چي دا دوه آيته د شپې ولوستل، نو هغه ورته کافي ده.
بخاري (فتح الباري ۹۴/۹)، مسلم ۵۵۴/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو مخلوقاتو) بيا در تګ دی.

الله هيڅ څوک د قدرت او طاقت نه زيات نه مکلف کوي، کوم (نـيک) کار چي يې کړی د هغه (ثواب) همده لره دی، او کوم (بد) کـار چـي يې کړی د هغه (عذاب) پر همده باندي دی، ای زمونږ پروردګاره! مونږ (په ګناه) مه نيسه کله چي (ستا حکم) هير کړو، او يـا پـه خطا سره (ګناه وکړو)، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ بـاندي درووند بار، لکه څنګه چي دي زمونږ نه مخکي کسانو باندي ايښی وو، ای پروردګاره! او مه ايږده پر مونږ باندي هغه بار چي مونږ يې هيڅ طاقت نلرو، او زمونږ د(ګناهونه) نه تير شه، او مونږ ته بخښنه وکـړه، او پـر مونږ رحم وکړه، ته زمونږ مددګار يې، نو ته مونږ پر کافر قوم بريالي* کړې.

۱۰۲-٤- [(۱)] «باسْمِكَ رَبِّي وَضَعْتُ جَنْبِي وَبِكَ أَرْفَعُهُ، إِنْ أَمْسَكْتَ نَفْسِي فَارْحَمْهَا، وَإِنْ أَرْسَلْتَهَا فَاحْفَظْهَا بِمَا تَحْفَظُ بِهِ عِبَادَكَ الصَّالِحِينَ» [(۲)].

---

(۱) (پيغمـبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه يو له خپل بستر نه پاڅيږي* او بيا ورته بيرته راشي، نـو د څادر په پلو دي هغه درې ځلي راټک وهي، او بيا دي بسم الله پري ووايي، ځکه هغه نـه پوهيږي چي د هغه ځای ته له هغه نه وروسته څه راغلي دي، او چي کله څملي* نو بيا دي ووايي:... باقي حديث.

(۲) بخاري ۱۱/۱۲٦، مسلم ۴/۲۰۸۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ستا په نوم سره مې خپله ډډه ولګوله، او ستا (په نوم سره يې) بيرته را پورته کوم، که دې زما روح قبض کړ، نو رحم پر* وکړه، او که دې بيرته را وليږه(۱)، نو ساتنه يې وکړه، په هغه څه سره چې د خپلو نيکو بندګانو (ساتنه* کوې).

۱۰۳-۵- «اللَّهُمَّ إِنَّكَ خَلَقْتَ نَفْسِي وَأَنْتَ تَوَفَّاهَا، لَكَ مَمَاتُهَا وَمَحْيَاهَا، إِنْ أَحْيَيْتَهَا فَاحْفَظْهَا، وَإِنْ أَمَتَّهَا فَاغْفِرْ لَهَا، اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الْعَافِيَةَ»(۲).

۞ الهي! په رښتيا سره تا زما روح پيدا کړی، او ته يې مړ کوې، او تا لره يې مرګ او ژوند دی، که دې ژوند ورکړ نو حفاظت يې وکړې، او که دې مړ کړ، نو بخښنه ورته وکړې، الهي! زه درنه د روغتيا سوال کوم.

۱۰۴-۶-(۳) «اللَّهُمَّ قِنِي عَذَابَكَ يَوْمَ تَبْعَثُ عِبَادَكَ» [ثلاث مرات](٤).

۞ الهي! ستا له عذاب نه مې وساتې په کومه ورځ چې خپل

---

(۱) يعني: زما روح دې قبض نه کړ، او دوباره دې راويښ کړم.(ژباړن)

(۲) مسلم ۲۰۷۳/۴، احمد په خپل لفظ سره ۷۹/۲.

(۳) پيغمبر ﷺ کله چې به وده کيده، خپل ښی لاس به يې تر باړخو* لاندې ايښوده، او بيا به يې داسې ويل:.. باقي حديث.

(٤) ابو داود بلفظه ۳۱۱/۴، صحيح الترمذي ۱۴۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بندګان بیا ژوندي کوي. [درې ځلې]

۱۰۵-۷- «بِاسْمِكَ اللَّهُمَّ أَمُوتُ وأَحْيَا»[(١)].

۞ الهي! ستا په نوم سره مرم، او ژوندی کیږم.

۱۰۶-۸- «سُبْحَانَ اللّٰهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٢)].

۞ پاک دی الله جَلَّ جَلَالُهُ. [درې دېرش ځله]

«الْحَمْدُ لِلّٰهِ» [ثلاثاً وثلاثين][(٣)].

۞ ټولــه غوره ستاینه الله لره ده. [درې دېرش ځله]

«اللّٰهُ أَكْبَرُ» [ثلاثاً وثلاثين][(٤)].

۞ الله ډېر لوی دی. [درې دېرش ځله]

۱۰۷-۹- «اللَّهُـمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِـيمِ، رَبَّـنَا وَرَبَّ كُلِّ شَيْءٍ، فَالِقَ الْحَبِّ وَالنَّوَى، ومُنْزِلَ الـتَّوْرَاةِ وَالإِنْجِيلِ وَالْفُرْقَانِ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ كُلِّ شَيْءٍ أَنْتَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهِ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الأَوَّلُ فلَيْسَ قَبْلَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الآخِرُ

---

(١) بخاري (فتح الباري ١١٣/١١)، مسلم ٢٠٨٣/٤.

(٢) څـــوک چې دا اذکار د خوب ځای ته د راتګ په وخت کې ووايي، نو دا هغه لره د يو خادم نه هم غوره دي.

بخاري (فتح الباري ٧١/٧)، مسلم ٢٠٩١/٤.

(٣) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(٤) مخکيني تخريج دي وکتل شي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

فَلَيْسَ بَعْدَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الظَّاهِرُ فَلَيْسَ فَوْقَكَ شَيْءٌ، وَأَنْتَ الْبَاطِنُ فَلَيْسَ دُونَكَ شَيْءٌ، اقْضِ عَنَّا الدَّيْنَ، وَأَغْنِنَا مِنَ الْفَقْرِ»[١].

۞ الهي! د اوو آسمانونو پروردګاره! د لوی عرش پروردګاره! زمونږ پروردګاره! او د هر شي* پروردګاره! د دانې* او زړي* چوونکيه! د تورات او انجيل او فرقان نازلونکيه! پناه غواړم په تا سره د هر هغه شي* له شر نه چې تندی* يې تا نيولی دی[٢]، الهي! ته اول يې، له تا نه مخکې څه نشته، او ته آخر يې، له تا نه وروسته څه نشته، او ته (په يقيني دلائلو سره) ښکاره يې، له تا نه بل زيات ښکاره نشته، او ته (د ذات په لحاظ) له (نورو نه) پټ يې، او له تا نه هيڅ شی پټ نه دی[٣]، له مونږ نه قرض ليرې کړې، او له فقر نه مو (وساتې)، شتمن (مو) کړې.

١٠٨-١٠- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنَا وَسَقَانَا وَكَفَانَا وَآوَانَا، فَكَمْ مِمَّنْ لاَ كَافِيَ لَهُ وَلاَ مُؤْوِيَ»[٤].

---

(١) مسلم ٢٠٨٤/٤.

(٢) يعني: ستا په قبضه او قدرت کې دی.(ژباړن)

(٣) اخيرنی څلور جملې د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويدي، نه د الفاظو په لحاظ.
تحفة الأحوذي بشرح جامع الترمذي ٣٣٢٢ نمبر حديث، عون المعبود شرح سنن أبي داود ٤٣٩٢ نمبر حديث دي وګټل شي.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٥/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولـــه غوره ستاینه هغه الله لره ده چې مونږ ته یې خوراک* او څښاک* راکړي، او له شر نه یې ساتلي یو، او مونږ ته یې د اوسیدو* ځــای راکـــړی، څومره ډیر خلک داسي شته چې دوی لره د شر نه ساتونکی، او د اوسیدو ځای ورکونکی نشته.

١٠٩-١١- «اللَّهُـــمَّ عَـــالِمَ الْغَيْـــبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرَ السَّموات وَالأَرْضِ، رَبَّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَليكَهُ، أَشْهَدُ أَنْ لاَّ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي، وَمِنْ شَرِّ الشَّيْطَانِ وَشِرْكِه، وَأَنْ أَقْتَرِفَ عَلَى نَفْسِي سُوءاً، أَوْ أَجُرَّهُ إِلَى مُسْلِمٍ»[١].

۞ ترجمه یې مخکي شویده. [٨٥ نمبر ذکر دي وکتل شي]

١١٠-١٢- ﴿الم﴾ السجده سورت، او د مُلک سورت (تَبَارَكَ) به وایې[٢].

١١١-١٣-[٣] «اللَّهُـــمَّ أَسْلَمْتُ نَفْسِي إِلَيْكَ، وَفَوَّضْتُ أَمْـــرِي إِلَيْكَ، وَوَجَّهْتُ وَجْهِي إِلَيْكَ، وَأَلْجَأْتُ ظَهْرِي إِلَيْكَ، رَغْـــبَةً وَرَهْـــبَةً إِلَيْكَ، لاَ مَلْجَا وَلاَ مَنْجَأ مِنْكَ إِلاَّ إِلَيْكَ، آمَنْتُ

---

(١) ابو داود ٣١٧/٤، صحيح الترمذي ١٤٢/٣.

(٢) ترمذي، نسائي، صحيح الجامع ٢٥٥/٤.

(٣) کلـــه چـــي د خوب کولو اراده وکړې نو د لمانځه د اوداسه په شان اودس وکړه، او بیا پر ښي اړخ* پریوزه*، او داسي ووایه: ... الحديث.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بِكِتَابِكَ الَّذِي أَنْزَلْتَ، وَبِنَبِيِّكَ الَّذِي أَرْسَلْتَ»[۱].

۞ الهـــي! مـــا خپل ځان تا ته تسليم کړ، او خپل کار مي تا ته وســـپاره*، او خپل مخ مي تا ته وګرځاوه*، او خپله شا مي تا ته تکيه کړه[۲]، پداسي حال کي چي ستا له عذاب نه ډار لرم، او ستا و رحمت ته اميد لرم، بيله تا نه بل هيڅ د نجات او پناه ځای نشته، ايمان مي راوړ ستا پر هغه کتاب چي تا نازل کړی، او ستا پر هغه پيغمبر چي تا (مونږ ته) استولی دی.

۳۹- په خوب کي له يوي ډډي* نه بلي ډډي ته اوښتلو دعا

۱۱۲- «لاَ إِلَـــهَ إِلاَّ اللَّهُ الوَاحِدُ القَهَّارُ، رَبُّ السَمواتِ والأَرْضِ، وما بَيْنَهُمَا العَزِيزُ الغَفَّارُ»[۳].

۞ بـــيله يـــو او غالب الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، د آسمانونو او ځمکي او د هغو په مينځ کي مخلوقاتو پروردګار دی، د زور او غلبي څښتن دی، بخښونکی دی.

---

(۱) پيغمـــبر ﷺ هغـــه چا ته چي دا اذکار یې وويل داسي وفرمايل: که چيري مړ شي، نو مسلمان به مړ شي.

بخاري (فتح الباري ۱۱/۱۱۳)، مسلم ۴/۲۰۸۱.

(۲) يعني ټوله تکيه او اعتماد مي پر تا دی.(ژباړن)

(۳) دا دوعا به هغه وخت وايي چي په شپه کي له يوه اړخ* نه بل اړخ ته واوړي.

حـــاکم ۱/۵۴۰ صـــحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده. نسائي په «عمل اليوم والليلة» کي. او ابن السني روايت کړيدی، صحيح الجامع ۴/۲۱۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۰- په خوب کي د نا آرامۍ او له ويري سره مخامخ کيدلو دعا

۱۱۳- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ غَضَبِهِ وَعِقَابِهِ وَشَرِّ عِبَادِهِ وَمِنْ هَمَزَاتِ الشَّيَاطِينِ وَأَنْ يَحْضُرُونَ»(۱).

❁ زه پناه غواړم د الله په بشپړ* کلام سره د هغه له غضب او عذاب نه، او د هغه د بندګانو له شر نه، او د شيطانانو له وسوسو نه، او لدې نه چي (شيطانان) ما ته راشي(۲).

۳۱- هغه څه چي د خوب ليدو نه وروسته کول پکار دي

۱۱۴-۱- دري ځلي به له چپي خوا نه لاړي توکي(۳).

۲- دري ځلي به له شيطان نه، او د هغه څه له شر نه چي په خوب کي يې ليدلي دی په الله سره پناه غواړي(٤).

۳- خپل خوب به چاته نه وايي(٥).

۴- پر کوم اړخ* چي ويده وي له هغه نه به بل اړخ ته واوړي(٦).

---

(۱) ابو داود ۱۲/۴، صحيح الترمذي ۱۷۱/۳.

(۲) يعني ما ته په لمانځه کي يا د قرآن په تلاوت او بل عبادت کي راشي، او فکر مي بلي خوا ته واړوي.(ژباړن)

(۳) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٤) مسلم ۱۷۷۲/۴، ۱۷۷۳.

(٥) مسلم ۱۷۷۲/۴.

(٦) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵- که وغواړي نو پورته دي شي او لمونځ* دي وکړي[۱].

۳۳- د وترو د قنوت دعا

۱۱۶-۱- «اللَّهُـــمَّ اهْدِنِي فِيمَنْ هَدَيْتَ، وَعَافِنِي فِيمَنْ عَافَيْتَ، وَتَوَلَّنِي فِيمَنْ تَوَلَّيْتَ، وَبَارِكْ لِي فِيمَا أَعْطَيْتَ، وَقِنِي شَرَّ مَـــا قَضَـــيْتَ، فَإِنَّكَ تَقْضِي وَلاَ يُقْضَى عَلَيْكَ، إِنَّهُ لاَ يَذِلُّ مَنْ وَالَيْتَ، [وَلاَ يَعِزُّ مَنْ عَادَيْتَ]، تَبَارَكْتَ رَبَّنَا وَتَعَالَيْتَ»[۲].

۞ الهي! د هغو کسانو په جمله کې چي تا ورته هدايت کړی، ما ته هم هدايت وکړه، او د هغو کسانو په جمله کې چي تا ورته عافيت ورکـــړی مـــا ته هم عافيت راکړې، ما هم له شر نه وساته، او د هغو کسانو په جمله کې چي تا محفوظ کړي، ما هم محفوظ کړه، او څه چـــي دي راکړي، په هغه کې راته برکت واچوه، او څه چي تا فيصله کړې د هغه د شر نه مي وساته، ځکه همدا ته فيصله کونکی يې، او ستا د حکـــم څوک دفع کونکی نشته[۳]، په رښتيا سره چي ته له چا سره دوستي وکړې، هغه به خوار نشي، او له چا سره چي دښمني وکړې،

---

(۱) مسلم ۱۷۷۳/۴.

(۲) څلـــوررو اصحاب السنن، احمد، دارمي، حاکم، او بيهقي روايت کړيدی، او د مربع قوسونو تر مېـــنځ عبارت د بيهقي دی، صحيح الترمذي ۱۴۴/۱، صحيح ابن ماجه ۱۹۴/۱، إرواء الغليل د الباني ليکنه ۱۷۲/۲.

(۳) دا جمله د مفهوم او معنی په لحاظ ترجمه شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه به عزتمند نشي، ته مبارک ذات يې، او د لويې ښښتن يې اى زمونږ پروردګاره.

۱۱۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّـي أَعُوذُ بِرِضَاكَ مِنْ سَخَطِكَ، وَبِمُعَافَاتِكَ مِنْ عُقُوبَتِكَ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْكَ، لاَ أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ، أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ»(۲).

۞ الهي زه ستا په رضا سره ستا له غضب* نه پناه غواړم، او ستا په معافي سره ستا له عذاب* نه پناه غواړم، او له تا نه په تا سره پناه غواړم(۲)، ستا (د شان سره لائقه) ثنا* نشم ويلاى، ته هماغسې يې چې څنګه تا خپل ځان ستاييلى دى.

۱۱۸-۳- اللّهمّ إِيَّاكَ نَعْبُدُ، ولكَ نُصَلّي ونَسجُدُ، وإليكَ نَسعَى ونَحْفِدُ، نَرجُو رَحْمَتكَ، ونَخْشَى عذابَكَ، إنَّ عَذَابَكَ بالكافرينَ مُلْحَقٌ. اللهمّ إنّا نَستَعينُكَ، ونَستَغفِرُكَ، ونُثْني عليكَ الخَيْرَ، ولا نَكْفُرُكَ، ونُؤمِنُ بكَ، ونَخْضَعُ لكَ، ونَخْلَعُ مَنْ يَكْفُرُكَ»(۳).

---

(۱) څلورو اصحاب السنن او احمد روايت کړيدى، صحيح الترمذي ۳/ ۱۸۰، صحيح ابن ماجه ۱/ ۱۹۴، ارواء الغليل ۲/ ۱۷۵.

(۲) لـه الله ﷻ نه په الله سره د پناه غوښتلو مقصد: په الله سره دده د جمالي صفاتو لکه غضب، قهر، جبروت او نورو داسي صفاتو له آثارو نه پناه غوښتل دي. (ژباړن)

(۳) بيهقي په «السنن الكبرى» ۲/ ۲۱۱ کي روايت کړى، او اسناد يې صحيح بللى دى، او الباني =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! خاص ستا عبادت کوو، او خاص تا ته لمونځ او سجده کوو، او خاص تا ته در دانګو* او ګړندي* درځو، ستا د رحمت امید* لرو، او ستا له عذاب نه ویریږو، په رښتیا سره چې ستا عذاب کفارو ته ورکړه شوی دی، الهي! مونږ له تا نه مدد غواړو، او له تا نه بخښنه* غواړو، او ستا غوره ستاینه کوو، او ستا نا شکري نکوو، او پر تا ایمان لرو، او تا ته عاجزي کوو، او له هغه چا نه لیري ځو چې ستا نا شکري کوي.

۳۳- د وترو له سلام نه وروسته ذکر

۱۱۹- «سُبْحَانَ المَلِكِ القُدُّوسُ» [ثلاث مرات والثالثة يجهرُ بها، ويمدُّ بها صوته، يقولَ:] [«رَبِّ الْمَلاَئكَةِ وَالرُّوحِ»][1].

۞ پاکي ده (د کائناتو) ټولواک لره پوره پاکي.

[دا به دري ځلي وایي، او په دریم ځل به په لوړ او اوږده آواز سره دا وایي:]

د ملائکو او جبرائیل پروردګار.

۳۴- د پریشانی او غم (لري کولو) دعا

۱۲۰-۱- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي عَبْدُكَ، ابْنُ عَبْدِكَ، ابْنُ أَمَتِكَ،

=

په ارواء الغلیل ۲/۱۷۰ کې وايي: او دا اسناد صحیح دی، او هغه پر عمر باندې موقوف دی.

(۱) نسائي ۳/۲۴۴، دار قطني او نورو روایت کړیدی، او د مربع قوسونو مینځ کې عبارت د دارقطني ۲/۳۱ زیادت دی، او اسناد یې صحیح دی، زاد المعاد د شعیب الأرنؤوط او عبد القادر الأرنؤوط تحقیق ۱/۳۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نَاصِـــيَتي بِيَدكَ، مَاضٍ فيَّ حُكْمُكَ، عَدْلٌ فيَّ قَضَاؤُكَ، أَسْأَلُكَ بِكُـــلِّ اسْمٍ هُوَ لَكَ، سَمَّيْتَ به نَفْسَكَ، أو أَنْزَلتَه في كتابكَ، أَوْ عَلَّمْتَهُ أَحَداً مِنْ خَلْقكَ، أَوْ اسْتَأْثَرْتَ به في علْمِ الْغَيْبِ عنْدَكَ، أَنْ تَجْعَـــلَ الْقُـــرْآنَ رَبِيعَ قَلْبِي، وَنُورَ صَدْرِي، وَجَلاَءَ حُزْنِي، وَذَهَابَ هَمِّي»[1].

۞ الهي! زه ستا بنده، ستا د بنده زوی، ستا د مینځي* زوی یم، زما تندی* ستا په لاس کې دی، ستا حکم پر ما جاري دی، ستا فیصله زما په حق کې عادلانه* ده، ستا په هغه ټولو نومونو سره له تا نه سوال کوم، چې تا خپله خپل ځان په هغه نومولی* دی، او یا دې په خپل کتاب کې نازل کړیدی، او یا دې خپل مخلوق نه چا ته ښودلی دی، او یا دې په خـــپل غیبي علم کې له ځان سره ساتلی دی، (پدې ټولو در نه سوال کوم) چې ته قرآن زما د زړه پسرلی*، او د سینې روښنایي، او د غمونو ورک کونکی، او د پریشانیو* ختمونکی وګرځوې.

۱۲۱-۲- «اللَّهُـــمَّ إِنِّـــي أَعُـــوذُ بِكَ مِنْ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ وَالْعَجْـــزِ وَالْكَسَـــلِ وَالْـــبُخْلِ وَالْجُـــبْنِ وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ»[2].

---

(۱) احمد ۳۹۱/۱، او البانی هغه صحیح بللی دی.

(۲) بخاري ۱۵۸/۷، پیغمبر ﷺ به دا دعا ډیره ویله. بخاري (فتح الباري ۱۷۳/۱۱) دي وګټل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! زه پـــه تا سره پناه غواړم له پريشاني او غم نه، او له کمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيل توب* او بي زړه توب* نه، او د قرض له زياتيدو او د خلکو له غلبې موندلو نه.

۳۵- د بې قرارۍ دعا

۱۲۲-۱-«لاَ إِلَــهَ إِلاّ اللَّهُ الْعَظِيمُ الْحَلِيمُ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ رَبُّ السَّموَاتِ وَرَبُّ الأَرْضِ وَرَبُّ الْعَرْشِ الْكَرِيمِ»(۱).

۞ بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې لوی او حلم لرونکي دی ، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د لوی عرش څښتن دی، بل د عبادت وړ* معبود* نشته بيله هغه الله نه چې د آسمانونو او ځمکې پروردګار دی، او د عزتمند عرش پروردګار دی.

۱۲۳-۲- «اللَّهُــمَّ رَحْمَتَكَ أَرْجُو فَلاَ تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرْفَةَ عَيْنٍ وأَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ لاَ إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»(۲).

۞ الهي! زه ستا د رحمت اميد لرم، نو زما نفس ته مې د سترګې د رپ* په اندازه هم مه پريږده، او زما کارونه ټول راته اصلاح کړې، بيله

(۱) بخاري ۱۵۴/۷، مسلم ۲۰۹۲.

(۲) ابـــو داود ۳۲۴/۴، احمـــد ۴۲/۵، او الـــباني په صحيح ابي داود ۹۵۹/۳ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۲۴-۳- «لاَ إِلَــهَ إِلاَّ أَنْــتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي كُنْتُ مِنْ الظَّالِمِينَ»(۱).

۞ بیله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، پاک یې ته، په رښتیا سره زه له ظالمانو نه یم.

۱۲۵-٤- «اللّهُ اللّهُ رَبِّي لاَ أُشْرِكُ بِهِ شَيْئاً»(۲).

۞ الله الله زما پروردګار دی، له هغه سره هیڅ شی شریک نه بولم.

۳۶- د دښمن او حکمران* سره مخامخ کیدو* دعا

۱۲۶-۱- «اللَّهُــمَّ إِنَّا نَجْعَلُكَ فِي نُحُورِهِمْ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شُرُورِهِمْ»(۳).

۞ الهي! مونږ تا د دوی مقابلې ته ګرځوو، اوپه تا سره د دوی د شر نه پناه غواړو.

۱۲۷-۲- «اللَّهُــمَّ أَنْتَ عَضُدِي، وَأَنْتَ نَصِيرِي، بِكَ أَجُولُ، وبِكَ أَصُولُ، وَبِكَ أُقَاتِلُ»(٤).

(۱) ترمذي ۵۲۹/۵، حاکم ۵۰۵/۱، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي موافقه ورسره کړیده، صحیح الترمذي ۱۶۸/۳.

(۲) ابو داود ۸۷/۲، صحیح ابن ماجه ۳۳۵/۲.

(۳) ابو داود ۸۹/۲، حاکم ۱۴۲/۲، او هغه یې صحیح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړیده.

(٤) ابو داود ۴۲/۳، ترمذي ۵۷۲/۵، صحیح الترمذي ۱۸۳/۳.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! ته زما مټ يې، او ته مي مددګار يې، ستا (په قدرت) سره ګرځم راګرځم، او (په دښمن باندي) حمله کوم، او جنګيږم.

۱۲۸-۳- «حَسْبُنَا ونِعْمَ الوَكِيلُ»(۱).

۞ الله مونږ ته بس او کافي دی، او هغه ښه کار ساز دی.

۳۷- د حکمران* د ظلم نه د ويري دعا

۱۲۹-۱- «اللَّهُـــمَّ رَبَّ السَّموات السَّبْعِ وَرَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيم، كُنْ لِي جَاراً مِنْ فُلان بن فُلان، وَأَحْزَابه مِنْ خَلائقكَ، أَنْ يَفْرُطَ عَلَيَّ أَحَدٌ مِنْهُمْ، أَوْ يَطْغَى، عَزَّ جَارُكَ وَجَلَّ ثَنَاؤُكَ، ولا إِلَهَ إِلاّ أَنْتَ»(۲).

۞ الهــي، اې د اوو آســمانونو پــروردګاره! او د لوی عرش پروردګاره! زما لپاره پناهګاه شې لدې نه چي فلانکی د فلانکي زوی، او د هغــه ډلي -چــي ستا د مخلوقاتو نه دي- پر ما زياتی او تجاوز* وکړي، چا ته چي ته پناه ورکړې هغه غالبه دی، او ډيره لويه ده ستاينه ستا، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۱۳۰-۲- «اللّهُ أَكبرُ، اللّهُ أَعَزُّ مِن خَلْقه جميعاً، اللّهُ أَعَزُّ

---

(۱) بخاري ۱۷۲/۵.

(۲) بخــاري په «الأدب المفرد» ۷۰۷ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۵ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مَّـــا أَخـــافُ وأَحْذَرُ، أَعُوذُ باللهِ الذي لا إلهَ إلاّ هوَ، المُمْسكُ السّمَوات السَّبْع أَن يَقَعْنَ على الأَرْضِ إلاّ بِإذْنه، من شَرِّ عبدكَ فُلان، وجُنُوده وأَتْباعه وأَشْياعه، منَ الجنّ والإنْسِ، اللهمّ كُنْ لي جاراً منْ شَرِّهم، جلّ ثَناؤُكَ وعَزّ جارُكَ، وتَبارَكَ اسْمُكَ، ولا إلَهَ غَيْرُكَ» [ثلاث مرات][1].

۞ الله ډېر لوی دی، الله له خپل ټول مخلوق نه زورور دی، الله له هغه څا نه ډېر زورور دی له کوم نه چي زه ويرېږم* او خطر احساسوم، په هغه الله سره پناه غواړم کوم چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او (هغه ذات) چي ټينګونکی داوو آسمانونو دی لدې نه چي بې دده لـــه اجـــازې او حکم نه پر ځمکه راولويږي، (پناه غواړم) ستا د فلانکي بنده له شر نه، او د هغه له انسي او جني پيروانو او لښکرو نه، الهي! د دوی له شر نه زما لپاره پناهګاه شې، او ډېره لويه ده ستاينه ستا، او مـــبارک دی نـــوم ســـتا، او بيله تا نه د عبادت وړ* معبود* نشته.

[درې ځلې*]

۳۸- د ښمن ته ښيرا* کول

۱۳۱- «اللّهُـــمَّ مُـــنْزِلَ الْكِتَابِ، سَرِيعَ الْحِسَابِ، اهْزِمِ

(۱) بخـــاري «الأدب المفـــرد» ۷۰۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او الباني په «صحيح الأدب المفرد» ۵۴۶ نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَحْزَابَ، اللَّهُمَّ اهْزِمْهُمْ وَزَلْزِلْهُمْ»[١].

۞ الهـــي! اې د کـــتاب نازلونکيه! اى ژر* حساب کونکيه! (د دښمنانو) ډلو ته ماتې* ورکړې، الهي! ته ماتې* ورته ورکړې، او (ځمکه يې تر پښو* لاندې) ولړزوې*.

۳۹- د کوم قوم نه چې ويره* لري، دا دعا به وايي

۱۳۲- «اللَّهُمَّ اكْفِنِيهِمْ بِمَا شِئْتَ»[٢].

۞ الهـــي! څنګه چې ته غواړې هماغسې مې د هغوى له شر نه وساتې.

۴۰- څوک چې ايمان کې شک وکړي دهغه دعا

۱۳۳-۱- په الله سره به پناه غواړي[٣].

۲- کوم شي کې چې شک وي هغه کې به بيا فکر* نکوي[٤].

۱۳۴-۳- يَقولُ: «آمَنْتُ بِاللهِ وَرُسُلِه»[٥].

۞ او وايي به: پر الله او د هغه پر پيغمبرانو مې ايمان راوړى دى.

۱۳۵-٤- يقرأُ قولَه تعالى: ﴿هُوَ الأَوَّلُ وَالآخِرُ وَالظَّاهِرُ

---

(١) مسلم ۳/۱۳٦۲.

(٢) مسلم ۴/۲۳۰۰.

(٣) بخاري (فتح الباري ٦/۳۳٦)، مسلم ١/١٢٠.

(٤) بخاري (فتح الباري ٦/۳۳٦)، مسلم ١/١٢٠.

(٥) مسلم ١/١١٩-١٢٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ [الحديد: ٣] [(١)].

۞ دا آيت به وايي: هغه (يعني الله) اول دى، او آخر دى، او ظاهر دى، او باطن دى، او هغه په هر څه پوه* دى.

٤١- دقرض اداء كولو دعا

١٣٦-١- «اللَّهُمَّ اكْفِنِي بِحَلالِكَ عَنْ حَرَامِكَ، وَأَغْنِنِي بِفَضْلِكَ عَمَّنْ سِوَاكَ» [(٢)].

۞ الهي! ستا په حلالو مي ستا له حرامو وساتې، او ستا په فضل مي بيله تا نه بل چا نه بې نيازه* كړې.

١٣٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنَ الْهَمِّ وَالْحَزَنِ، وَالْعَجْزِ وَالْكَسَلِ، وَالْبُخْلِ وَالْجُبْنِ، وَضَلَعِ الدَّيْنِ وَغَلَبَةِ الرِّجَالِ» [(٣)].

۞ الهي! زه له پريشانۍ او غم نه، او له كمزورتيا (سستۍ) او لټۍ* نه، او بخيلۍ* او بې زړه توب* نه، او د قرض زياتيدو او د خلكو له غلبې موندلو نه په تا سره پناه غواړم.

---

(١) ابو داود ٣٢٩/٤، او الباني په صحيح ابي داود ٩٦٢/٣ كې د هغه اسناد حَسَن بللى دى.

(٢) ترمذي ٥٦٠/٥، صحيح الترمذي ١٨٠/٣.

(٣) بخاري ١٥٨/٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا

۱۳۸- «أَعُـوذُ بِاللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ، واتْفُلْ على يِسارِكَ» [ثلاثاً] (۱).

۞ له رټل شوي شيطان نه په الله سره پناه غواړم.

او بيا دي و چپ* طرف ته (لاړي) تف کړي. [درې ځلې]

۴۳- چا ته چې يو کار مشکل شي د هغه دعا

۱۳۹- «اللهمّ لا سَهْلَ إلاّ ما جَعَلْتَهُ سَهْلاً، وأنتَ تَجْعَلُ الحَزْنَ إذا شئتَ سَهْلاً» (۲).

۞ الهي! هيڅ آسان شی نشته، مګر هغه چې ته يې آسان کړې، او ته چې وغواړې سخت او ګران آسانوې.

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسې کوي

۱۴۰- داسې بنده به نه وي چې ګناه وکړي، او بيا په ښه توګه* اودس وکړي، او بيا پاڅيږي* دوه رکعته لمونځ* وکړي، او بيا له الله نه بخښنه وغواړي، او الله ورته بخښنه او عفو ونکړي (۳).

---

(۱) مسـلم ۱۷۲۹/۴ له عـثمان بن ابي العاص ﷺ نه روايت کړيدی، او په هغه کي داسي راغلي دي: ما همداسي وکړه، نو الله ﷻ هغه له ما نه لېرې کړه.

(۲) صـحيح ابن حبان ۲۴۲۷ نمبر حديث (موارد)، ابن السني ۳۵۱ نمبر حديث، او حافظ وايي: دا حديـث صحيح دی. او عبد القادر الأرناؤوط هم هغه د نووي د اذکارو په تحقيق ص۱۰۶ کي هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابو داود ۸۶/۲، ترمذي ۲۷۵/۲، او الباني په صحيح ابي داود ۲۸۳/۱ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۵- د شيطان او د هغه د وسوسو د ليرې كولو دعاګانې

۱۴۱- په الله ﷻ سره له شيطان نه پناه غوښتل[(۱)].

۱۴۲- آذان كول[(۲)].

۱۴۳- ذكر كول، او د قرآن تلاوت كول[(۳)].

۴۶- كله چې يې د خوښې خلاف كار پيښ شي، او يا له كوم كار نه عاجز شي، داسې به وايي

۱٤٤- «قَدَّرَ اللهُ وما شاءَ فَعَلَ»[(٤)].

---

(۱) ابـو داود ۱/۲۰٦، ترمذي، صحيح الترمذي ۱/۷۷، او د المؤمنون سورت، ۹۸-۹۹ آيتونه دې وكتل شي.

(۲) مسلم ۱/۲۹۱، بخاري ۱/۱۵۱.

(۳) (پيغمبر ﷺ فرمايي) خپلو كورونو ښخه هديرې* مه جوړوى، شيطان له هغه كور نه تښتي چې په هغه كې د بقرې سورت ويل كيږي.
مسلم ۱/۵۳۹. او له هغو شيانو نه چې شيطان شړي* او ليرې كوي يې د سهار او ماښام اذكار، د ووده كيدلو او ويښيدلو اذكار، او كور او مسجد ته ننوتلو او له هغه نه وتلو اذكار، او نور شرعي اذكار لكه آيت الكرسي د خوب په وخت كې، د بقرې د سورت آخيرنې دوه آيتونه. او څوك چې «لا إله إلا الله وحده لا شريك له، له الملك، وله الحمد، وهو على كل شيء قدير» سل ځلي ووايي، نو دا به په هغه ټوله ورځ كې دده لپاره له شيطان نه د ساتلو وسيله وي. او همدارنګه آذان هم شيطان شړي او لرې كوي يې.

(٤) (پيغمبر ﷺ فرمايي) قوي مسلمان له كمزوري مسلمان نه الله ته زيات غوره* دى، او په دواړو كې خير شته، په هغه څه حرص او كوښښ وكړه چې تاته ګټه لري، او له الله ﷻ نه مرسته وغواړه، او مه عاجزه كيږه، او كه يو څه درته پيښ شي، نو داسې مه وايه: چې كه داسې مې كړي واى، نو داسې به شوي واى، بلكه داسې ووايه: چې الله ﷻ (همدا زما) په تقدير كې ليكلي وه، او څه يې چې وغوښتل ويې كړل، ځكه «لَوْ» (يعني: «كه چيرې» كلمه استعمالول =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله (دا كار) په ازلي تقدير كي (همداسي) ليكلى وو، او څنګه چي يې وغوښتل هماغسي يې وكړل.

۴۷- د پيدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مباركي وركول، او د هغې جواب

١٤٥- «بـــارَكَ اللهُ لـــكَ في الموهُـــوب لكَ، وشَكَرتَ الواهـــبَ، وبَلَغَ أَشُدَّهُ، ورُزِقْتَ بِرَّهُ»، ويردّ عليه المُهَنَّأُ فيقول: «بـــارَكَ اللهُ لـــكَ وبارَكَ عليكَ، وجزاكَ اللهُ خيراً، ورَزَقَكَ اللهُ مِثْلَهُ، وأَجْزَلَ ثوابَكَ»[1].

۞ الله دي ستا په دركړل شوي (ماشوم) كي بركت واچوي، او (د هغـــه) د وركونكـــي شكر اداء كړې، او ماشوم دي خپل قوت او ځواني ته ورسيږي، او د هغه نيكي* دي په نصيب شه.

او د ماشوم مور او پلار به په جواب كي داسي وايي: الله دي تا ته بركت دركړي، او پر تا دي بركت كښيږدي، او الله دي تا ته نيكه جزا (ثواب) دركړي، او همداسي ماشوم دي در په برخه* كړي، او ثواب دي تا ته زيات كړي.

او ويل) دشيطان كارونو ته لاره* خلاصوي*. مسلم ۲۰۵۲/۴.

(١) الاذكار د نووي ليكنه ص۳۴۹، صحيح الاذكار د سليم الهلالي ليكنه ۷۱۳/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا

١٤٦- كَانَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ يُعَوِّذُ الْحَسَنَ وَالْحُسَيْنَ يَقُولُ: «أُعِيذُكُمَا بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّةِ مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ وَهَامَّةٍ، وَمِنْ كُلِّ عَيْنٍ لَامَّةٍ»(١).

۞ رسول الله ﷺ به د حَسَن او حُسين لپاره پناه غوښتله، او داسي بــه يې ويل(٢): ستاسو دواړو لپاره زه د الله په كامل كلام سره له هر شــيطان، او زهرناك (حيوان) نه، او له هري آفت او ضرر رسونكي ستركي نه پناه غواړم.

۴۹- د بيمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا

١٤٧-١- «لَا بَأْسَ، طَهُورٌ إِنْ شَاءَ اللَّهُ»(٣).

۞ څــه پروا نشته، ان شاء الله (دا بيماري به ستا د ګناهونو) د پاكوالي سبب به وي.

١٤٨-٢- «أَسْــأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ، رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ، أَنْ يَشْفِيَكَ» [سبع مرات](٤).

---

(١) بخاري ۴/١١٩، له ابن عباس رضي الله عنهما نه روايت كريدى.

(٢) يعني د هغوى د حفاظت لپاره به يې دا دعا كوله.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ١٠/١١٨).

(٤) (پيغمــبر ﷺ فــرمايي) داســي مريض به نه وي چي اجل يې نه وي راغلى، او يو مسلمان بنده يې پوښتني ته راشي او دا (پورتنى) دعا اووه ځلي ووايي، مګر دا چي روغ به شي. ترمذي، ابو داود، صحيح الترمذي ٢/٢١٠، صحيح الجامع ٥/١٨٠.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ له هغه لوی او عظمت والا الله نه سوال کوم چې د لوی عرش څښتن دی، چې تا لره شفا او روغتیا درکړي. [اووه ځلې]

۵۰- د بیمار* د پوښتنې کولو فضیلت

۱٤۹ – قال ﷺ: «إذا عادَ الرجُلُ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ مَشَى فِي خِرَافَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَجْلِسَ، فَإِذَا جَلَسَ غَمَرَتْهُ الرَّحْمَةُ، فَإِنْ كَانَ غُدْوَةً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُمْسِيَ، وَإِنْ كَانَ مَسَاءً صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يُصْبِحَ» (۱).

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: کله چې يو سړی د خپل (بيمار) مسلمان ورور پوښتنې ته ورځي، نو دی د جنت په ميوو کې روان وي تر څو چې کښيني*، کله چې کښيني نو په رحمت کې پټ شي، که (دا وخــــت) سهار* وي نو اويا زره ملائکې* به ده ته دعا کوي، تر څو چې مانښام* کيږي، او که (دا وخت) مانښام وي، نو اويا زره ملائکې به ده ته دعا کوي تر څو چې سهار کيږي.

۵۱- د ژوند نه نا اميده بيمار* دعا

۱۵۰–۱– «اللّهُـــمَّ اغْفِرْ لِي وَارْحَمْنِي وَأَلْحِقْنِي بِالرَّفِيقِ

---

(۱) تـــرمذي، ابـــن ماجه، احمد، صحيح ابن ماجه ۱/۲٤۴، صحيح الترمذي ۱/۲۸٦، او احمد شاکر هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الأَعْلَى»(١).

۞ الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او د لوړ مقام والا پيغمبرانو سره مي يو ځای کړې.

١٥١-٢- جَعلَ النبيُّ ﷺ عندَ مَوته يُدْخل يَدَيْه في الْمَاء فَيَمْسَحُ بهمَا وَجْهَه ويَقُول: «لاَ إِلَه إلاَّ اللّه، إِنَّ لِلْمَوْتِ لَسَكَرَات»(٢).

۞ پيغمبر ﷺ د خپل مرګ په وخت کي خپل لاسونه په اوبو کي وهل او بيا به يې خپل مخ په هغه مسه* کاوه، او ويل به يې: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، په رښتيا سره چي مرګ ډيري سختی لري.

١٥٢-٣- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَاللّهُ أَكْبَرُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَحْدَهُ لاَ شَريكَ لَهُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، لاَ إِلَهَ إلاّ اللّهُ وَلاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إلاّ باللّه»(٣).

---

(١) بخاري ١٠/٧، مسلم ١٨٩٣/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ١٤٤/٨) او په هغه کي د مسواک ذکر هم شويدی.

(٣) ترمذي، ابن ماجه، او الباني هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ١٥٢/٣، صحيح ابن ماجه ٣١٧/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بـــيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، الله ډير لوی دی، بيله يو الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه لره ټولواکي ده، هغه لره پوره غوره ستاينه ده، بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، او نشته طاقت او قوت (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) د يو الله په مدد او توفيق سره.

۵۲- څکندن* حالت کي سړي ته يادونه

۱۵۳ – (پيغمبر ﷺ فرمايي) د چا چي آخري خبره «لا إله إلا الله» وي، نو جنت ته به داخل شي[(۱)].

۵۳- چا ته چي مصيبت رسيدلی وي، د هغه دعا

۱۵٤ – «إِنَّـــا لِلَّـــهِ وَإِنَّـــا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ، اللهمّ أْجُرْنِي في مُصيبَتِي، وأَخْلفْ لِي خَيراً منها»[(۲)].

۞ بي شکه چي مونږ الله لره يو، او هغه ته ورتلونکي يو، اې الله ما ته زما په مصيبت کي اجر راکړې، او د هغه په بدل کي ما ته له هغه نه ښه راکړې.

---

(۱) ابو داود ۳/۱۹۰، صحيح الجامع ۵/۴۳۲.

(۲) مسلم ۲/٦۳۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا

١٥٥- «اللَّهُــمَّ اغْفِــرْ لِفُلانٍ (باسمه) وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ فِي الْمَهْدِيِّــينَ، وَاخْلُفْهُ فِي عَقِبِهِ فِي الْغَابِرِينَ، وَاغْفِرْ لَنَا وَلَهُ يَا رَبَّ الْعَالَمِينَ، وَافْسَحْ لَهُ فِي قَبْرِهِ وَنَوِّرْ لَهُ فِيهِ»(١).

۞ اې الله! و فلانکــي (نوم به یې واخلي) ته بخښنه وکړې او د هدایـــت شویو کسانو په جمله کي یې درجه لوړه کړې، او د هغه باز مـــانده ګانو لپاره له هغه نه وروسته سرپرست اوسې، او مونږ او ده ته بخښـــنه وکړې اې د مخلوقاتو پروردګاره! او قبر یې ورته پراخ، او روښانه* کړې.

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا

١٥٦-١- «اللَّهُــمَّ اغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ وَعَافِهِ وَاعْفُ عَنْهُ، وَأَكْرِمْ نُزُلَهُ، وَوَسِّعْ مُدْخَلَهُ، وَاغْسِلْهُ بِالْمَاءِ وَالثَّلْجِ وَالْبَرَدِ، وَنَقِّهِ مِــنَ الْخَطَايَا كَمَا نَقَّيْتَ الثَّوْبَ الأَبْيَضَ مِنَ الدَّنَسِ، وَأَبْدِلْهُ دَاراً خَــيْراً مِنْ دَارِهِ، وَأَهْلاً خَيْراً مِنْ أَهْلِهِ، وَزَوْجاً خَيْراً مِنْ زَوْجِهِ، وَأَدْخِلْهُ الْجَنَّةَ، وَأَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ [وَعَذَابِ النَّارِ]»(٢).

۞ اې الله! ده ته بخښنه وکړې او رحم پر* وکړې، او عافیت

(١) مسلم ٢/٦٣٤.

(٢) مسلم ٢/٦٦٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورله ورکړې، او عفوه ورته وکړې، او غوره میلمستیا یې وکړې، او د داخلیدو ځای یې پراخه کړې، او په اوبو او واوره او ږلۍ سره یې ووینځې، او له ګناهونو نه یې داسي پاک کړې لکه څنګه چې دي سپینه جامه له خیرو* نه پاکه کړیده، او (د دنیا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه یې غوره کورنۍ، او له ښځي نه یې غوره ښځه ورکړې، او جنت ته یې داخل کړې، او د قبر له عذاب او د دوزخ له عذاب نه یې وساتې.

١٥٧-٢- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِحَيِّنَا وَمَيِّتِنَا، وَشَاهِدِنَا وَغَائِبِنَا، وَصَغِيرِنَا وَكَبِيرِنَا، وَذَكَرِنَا وَأُنْثَانَا، اللَّهُمَّ مَنْ أَحْيَيْتَهُ مِنَّا فَأَحْيِهِ عَلَى الإِسْلَامِ، وَمَنْ تَوَفَّيْتَهُ مِنَّا فَتَوَفَّهُ عَلَى الإِيمَانِ، اللَّهُمَّ لاَ تَحْرِمْنَا أَجْرَهُ، وَلاَ تُضِلَّنَا بَعْدَهُ»[١].

۞ اې الله، زمونږ ژوندي ته، او مړي ته، او حاضر ته، او غائب ته، او واړه ته، او لوی ته ، او نر ته، او ښځي ته بخښنه وکړې، اې الله! له مونږ نه چي چا ته ژوند ورکړي، نو د اسلام سره ژوند ورکړه، او له مونږ نه چي چا ته مرګ راولې، نو له ایمان سره یې مړ کړې، اې الله! د دې مړي له اجر نه مو مه محرومه وې، او له هغه نه وروسته مو مه

(١) ابن ماجه ١/ ٤٨٠، احمد ٢/ ٣٦٨، صحيح ابن ماجه ١/ ٢٥١.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګمراه* کوي.

١٥٨-٣- «اللَّهُــمَّ إِنَّ فُلاَنَ بْنَ فُلاَنَ فِي ذِمَّتِكَ وَحَبْلِ جِــوَارِكَ، فَقِــهِ مِنْ فِتْنَةِ الْقَبْرِ وَعَذَابِ النَّارِ، وَأَنْتَ أَهْلُ الْوَفَاءِ وَالْحَقِّ، فَاغْفِرْ لَهُ وَارْحَمْهُ، إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ»(١).

۞ اې الله! په رښتيا سره فلانکی د فلانکي زوی ستا په حفظ او ستا په پناه کي دی، نو د قبر له ازمايش نه، او د دوزخ* له عذاب نه يې وساتې، او ته د وفا او پيمان ښښتن* يې، نو هغه ته بخښنه وکړې، او رحم پر* وکړې، بيشکه ته بخښونکی بې حده مهربان يې.

١٥٩-٤- «اللَّهُــمَّ عَــبْدُكَ، وَابْــنُ أَمَتِكَ، احْتَاجَ إِلَى رَحْمَــتِكَ، وَأَنْــتَ غَــنِيٌّ عَنْ عَذَابِهِ، إِنْ كَانَ مُحْسِناً فَزِدْ فِي حَسَنَاتِهِ، وَإِنْ كَانَ مُسِيئاً فَتَجَاوَزْ عَنْهُ»(٢).

۞ الهـــي! ستا بنده، او ستا د مينځې* زوی دی، ستا رحمت ته محتاج دی، او ته ده ته عذاب ورکولو نه بې نيازه* يې، که نيک عمله وي نـــو نيکی يې نوري هم زياتي کړې، او که ګنهګاره وي نو عفوه ورته وکړې.

(١) ابن ماجه، صحيح ابن ماجه ٢٥١/١، ابو داو ٢١١/٣.

(٢) حـــاكم ٣٥٩/١، او هغه يې صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، احكام الجنائز د البانې ليکنه ص١٢٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۵۶- ماشوم ته د هغه په جنازه کې دعا

۱۶۰-۱- «اللّٰهُمَّ أَعِذْهُ مِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ»[۱].

❁ الهي! د قبر له عذاب نه يې وساتې.

[وإن قال] «اللّٰهُمَّ اجْعَلْهُ فَرَطاً وذُخْراً لوالديه، وشَفيعاً مُجَاباً، اللهمّ ثَقِّلْ به مَوَازينَهُما وأَعْظِمْ به أُجُورَهما، وأَلْحِقْهُ بصَالحِ المُؤْمنينَ، واجعَلْهُ في كَفالة إبراهيمَ، وَقِه برَحْمَتكَ عذَابَ الجَحيم، وأَبْدِلْهُ، داراً خيراً من دارِه، وأهلاً خيراً من أهله، اللهمّ اغْفِرْ لأَسْلافِنا، وأَفراطِنا، ومَنْ سَبَقَنا بالإيمانِ» [فحسَنٌ][۲].

[او که دا دعا ووايې نو بهتره به وي:]

الهي! ته يې د خپل مور او پلار لپاره مخکښ* او ذخيره، او د قبول شوي شفاعت خاوند وګرځوې، الهي! د ده په ذريعه يې د مور او پلار (د اعمالو) تلې* درنې کړې، او اجرونه يې زيات کړې، او له نيکو

---

(۱) سعيد بن المسيب وايي: په ابو هريره پسې مې پر يوه ماشوم باندې (د جنازې) لمونځ وکړ، چې هيڅ ګناه يې نه وه کړې، او وامې وريده چې ويل يې:... باقي حديث.
مالک په موطا ۲۸۸/۱ کې، ابن ابي شيبه په مصنف ۲۱۷/۳، او بيهقي ۹/۴ روايت کړيدی، او شعيب الأرنؤوط د شرح السنة للبغوي په تحقيق ۳۵۷/۵ کې د هغه اسناد صحيح بللی دی.

(۲) المغني د ابن قدامه ۴۱۶/۳، الدروس المهمة لعامة الأمة د علامه عبد العزيز بن باز رحمت الله عليه ليکنه ص۱۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسلمانانو سره يې يو ځای کړې، او د ابراهيم ﷺ په ضمانت کې يې وګرځوې، او په خپل رحمت سره يې د دوزخ له عذاب نه وساتې، او (د دنيا) له کور نه غوره کور، او له کورنۍ نه يې غوره کورنۍ ورکړې، الهي! و هغو کسانو ته بخښنه وکړې چې له مونږ نه مخکې تللي دي، او کوم چې له مونږ نه مخکې مومنان تير شوي دي.

۱۶۱-۲- «اللَّهُمَّ اجْعَلْهُ لَنَا فَرَطاً، وَسَلَفاً، وَأَجْراً»(۱).

۞ الهــي! تــه يــې زمونږ لپاره مخکښ*، او اجر (جوړونکی) وګرځوې.

۵۷- د تعزيت دعا

۱۶۲- «إِنَّ لِلَّهِ مَا أَخَذَ، وَلَهُ مَا أَعْطَى، وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِأَجَلٍ مُسَمًّى، فَلْتَصْبِرْ وَلْتَحْتَسِبْ»(۲).

[وإن قــال] «أَعْظَــمَ اللهُ أَجْرَكَ، وأَحْسَنَ عَزاءكَ، وغَفَرَ لِمَيِّتِكَ» [فحسن](۳).

---

(۱) حسن (بصري) به پر ماشوم د فاتحې سورت لوست، او ويل به يې:... باقي حديث.
بغوي په شرح السنة ۵/۳۵۷ کې، عبد الرزاق په مصنف کې په ۶۵۸۸ نمبر حديث کــې، او بخــاري پــه کتاب الجنائز کې مُعَلَّق روايت کړيدی، ۶۵ باب قراءة فاتحة الكتاب على الجنازة ۲/۱۱۳.

(۲) بخاري ۲/۸۰، مسلم ۲/۶۳۶.

(۳) الاذکار د نووي ليکنه ص۱۲۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الله لـــره دي څـــه چې يې واخيستل، او هغه لره دي څه چې ورکوي، او هر څه دده په نزد تر ټاکلي* نيټې* پوري دي... او ښايي چې صبر وکړې او (له الله ﷻ) نه ثواب وغواړې.

[او که دا ووايي نو بهتره به وي:]

الله دي تا لره لوى اجر درکړي، او تا لره دي ښه تسلي درکړي، او ستا مړي ته دي بخښنه وکړي.

۵۸- د مړي ښخولو وخت کي دعا

۱٦۳- «بِسْمِ اللَّهِ، وَعَلَى سُنَّةِ رَسُولِ اللَّهِ»(۱).

۞ د الله په نوم سره، او د پيغمبر ﷺ په سنت سره (يې ښخوو).

۵۹- د مړي ښخولو* وروسته دعا

۱٦٤- «اللَّهُمَّ اغْفِرْ له، اللَّهُمَّ ثَبِّتْهُ»(۲).

۞ الهي! هغه ته بخښنه وکړې، الهي! ته يې (په سوال وجواب کې) ثابت قدمه لرې.

---

(۱) ابـــو داود ۳/۳۱۴ په صحيح سند سره، او احمد په دي لفظ سره: «بسم الله وعلى ملة رسول الله» په صحيح سند روايت کړيدى.

(۲) پيغمـــبر ﷺ به چي کله د مړي له ښخولو نه فارغ شو، نو په قبر به يې ودريد، او ويل به يې: خپل ورور تـــه (له الله نه) بخښنه وغواړى، او د هغه لپاره (په سوال وجواب کې) د ثابت قدمى دعا وکړى، ځکه له هغه نه همدا اوس پوښتنه کيږي.

ابو داود ۳/۳۱۵، حاکم ۱/۳۷۰، او هغه يې صحيح بللى، او ذهبي ورسره موافقه کړيده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٠- د قبرونو د زيارت كولو دعا

١٦٥- «السَّلاَمُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الدِّيَارِ مِنْ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُسْلِمِينَ، وَإِنَّا إِنْ شَاءَ اللَّهُ بِكُمْ لاَحِقُونَ، [وَيَرْحَمُ اللهُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنَّا والْمُسْتَأْخِرِينَ]، أَسْأَلُ اللَّهَ لَنَا وَلَكُمْ الْعَافِيَةَ»[١].

۞ اې ددې ځايونو اوسيدونكو مومنانو او مسلمانانو! پر تاسو دي سلام وي، او ان شاء الله مونږ هم په تاسو پسې يو، او الله جَلَّ جَلاَلُهُ دي زمونږ په مخكينيو او وروستنيو رحم وكړي، زه ځان لره او تاسو لره له الله جَلَّ جَلاَلُهُ نه عافيت غواړم.

٦١- د باد (سيلى) الوتلو په وخت دعا

١٦٦-١- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا»[٢].

۞ الهي! له تا نه د دې (باد) د خير سوال كوم، او له شر نه يې په تا سره پناه غواړم.

١٦٧-٢- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا وَخَيْرَ مَا فِيهَا وَخَيْرَ مَا أُرْسِلَتْ بِهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا وَشَرِّ مَا فِيهَا وَشَرِّ مَا

---

(١) مسلم ٢/٦٧١، ابن ماجه په پورتنی الفاظو سره ١/٤٩٤ له بريده رضي الله عنه نه روايت كړيدى، او د مربع قوسونو په مينځ كي عبارت د مسلم ٢/٦٧١ روايت دى له عائشه رضي الله عنها نه.

(٢) ابو داود ٤/٣٢٦، ابن ماجه ٢/١٢٢٨، صحيح ابن ماجه ٢/٣٠٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

أُرْسِلَتْ بِهِ»[۱].

۞ الهي! زه له تا نه د دې (باد) د خیر سوال کوم، او د هغه څه د خیر سوال در نه کوم چې په هغه کې دی، او کوم خیر چې لــه ځان سره یې راوړی دی، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه څه له شر نه چې په هغه کې دی، او له هغه شر نه چې له ځان سره یې راوړی دی.

٦٣- د تالندي* دعا

١٦٨- «سُــبْحَانَ الَّذِي يُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِهِ، وَالْمَلاَئِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ»[۲].

۞ پاک دی هغه ذات چې تالنده* او ملائکي د هغه له ویري نه د هغه حمد او ثنا او تسبیح وايي.

٦٣- د استسقاء* لپاره ځو دعاګاني

١٦٩-١- «اللَّهُمَّ اسْقِنَا غَيْثًا مُغِيثًا مَرِيئًا مَرِيعًا، نَافِعًا غَيْرَ ضَارٍّ، عَاجِلاً غَيْرَ آجِلٍ»[۳].

---

(۱) مسلم ۲/٦۱٦، بخاري ۴/٧٦.

(۲) عــبد الله بن الزبير ﷺ چي به کله د تالندي* آواز واوریده، نو خبري به يې بندي کړې، او ویل به يې:.. باقي حديث.
موطا ۲/۹۹۲، او الباني وايي: (ددې حديث) اسناد صحيح او موقوف دی.

(۳) ابو داود ۱/۳۰۳، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۲۱٦ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! پر مونږ باران وه ورووې، نجات ورکونکی، مزه دار، وابنه شنه کونکی، فائده رسونکی، ضرر نه رسونکی، ژر کیدونکی، نه ځنډیدونکی.

۱۷۰-۲- «اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا اللَّهُمَّ أَغِثْنَا»[(۱)].

۞ الهي! پر مونږ باران وه ورووې، الهي! پر مونږ باران وه ورووې، الهي! پر مونږ باران وه ورووې.

۱۷۱-۳- «اللَّهُمَّ اسْقِ عِبَادَكَ، وَبَهَائِمَكَ، وَانْشُرْ رَحْمَتَكَ، وَأَحْيِ بَلَدَكَ الْمَيِّتَ»[(۲)].

۞ الهي! خپل بنده ګان، او خپل څاروي* خړوب کړه، او خپل رحمت خپور کړه، او خپل مړ ښار ژوندی کړه.

٦۴- د باران اوریدو په وخت کې دعا

۱۷۲- «اللَّهُمَّ صَيِّباً نَافِعاً»[(۳)].

۞ الهي! د خیر او فائدې باران (پې کړې).

٦۵- د باران اوریدو وروسته دعا

۱۷۳- «مُطِرْنَا بِفَضْلِ اللَّهِ وَرَحْمَتِهِ»[(٤)].

---

(۱) بخاري ۲۲۴/۱، مسلم ٦۱۳/۲.

(۲) ابو داود ۳۰۵/۱، او الباني په صحيح ابي داود ۲۱۸/۱ هغه حَسَن بللی دی.

(۳) بخاري (فتح الباري ۵۱۸/۲).

(٤) بخاري ۲۰۵/۱، مسلم ۸۳/۱.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله ﷻ په فضل او رحمت سره پر مونږ باران وه ورید.

٦٦- د آسمان شین کېدو دعا

۱۷٤- «اللَّهُــمَّ حَوَالَيْــنَا وَلاَ عَلَيْنَا، اللَّهُمَّ عَلَى الآكَامِ وَالظِّرَابِ وَبُطُونِ الأَوْدِيَةِ وَمَنَابِتِ الشَّجَرِ»[1].

۞ الهـــي! زمونږ په شاوخوا (بې وه وروه)، او نه پر مونږ باندي، الهـــي! پـــر غرو رغونو او د خوړونو په مینځونو، او د ونو شنه کیدلو ځایونو کي یې وه وروه.

٦٧- د نوي میاشتي لیدو دعا

۱۷٥- «اللَّــهُ أَكْــبَرُ، اللَّهُمَّ أَهِلَّهُ عَلَيْنَا بِالأَمْنِ وَالإِيمَانِ، وَالسَّــلاَمَةِ وَالإِسْــلاَمِ، وَالتَّوْفِيقِ لِمَا تُحِبُّ رَبَّنَا وَتَرْضَى، رَبُّنَا وَرَبُّكَ اللَّهُ»[2].

۞ الله ﷻ ډیـــر لوی دی، الهي! ته دغه (نوې میاشت) پر مونږ باندي راوخیژوه، له امن او ایمان سره، او له سلامتیا او اسلام سره، او له توفیق سره وهغه څه ته چي ته یې خوښوې.

(اې میاشتي!) زمونږ او ستا پروردګار الله دی.

٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا

۱۷٦-۱- «ذَهَبَ الظَّمَأُ، وَابْتَلَّتْ الْعُرُوقُ، وَثَبَتَ الأَجْرُ

(۱) بخاري ۱/۲۲۴، مسلم ۲/٦۱۴.

(۲) ترمذي ۵/۵۰۴، دارمي په خپلو الفاظو سره ۱/۳۳٦، صحیح الترمذي ۳/۱۵۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

إِنْ شَاءَ اللَّهُ»[1].

۞ تنده ولاړه*، او رګونه لانده* شول، او که الله ﷻ وغواړي اجر حاصل شوی دی.

۱۷۷-۲- «اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ بِرَحْمَتِكَ الَّتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ أَنْ تَغْفِرَ لِي»[2].

۞ الهـــي! زه ستا په هغه رحمت سره چې هر څه ته رسيدونکی دی، له تا نه سوال کوم چې ماته بخښنه وکړې.

۶۹- د ډوډی خوړلو نه مخکي دعا

۱۷۸-۱- (پیغمـــبر ﷺ فـــرمایي) کله چې له تاسو نه څوک خوراک کوي، نو «بِسمِ الله» دي ووايي، او که يې په (د خوراک) په اول کـــي (بسم الله) هېر شول، نو داسي دي ووايي: «بِسْمِ اللَّهِ فِي أَوَّلِهِ وَآخِرِهِ» يعني: په اول او آخر کي د الله ﷻ په نامه (سره خوراک کوم)[3].

۱۷۹-۲- «مَنْ أَطْعَمَهُ اللَّهُ الطَّعَامَ فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا

(۱) ابو داود ۳۰۶/۲ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۲۰۹/۴.

(۲) ابـــن ماجـــه ۵۵۷/۱، له عـــبد الله بن عمرو رضي الله عنه د دعاګانو نه يې روايت کړيدی، او حافظ د الاذکار په تخريج کي هغه حَسَن بللی دی، شرح الاذکار ۳۴۲/۴.

(۳) ابو داود ۳۴۷/۳، ترمذي ۲۸۸/۴، صحيح الترمذي ۱۶۷/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

فيه، وَأَطْعِمْنَا خَيْراً مِنْهُ، وَمَنْ سَقَاهُ اللَّهُ لَبَناً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِيهِ، وَزِدْنَا مِنْهُ»[١].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا ته چي الله ﷻ خواړه ورکړي[٢]، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته پدې (خواړو*) کي برکت واچوې، او له هغه نه ښه (خواړه) راکړې.

او په چا چي الله ﷻ شودې* وڅښي*، نو داسي به وايي: الهي! مونږ ته په هغه کي برکت واچوې، او مونږ ته نور هم زيات راکړې.

۷۰- له خوراک نه وروسته دعا

۱۸۰-۱- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَطْعَمَنِي هَذَا وَرَزَقَنِيهِ مِنْ غَيْرِ حَوْلٍ مِنِّي وَلاَ قُوَّةٍ»[٣].

۞ ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په ما يې دا خواړه* وخوړل، او هغه يې پرته زما د کوم توان او طاقت نه ما ته راکړل[٤].

۱۸۱-۲- «الْحَمْدُ لِلَّهِ حَمْداً كَثِيراً، طَيِّباً، مُبَارَكاً فِيهِ، غَيْرَ [مَكْفِيٍّ، وَلاَ] مُوَدَّعٍ، وَلاَ مُسْتَغْنًى عَنْهُ رَبَّنَا»[٥].

---

(١) ترمذي ٥/٥٠٦، صحيح الترمذي ٣/١٥٨.

(٢) يعني: خوراک وکړي، يا څه وخوري.(ژباړن)

(٣) بيله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ٣/١٥٩.

(٤) يعني: بيله کوم تکليف او ستړيا نه يې په ډيره آسانی سره ما ته راکړه.(ژباړن)

(٥) بخاري ٦/٢١٤، ترمذي په خپلو الفاظو سره ٥/٥٠٧.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ ټولــــه غوره ستاينه الله لره ده، ستاينه ډيره زياته، پاكه، او با بركته، نه پوره كيدونكې، او نه پريښودونكې، او له هغه نه نه مُستغني* كيدونكي ستاينه، اې زمونږ پروردګاره!.

٧١- كوربه ته د ميلمه دعا

١٨٢- «اللَّهُـــمَّ بَـــارِكْ لَهُـــمْ فِيمَا رَزَقْتَهُمْ، وَاغْفِرْ لَهُمْ وَارْحَمْهُمْ»[١].

۞ اهي! تا چي دوى ته څه وركړي په هغه كي بركت واچوې، او هغوى ته بخښنه وكړې، او پر ورحميږې.

٧٢- څوك چي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو اراده وكړي، هغه ته دعا

١٨٣- «اللَّهُمَّ أَطْعِمْ مَنْ أَطْعَمَنِي، وَاسْقِ مَنْ سَقَانِي»[٢].

۞ اهي! ته خواړه وركړه هغه چا ته چي ما ته يې خواړه را كړه، او څړوب كړه* هغه څوك چي زه يې څړوب كړم.

٧٣- د چا په كور كي د روژه مات په وخت كي دعا

١٨٤- «أَفْطَرَ عِنْدَكُمْ الصَّائِمُونَ، وَأَكَلَ طَعَامَكُمْ الأَبْرَارُ،

---

(١) مسلم ١٦١٥/٣.

(٢) مسلم ١٢٦/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَصَلَّتْ عَلَيْكُمُ الْمَلاَئِكَةُ»[۱].

۞ تاسو کره دي روژه دار* روژه ماته کړي، او ستا ډوډۍ دي نيکان* وخوري، او ملائکي دي درته دعا وکړي.

۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه ماته نکړي

۱۸۵- (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک دعوت شي، نو دعوت دي قبول کړي، که يې روژه وه، نو دعا دي (ورته) وکړي، او که يې روژه نه وه، نو ډوډۍ دي وخوري[۲].

۷۵- کله چي روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی به داسي ورته وايي

۱۸۶- زه روژه يم، زه روژه يم[۳].

۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا

۱۸۷- «اللَّهُمَّ بَارِكْ لَنَا فِي ثَمَرِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مَدِينَتِنَا،

---

(۱) ابو داود ۳۶۷/۳، ابن ماجه ۵۵۶/۱، نسائي په «عمل اليوم والليلة» ۲۹۶-۲۹۸ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او دا خبره يې په صراحت کړيده چي پيمغبر ﷺ به کله د کوم کوروال سره روژه ماته کړه دا به يې ويل. او الباني په صحيح ابي داود ۷۳۰/۲ کي هغه صحيح بللی دی.

(۲) مسلم ۱۰۵۴/۲.

(۳) بخاري (فتح الباري ۱۰۳/۴)، مسلم ۸۰۶/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

وَبَارِكْ لَنَا فِي صَاعِنَا، وَبَارِكْ لَنَا فِي مُدِّنَا»[۱].

۞ الهي! زمونږ په میوه کي راته برکت واچوې، او زمونږ په ښار کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «مُدّ» کي راته برکت واچوې، او زمونږ په «صاع»[۲] کي راته برکت واچوې.

۷۷- د ترَچیدلو* دعا

۱۸۸- (پیغمبر ﷺ فرمایي) کله چي له تاسو نه څوک وترَچیږي*، نو ودي وایي: «الْحَمْدُ لِلَّهِ» یعني: ټوله غوره ستاینه الله لره ده، او هغه بل کس او ملګری به ورته وایي: «يَرْحَمُكَ اللَّهُ» یعني: الله ﷻ دي پـــر تا رحم وکړي، چي کله یې «یرحمک الله» وویل، نو (هغه بل به ورتـــه) وایي: «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[۳] یعني: الله دي تا ته هدایت وکړي، او الله دي ستا احوال او کار سم کړي.

۷۸- کله چي کافر وترَچیږي داسي به ورته وایي

۱۸۹- «يَهْدِيكُمُ اللَّهُ وَيُصْلِحُ بَالَكُمْ»[٤].

۞ الله دي تاســـو ته هدایت وکړي، او الله دي ستاسو احوال او

(۱) مسلم ۲/۱۰۰۰.

(۲) صاع د وزن یوه پیمانه ده، او مُد یې څلورمه حصه ده.(ژباړن)

(۳) بخاري ۷/۱۲۵.

(٤) ترمذي ۵/۸۲، احمد ۴/۴۰۰، ابو داود ۴/۳۰۸، صحیح الترمذي ۲/۳۵۴.

(c) ketabton.com: The Digital Library

كار سم كړي.

٧٩- واده كوونكي ته دعا

١٩٠- «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ، وَبَارَكَ عَلَيْكَ، وَجَمَعَ بَيْنَكُمَا فِي خَيْرٍ»[١].

۞ الله دي تا لره بركت دركړي، او پر تا دي بركت وكړي، او تاسو دواړه دي په خير سره يو ځاى كړي.

٨٠- د واده كوونكو او سورلۍ* اخيستلو دعا

١٩١- «إِذَا تَزَوَّجَ أَحَدُكُمْ امْرَأَةً، أَوْ إِذا اشْتَرَى خَادِماً فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ خَيْرَهَا، وَخَيْرَ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَأَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا جَبَلْتَهَا عَلَيْهِ، وَإِذَا اشْتَرَى بَعِيراً فَلْيَأْخُذْ بِذِرْوَةِ سَنَامِهِ وَلْيَقُلْ: مِثْلَ ذَلِكَ»[٢].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي له تاسو نه څوک له يوې ښځي سره واده وكړي، او يا مريى* واخلي، نو داسي به وايي: الهي! زه له تا نه ددې د خير سوال كوم، او د هغه څه د خير سوال درنه كوم په كوم چي تا هغه پيدا كړېده، او پناه غواړم په تا سره ددې له شر نه، او له هغه شر نه په كوم چي تا هغه پيدا كړېده.

---

(١) بيله نسائي نه نورو اصحاب السنن روايت كړيدى، صحيح الترمذي ١/٣١٦.

(٢) ابو داود ٢/٢٤٨، ابن ماجه ١/٦١٧، صحيح ابن ماجه ١/٣٢٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او چــي كلـــه اوښ واخـــلي نو د بوک* څوکه به يې نيسي او مخکينۍ دعا به وکړي.

٨١- خپلې ښځې سره کوروالۍ* نه مخکې دعا

١٩٢- «بِاسْـمِ اللَّــهِ، اللَّهُــمَّ جَنِّبْنَا الشَّيْطَانَ، وَجَنِّبِ الشَّيْطَانَ مَا رَزَقْتَنَا»(١).

۞ د الله پـــه نوم (کوروالۍ* کوم)، الهي! ته مو له شيطان نه لېرې کـــړې، او شيطان (زمونږ) له هغه (اولاد) نه لېرې کړې چې تا مونږ ته راکړيدی.

٨٢- د قهر او غوسې په وخت دعا

١٩٣- «أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ»(٢).

۞ زه په الله سره له رټل شوي شيطان نه پناه غواړم.

٨٣- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا

١٩٤- «الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي عَافَانِي مِمَّا ابْتَلاَكَ بِهِ، وَفَضَّلَنِي عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقَ تَفْضِيلاً»(٣).

۞ ټولـــه غوره ستاينه هغه الله لره ده چې زه يې ساتلی يم له هغه

---

(١) بخاري ١٤١/٦، مسلم ١٠٢٨/٢.

(٢) بخاري ٩٩/٧، مسلم ٢٠١٥/٤.

(٣) ترمذي ٤٩٣/٥، ٤٩٤/٥، صحيح الترمذي ١٥٣/٣.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه نه چې ته يې پرې اخته کړي يې، او ما ته يې پر خپلو ډيرو مخلوقاتو فضيلت او غوره والی راکړيدی.

۸۴- د مجلس دعا

۱۹۵- عَـــنْ ابْنِ عُمَرَ قَالَ كَانَ يُعَدُّ لِرَسُولِ اللَّهِ ﷺ فِي الْمَجْلِسِ الْوَاحِدِ مِائَةُ مَرَّةٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَقُومَ «رَبِّ اغْفِرْ لِي، وَتُبْ عَلَيَّ، إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الْغَفُورُ»(۱).

۞ له ابن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی چې وايي: پيغمبر ﷺ بــه پــه يــوه مجلس کې په شمار سل ځلي دا (دعا) ويله: ای ځما پروردګاره! بخښنه راته وکړې، او توبه مي قبوله کړې، په رښتيا سره چي ته ښه توبه قبلونکی، ډير بخښونکی يې.

۸۵- د مجلس کفاره*

۱۹۶- «سُــبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لاَ إِلَهَ إِلاَّ أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ»(۲).

---

(۱) تــرمذي او نورو روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، صحيح ابن ماجه ۳۲۱/۲ او الفاظ د ترمذي دي.

(۲) اصــحاب السنن روايت کړيدی، صحيح الترمذي ۱۵۳/۳، او له عائشه رضي الله عنها نه روايت دی چــي وايي: پيغمبر ﷺ کله چي به په يو مجلس کي کښيناسته، او يا قرآن به يې لوسته، او يا لمونځ به يې کاوه، نو د هغه نه وروسته به يې (هميشه) دغه (پورتني) کلمات لوستل.. باقي حديث. نســائي په «عمل اليوم والليلة» ۳۰۸ نمبر حديث کي، احمد ۷۷/۶ روايت کړيدی، او دکتور =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهــي! پــه پاکۍ سره يادوو تا، او پوره ستاينه کوو ستا، زه شاهدي* ورکوم، چي بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، زه له تا نه بخښنه غواړم، او تا ته توبه کوم.

٨٦- څوک چي چا ته ووايي: «غفر الله لك»[١] نو هغه ته به داسي وايي

١٩٧- «وَلَكَ»[٢].

۞ او تا ته دي هم (الله بخښنه وکړي).

٨٧- څوک چي له تا سره ښه وکړي، هغه ته به دعا

١٩٩- «جَزَاكَ اللهُ خَيراً»[٣].

۞ الله دي تا لره خير (او نيک اجر) درکړي.

٨٨- په څه چي د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي

١٩٩- (پيغمبر ﷺ فرمايي) چا چي د کهف د سورت اولني لس آياتونه ياد کړل، له دجال نه به وژغورل* شي[٤].

فاروق حماده د «عمل اليوم والليلة» په تحقيق ص٢٧٣ کي هغه صحيح بللی دی.

(١) ترجمه: الله دي تا ته بخښنه وکړي.(ژباړن)

(٢) احمـــد ٥/٨٢، نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٢١٨، ٤٢١ نمبر حديث، د دکتور فاروق حماده تحقيق کي روايت کړيدی.

(٣) ترمذي ٢٠٣٥ نمبر حديث، صحيح الجامع ٦٢٤٤، صحيح الترمذي ٢/٢٠٠.

(٤) مســـلم ١/٥٥٥، او پــه بـــل روايت ١/٥٥٦ کي د کهف دسورت آخري (لس) آيتونه ښودل شويدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او (همدارنګه) په هر لمانځه کې د وروستي ناستي د «التحيات» نه وروسته په الله سره د دجال له فتنې نه پناه غوښتل[١].

٨٩- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّكَ فِي اللَّهِ»[٢]. هغه ته به داسي وايي

٢٠٠ - «أَحَبَّكَ الَّذِي أَحْبَبْتَنِي لَهُ»[٣].

۞ هغـــه ذات دې در سره محبت وکړي چې تا د هغه لپاره زما سره محبت کړیدی.

٩٠- څوک چې خپل مال تا ته وړاندي کړي. هغه ته دعا

٢٠١ - «بَارَكَ اللَّهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ»[٤].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي.

٩١- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا

٢٠٢ - «بَـــارَكَ اللَّـــهُ لَكَ فِي أَهْلِكَ وَمَالِكَ، إِنَّمَا جَزَاءُ السَّلَفِ الْحَمْدُ وَالأَدَاءُ»[٥].

۞ الله دي تاته ستا په عيال او مال کي برکت واچوي، په رښتيا

---

(١) ددي کتاب ٥٥ نمبر حديث، او ٥٦ نمبر حديث دي وکتل شي.

(٢) يعني: زه درسره د الله لپاره محبت لرم.(ژباړن)

(٣) ابو داود ٣٣٣/٤، او الباني په صحيح سنن ابي داود ٩٦٥/٣ کي د هغه اسناد حَسَن بللی دی.

(٤) بخاري (فتح الباري ٨٨/٤).

(٥) نسائي «عمل اليوم والليلة» ص٣٠٠، ابن ماجه ٨٠٩/٢، صحيح ابن ماجه ٥٥/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره چي د قرض بدله په ستاينه او اداينه سره وي.

٩٢- له شرک نه د ويري* دعا

٢٠٣- «اللَّهُـــمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ أَنْ أُشْرِكَ بِكَ وَأَنَا أَعْلَمُ، وَأَسْتَغْفِرُكَ لِمَا لاَ أَعْلَمُ»[١].

۞ الهـــي! زه په تا سره پناه غوارم لدينه چي زه په پوهه ستا سره شريک جوړ کړم، او بخښنه غوارم له هغه (شرک) نه چي زه پرې نه پوهيږم.

٩٣- هغه چا ته دعا چي تا ته ووايي: «بارَكَ اللهُ فيكَ»[٢]

٢٠٤- «وَفيْكَ بَارَكَ اللهُ»[٣].

۞ او الله دي په تا کي هم برکت واچوي.

٩٤- د بد شګومي* بد ګڼلو دعا

٢٠٥- «اللَّهُمَّ لاَ طَيْرَ إِلاّ طَيْرُك، وَلاَ خَيْرَ إِلاّ خَيْرُك، وَلاَ إِلَه غَيْرُك»[٤].

---

(١) احمـــد ٤٠٣/٤ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ٢٣٣/٣، صحيح الترغيب والترهيب د الباني ليکنه ١٩/١.

(٢) يعني: الله دي په تا کي برکت واچوي.(ژباړن)

(٣) ابـــن الســـني ص١٣٨، ٢٧٨ نمـــبر حديث، الوابل الصيب د ابن القيم ليکنه ص٣٠٤، د بشير محمد عيون تحقيق.

(٤) احمـــد ٢٢٠/٢، ابن السني ٢٩٢ نمبر حديث، او الباني په الأحاديث الصحيحة ٥٤/٣، ١٠٦٥ =

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهي! بد شګومي* يوازي ستا لخوا نه (او ستا په حکم سره) ده، او خير ټول ستا لخوا نه دی، او بيله تا نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته.

۹۵- د سپريدو دعا

۲۰۶- «بسم الله، الحمدُ لله ﴿سُبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنا هَذا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرنينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنا لَمُنقَلِبُونَ﴾ الحمَدُ لله، الحمدُ لله، الحمدُ لله، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، اللَّهُ أَكْبَرُ، سُبْحَانَكَ اللهمّ، إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسي فَاغْفِرْ لِي فإنَّهُ لاَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إلاّ أَنْتَ»[(۱)].

۞ د الله په نوم سره (سپريږم)، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته يې دا (سپرلی) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، او بيشکه مونږ خپل پروردګار ته هرومرو بيرته تلونکي يو، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله لره ټوله غوره ستاينه ده، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، په پاکي سره يادوو تا اې الله، ما پر خپل ځان زياتی* کړيدی،

= نمبر حديث کي هغه صحيح بللی دی.

او نيک فالي د پيغمبر ﷺ خوښيدله، او چي کله به يې له کوم سړي نه ښه خبره واوريده، او خوښه به يې شوه، نو داسي به يې ويل: ستا نيک فال مو ستا له خولې نه واخيست. ابو داود، احمد، او البانې په الأحاديث الصحيحة ۲/۳۶۳ کي هغه د ابو الشيخ په حواله په «أخلاق النبي ﷺ» ص۲۷۰ کي صحيح بللی دی.

(۱) ابو داود ۳/۳۴، ترمذي ۵/۵۰۱، صحيح الترمذي ۳/۱۵۶.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نـــو ماته بخښنه وکړې، چي په رښتيا سره بيله تا نه بل څوک ګناهونه نشي بخښلای*.

٩٦- د سفر دعا

٢٠٧-«اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، اللَّـــهُ أَكْـــبَرُ، ﴿سُـــبْحانَ الَّذي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِنِينَ وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا لَمُنقَلِبُونَ﴾ اللَّهُمَّ إِنَّا نَسْأَلُكَ فِي سَفَرِنَا هَذَا الْبِرَّ وَالتَّقْوَى، وَمِنْ الْعَمَلِ مَا تَرْضَى، اللَّهُمَّ هَوِّنْ عَلَيْنَا سَفَرَنَا هَذَا، وَاطْوِ عَنَّا بُعْدَهُ، اللَّهُمَّ أَنْتَ الصَّاحِبُ فِي السَّفَرِ، وَالْخَلِيفَةُ فِي الأَهْلِ، اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ وَعْثَاءِ السَّفَرِ، وَكَآبَةِ الْمَنْظَرِ، وَسُوءِ الْمُنْقَلَبِ فِي الْمَالِ وَالأَهْلِ» [وَإِذَا رَجَعَ قَالَهُنَّ وَزَادَ فِيهِنَّ:] «آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ»(١).

۞ الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله ډير لوی دی، الله لره ټولـــه غوره ستاينه ده، پاک دی هغه ذات چي مونږ ته یې دا (سورلۍ) تابع کړيده، او مونږ د هغه مهاروونکي* نه يو، الهي! مونږ پدې سفر کي لـــه تا نه د نيکۍ او پرهيزګارۍ، او دداسي عمل سوال کوو چي تا ته خوښ وي، الهي! ته مونږ ته دا سفر آسانه کړې، او اوږدوالی يې راته لنډ

---

(١) مسلم ٢/٩٩٨.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې، الهي! ته په سفر کې ملګرې، او په کور کې سرپرست يې، الهي! زه په تا سره پناه غواړم د سفر د سختۍ نه، او له خوار حالت نه، او مال او عيال ته له ناوړه* بيرته ستنيدو* نه.

او چې کله له سفر نه بيرته راستنيدونکی وي نو همدا دعا به وايي، او ورسره به دا هم وايي: بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، د خپل پروردګار ستايونکي* يو.

۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا

۲۰۸ - «اللهمّ ربَّ السموات السبعِ وما أظْلَلْنَ، وربَّ الأَرَضينَ السَّبعِ وما أَقْلَلْنَ، وربَّ الشَياطينِ وما أَضْلَلْنَ، وربَّ الرِّياحِ وما ذَرَيْنَ، أَسأَلُكَ خيرَ هذه القَرْيَة، وخيرَ أهلِها، وخيرَ ما فيها، وأَعُوذُ بِكَ مِنْ شرِّها، وشرِّ أَهْلِها، وشرِّ ما فيها»[۱].

۞ الهي! د اوو آسمانونو او د هغو تر سيوري* لاندي (مخلوقاتو) پروردګاره!، او د اوو ځمکو او د هغو برسيره (مخلوقاتو) پروردګاره! او د شيطانانو او په هغوی سره ګمراه شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! او د بادونو* او په هغوی سره د الوُزَوَل شويو (مخلوقاتو) پروردګاره! زه

---

(۱) حاکم ۲/ ۱۰۰، او هغه يې صحيح بللی دی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، ابن السني ۵۲۴ نمبر حديث، او حافظ د الاذکار په تخريج ۵/ ۱۵۴ کي هغه حَسَن بللی دی، او ابن باز وايي: نسائي هغه په حَسَن سند سره روايت کړيدی، تحفة الاخيار ص۳۷.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ددي کـــلي خير، او د هغه د اوسيدونکو خير، او د هغه څه خير درنه غواړم کوم چي په هغه کي دي، او په تا سره پناه غواړم د هغه له شر نه، او د هغه د اوسيدونکو له شر نه، او د هغه څه له شر نه کوم چي په هغه کي دي.

۹۸- بازار ته ننوتلو دعا

۲۰۹- «لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْــدُ، يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ حَيٌّ لاَ يَمُوتُ، بِيَدِهِ الْخَيْرُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»(۱).

۞ بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، ژوند ورکوي، او مرګ راولي، او هغه (هميشه) ژوندی دی، مرګ نلري، ټول خير دده په لاس کي دی، او هغه پر هر څه قادر دی.

۹۹- د سپرلۍ غورځېدو په وخت دعا

۲۱۰- «بِسمِ اللهِ»(۲).

۞ د الله په نوم سره.

(۱) تــرمذي ۲۹۱/۵، حاکم ۵۳۸/۱، او الباني په صحيح ابن ماجه ۱۲/۲، او په صحيح الترمذي ۱۵۲/۳ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) ابو داود ۲۹۶/۴، او الباني په صحيح ابي داود ۹۴۱/۳ کي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۰۰- د مسافر دعا مُقیم* ته

۲۱۱- «أَسْتَوْدِعُكُمُ اللَّهَ الَّذِي لاَ تَضِيعُ وَدَائِعُهُ»[۱].

۞ هغـــه الله تـــه دي سپارم، چې هغه ته سپارل شوي نه ضائع* کیږي.

۱۰۱- د مقیم* دعا مسافر ته

۲۱۲-۱- «اسْـــتَوْدِعْ اللَّـــهَ دِيـــنَكَ وَأَمَانَتَكَ وَخَوَاتِيمَ عَمَلِكَ»[۲].

۞ زه ســـتا دیـــن، او ستا امانت، او ستا د کارونو انجام* الله ته سپارم.

۲۱۳-۲- «زَوَّدَكَ اللَّهُ التَّقْوَى، وَغَفَرَ ذَنْبَكَ، وَيَسَّرَ لَكَ الْخَيْرَ حَيْثُ مَا كُنْتَ»[۳].

۞ الله دي در ته د پرهیزګارۍ توښه درکړي، او الله دي ستا ګناه وبخښي، او چیرته چې یې (الله دي) درته نیکي آسانه کړي.

۱۰۲- په سفر کې تکبیر او تسبیح

۲۱٤- جابر ﷺ وايي: کله چې به پر لوړه ختو نو «اللّٰهُ أَكْبَرُ»

---

(۱) احمد ۲/۴۰۳، ابن ماجه ۲/۹۴۳، صحیح ابن ماجه ۲/۱۳۳.

(۲) احمد ۲/۷، ترمذي ۵/۴۹۹، صحیح الترمذي ۲/۱۵۵.

(۳) ترمذي، صحیح الترمذي ۳/۱۵۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

به مو ويل، او کله چي به بنکته کيدو نو «سُبْحَانَ اللّٰه» به مو ويل[(١)].

١٠٣- د سهار* په وخت د مسافر دعا

٢١٥- «سَمِعَ سَامِعٌ بِحَمْدِ اللَّهِ وَحُسْنِ بَلاَئِهِ عَلَيْنَا، رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا، عَائِذاً بِاللَّهِ مِنَ النَّارِ»[(٢)].

۞ الله لره (زمونږ) پر ستاينه، او پر مونږ باندي د هغه د ښو نعمتونو يو شاهد شاهدي ورکړه، اې پروردګاره! زمونږ مل* اوسه، او خپل (بې شـــماره) نعمتونه (په خپل فضل سره) مونږ ته راکړه، پناه غوارم[(٣)] په الله سره (د دوږخ) له اور نه.

١٠٤- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځای کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا

٢١٦- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ»[(٤)].

---

(١) بخاري (فتح الباري ١٥٣/٦).

(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤، او د «سَمِعَ سامِعٌ» معنی داده: شاهدي ورکړه شاهدي ورکونکي پر ستاينه زمونږ الله لره، او دده پر ښو نعمتونو او ابتلا باندي، او د «سَمَّعَ سامِعٌ» (د روايت) معنی داده: اوريدونکي زما دا خبره نورو ته ورسوله، او دا بې ځکه وويل تر څو د سهار په وخت ذکر او دعا کولو ته اشاره وکړي، او «رَبَّنَا صَاحِبْنَا، وَأَفْضِلْ عَلَيْنَا» معنی داده: مونږ (په خپل) حفظ او امان کي ونيسه، او ساتنه مو وکړه، او خپل بې شماره نعمتونه په خپل فضل سره مونږ ته راکړه، او له مونږ نه هر رنګه تکليف او ضرر لېري کړه. شرح النووي ٣٩/١٧.

(٣) حال په معنی د مصدر دی، او (اعوذ) مقدر دی.(ژباړن)

(٤) مسلم ٢٠٨٠/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله پـــه بشپړ* کلام سره د هغه څه له شر نه پناه غواړم چي (الله) پيدا کړيدي.

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا

۲۱۷- يُكَبِّرُ عَلى كُلِّ شَرَف ثَلاَثَ تَكْبِيرات، ثُمَّ يَقُولُ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَـــى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، آيِبُونَ، تَائِبُونَ، عَابِدُونَ، لِرَبِّنَا حَامِدُونَ، صَدَقَ اللَّهُ وَعْدَهُ، وَنَصَرَ عَبْدَهُ، وَهَزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»[1].

۞ پـــر هر لوړ* ځای به درې ځلي «الله اكبر» وايي، او بيا به دا دعـــا کـــوي: بيله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه يو دی، شريک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاينه ده، او هغه پر هر څـــه قادر* دی، مونږ بيرته راتلونکي، توبه ايستونکي، عبادت کونکي، يوازي د خپل پروردګار ستايونکي* يو، الله خپله وعده رښتونې* کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) مرسته يې وکړه، او په يوازي* يې (د کفارو) ډلو ته ماتي ورکړه.

۱۰۶- د خوشحالی او يا خواشينی کار پيښيدو په وخت کي دعا

۲۱۸- كَـــانَ ﷺ إِذَا أَتَـــاهُ الأَمرُ يَسُرُّهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ

---

(۱) پيغمبر ﷺ به چي کله له کومي غزا او يا حج نه بيرته راغی نو دا اذکار به يې ويل.
بخاري ۱۶۳/۷، مسلم ۹۸۰/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الّـــذي بنعْمَـــته تَتمُّ الصَّالحَاتُ»، وَإِذَا أَتاهُ الأَمْرُ يَكْرَهُهُ قَالَ: «الْحَمْدُ لِلّهِ عَلَى كُلِّ حَالٍ»(١).

۞ پیغمبر ﷺ ته چي به کله خوشحالونکی کار مخې ته راغی، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه هغه الله لره ده چي په نعمت سره يې نیک کارونه سر ته رسيږي.

او چـــي کله به ناخوښه کار ورته پيښ شو، نو داسي به يې ويل: ټوله غوره ستاينه الله لره ده په هر حال کي.

١٠٧- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت

٢١٩-١- قـــال ﷺ: «مَنْ صَلَّى عَلَيَّ صَلاَةً صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْراً»(٢).

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي پر ما يو درود ووايي، نو الله به پر هغه لس ځلي رحمت وليږي.

٢٢٠-٢- وقـــال ﷺ: «لاَ تَجْعَلُوا قَبْرِي عِيداً، وصَلُّوا عَلَيَّ، فَإِنَّ صَلاَتَكُمْ تَبْلُغُنِي حَيْثُ كُنْتُمْ»(٣).

---

(١) ابـــن السني په «عمل اليوم والليلة» ١/٤٩٩ كي هغه روايت کړی، او صحيح بللی دی، او الباني هم په صحيح الجامع ٤/٢٠١ كي هغه صحيح بللی دی.

(٢) مسلم ١/٢٨٨.

(٣) ابـــو داود ٢/٢١٨، احمد ٢/٣٦٧، او الباني په صحيح ابي داود ٢/٣٨٣ كي هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او ﷺ فرمايي: زما قبر نه ميله مه جوړوی، او پر ما درود وواياست، ځکه ستاسو درود -هر چيرې چې ياست- ما ته رسيږي.

۲۲۱-۳- وقال ﷺ: «الْبَخِيلُ مَنْ ذُكِرْتُ عِنْدَهُ فَلَمْ يُصَلِّ عَلَيَّ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: بخيل* هغه دی، چې زه دده په وړاندې ياد شم، او پر ما درود ونه وايي.

۲۲۲-٤- وقال ﷺ: «إِنَّ لِلَّهِ مَلاَئِكَةً فِي الأَرْضِ سَيَّاحِينَ يُبَلِّغُونِي مِنْ أُمَّتِي السَّلاَمَ»(۲).

۞ او ﷺ فرمايي: الله لره په ځمکه کې ګرځندويه* فرښتې* دي، چې زما د امت سلام ما ته رسوي.

۲۲۳-٥- وقال ﷺ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يُسَلِّمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَّ اللَّهُ عَلَيَّ رُوحِي حَتَّى أَرُدَّ عَلَيْهِ السَّلاَمَ»(۳).

۞ او فــرمايي: هيڅوک پر ما سلام نه کوي، مګر الله جَلَّ جَلالُهُ زما روح ما ته بيرته راکړي، تر څو د هغه د سلام جواب* ورکړم.

(۱) ترمذي ۵/۵۵۱ او نورو روايت کړيدی، صحيح الجامع ۳/۲۵ صحيح الترمذي ۳/۱۷۷.

(۲) نسائي، حاکم ۲/۴۲۱، او الباني په صحيح النسائي ۱/۲۷۴ کې هغه صحيح بللی دی.

(۳) ابــو داود ۲۰۴۱ نمــبر حديث، او الباني په صحيح ابي داود ۱/۳۸۳ کې هغه صحيح بللی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٠٨- سلام خپرول*

٢٢٤-١- قال ﷺ: «لاَ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا، وَلاَ تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا، أَوَ لاَ أَدُلُّكُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمُوهُ تَحَابَبْتُمْ، أَفْشُوا السَّلاَمَ بَيْنَكُمْ»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: جنت ته نشی تللای تر څو مومنان نه شی، او مومنان نشی کيدلای تر څو خپل مينځونو کي مينه محبت ونلری، نو زه تاسو ته داسي يو شی* ونه ښايم چي که وکړی، په خپلو مينځونو کي به مو مينه محبت پيدا شي؟ خپلو مينځونو کي سلام خپور کړی[٢].

٢٢٥-٢- (قال ﷺ): «ثَلاَثٌ مَنْ جَمَعَهُنَّ فَقَدْ جَمَعَ الإِيمَانَ: الإِنْصَافُ مِنْ نَفْسِكَ، وَبَذْلُ السَّلاَمِ لِلْعَالَمِ، وَالإِنْفَاقُ مِنَ الإِقْتَارِ»[٣].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي): دري داسې (صفتونه) دي، چا چي هغه ټولــه ولرل نو پوره ايمان يې حاصل کړ (هغه دادي): په خپل ځان کي انصاف لرل، په ټولو (خلکو) سلام کول، او د بې وزلتوب* په حالت کي مصرف کول.

---

(١) مسلم ٧٤/١ او نورو روايت کړيدی.

(٢) يعني: يو په بل باندي هميشه سلام کوی.(ژباړن)

(٣) بخاري (فتح الباري ٨٢/١) له عمار ﷺ نه موقوف او معلق روايت کړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۲۲۶- وعَنْ عَبْد اللّه بْنِ عُمَر رضيَ اللهُ عنهما: أَنَّ رَجُلاً سَأَلَ النَّبيَّ ﷺ أيُّ الإسْلاَمِ خَيْرٌ قَالَ: «تُطْعِمُ الطَّعَامَ، وَتَقْرَأُ السَّلاَمَ عَلَى مَنْ عَرَفْتَ وَمَنْ لَمْ تَعْرِفْ»[1].

۞ او د عبد الله بن عمر رضي الله عنهما نه روايت دی: چې یوه سړي له پیغمبر ﷺ نه پوښتنه* وکړه چې کوم اسلام غوره دی؟[2] (پیغمبر ﷺ) وفرمایل: دا چې (د الله په لار کې) ډوډی ورکړې، او سلام وکړي پر هغه چا چې پیژني یې او که یې نه پیژني.

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي

۲۲۷- «إِذَا سَلَّمَ عَلَيْكُمْ أَهْلُ الْكِتَابِ فَقُولُوا: وَعَلَيْكُمْ»[3].

۞ کله چې اهل کتاب (یهود او نصارئ) په تاسو سلام وکړي، نو تاسو (په جواب کې) ورته ووایاست: (وعلیکم)، یعني: او په تاسو هم.

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا

۲۲۸- «إِذَا سَمِعْتُمْ صِيَاحَ الدِّيَكَةِ فَاسْأَلُوا اللّهَ مِنْ فَضْلِه؛ فَإِنَّهَا رَأَتْ مَلَكاً، وَإِذَا سَمِعْتُمْ نَهِيقَ الْحِمَارِ فَتَعَوَّذُوا بِاللّهِ مِنْ

(۱) بخاري (فتح الباري ۱/۵۵)، مسلم ۱/۶۵.
(۲) يعني: په اسلام کې کوم کار له نورو نه غوره دی.(ژباړن)
(۳) بخاري (فتح الباري ۱۱/۴۲)، مسلم ۴/۱۷۰۵.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الشَّيْطَانِ؛ فَإِنَّهُ رَأَى شَيْطَاناً»[١].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي د چرگ* آذان واورى، نو د الله د هغه د فضل سوال وكړى، ځكه هغه (د آذان په وخت) ملائكه* ليدلې وي، او چي كله د خره هنگار واورى، نو په الله سره له شيطان نه پناه وغواړى، ځكه چي هغه (د هنگاري په وخت) شيطان ليدلى وي.

١١١- په شپه كي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا

٢٢٩- «إِذَا سَمِعْتُمْ نُبَاحَ الْكِلاَبِ وَنَهِيقَ الْحَمِيرِ بِاللَّيْلِ فَتَعَوَّذُوا بِاللَّهِ مِنْهُنَّ؛ فَإِنَّهُنَّ يَرَيْنَ مَا لاَ تَرَوْنَ»[٢].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) كله چي په شپه كي د سپيو غپل، او د خرو هنگارى واورى، نو په الله سره له هغو نه پناه وغواړى، ځكه هغوى داسي څه ويني چي تاسو يې نه وينى.

١١٢- څوك چي دي بنكنځلى وي هغه ته دعا

٢٣٠- قال ﷺ: «اللَّهُمَّ فَأَيُّمَا مُؤْمِنٍ سَبَبْتُهُ فَاجْعَلْ ذَلِكَ لَهُ قُرْبَةً إِلَيْكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ»[٣].

---

(١) بخاري (فتح الباري ٦/٣٥٠)، مسلم ٤/٢٠٩٢.

(٢) ابو داود ٤/٣٢٧، احمد ٣/٣٠٦، او الباني په صحيح ابي داود ٣/٩٦١ كي هغه صحيح بللى دى.

(٣) بخاري (فتح الباري ١١/١٧١)، مسلم ٤/٢٠٠٧، او د مسلم الفاظ دادي: «فاجعلها له زكاة ورحمة» يعني: هغه دده لپاره د پاكوالي او رحمت سبب وگرځوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ الهـــي! کوم مومن ته چي ما کنځلي کړي دي، نو هغه ورته د قيامت په ورځ و تاته د نژديکت سبب وګرځوې.

۱۱۳- د بل مسلمان ستايلو په وخت به داسي وايي

۲۳۱- قال ﷺ: «إِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ مَادِحاً صَاحِبَهُ لاَ مَحَالَةَ فَلْيَقُلْ: أَحْسِبُ فُلاَناً -وَاللَّهُ حَسِيبُهُ وَلاَ أُزَكِّي عَلَى اللَّهِ أَحَداً-، أَحْسِبُهُ -إِنْ كَانَ يَعْلَمُ ذَاكَ- كَذَا وَكَذَا»[1].

۞ (پيغمبر ﷺ فرمايي) کله چي له تاسو نه څوک د خپل ملګري هرومـــرو* صـــفت کول غواړي، نو داسي دي ووايي: زه (په فلاني) همداسي ګمان کوم، او الله ﷻ د هغه په حال ښه خبر دی[2]، او د الله په وړاندي د هيچا تزکيه* او د هغه په سپيڅلتيا* حکم نه کوم[3]، زه په هغه داسي ګمان کوم، (دا په هغه وخت کي) چي د هغه نه خبر وي.

۱۱۴- کله چي د يو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي وايي

۲۳۲- «اللَّهُـــمَّ لاَ تُؤَاخِذْنِي بِمَا يَقُولُونَ، وَاغْفِرْ لِي مَا لاَ

---

(۱) مسلم ۲۲۹۶/۴.

(۲) دا د حديث لازمي معنی ده، او له ترجمې سره مناسبه ده.(ژباړن)

(۳) يعني: د هيچا په زړه نه يم خبر، او په زړونو عالم يو الله دی.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

يَعْلَمُونَ [وَاجْعَلْنِي خَيْرًا مِمَّا يَظُنُّونَ]»[(١)].

۞ الهي! ته ما په هغه څه مه نيسه* چي دوی يې (زما په باره کي) وايـــي، او ما ته د هغه څه بخښنه وکړې چي دوی پرې خبر ندي، او دوی چي په ما څه ګمان کوي له هغه نه مي غوره وګرځوې.

١١٥- په حج او عمره کي به محرم لبيک څنګه وايي

٢٣٣- «لَبَّيْكَ اللَّهُمَّ لَبَّيْكَ، لَبَّيْكَ لاَ شَرِيكَ لَكَ لَبَّيْكَ، إِنَّ الْحَمْدَ وَالنِّعْمَةَ لَكَ وَالْمُلْكَ، لاَ شَرِيكَ لَكَ»[(٢)].

۞ الهي! ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، تا لره شريک نشته، ستا حکم مَنَلو ته تيار يو، په رښتيا سره چي ټوله غوره ستاينه او د نعمت (شکر) او ټولواکي تا لره ده، تا لره هيڅ شريک نشته.

١١٦- حجر اسود ته د رارسيدلو په وخت «الله اکبر» ويل

٢٣٤- طَافَ النَّبِيُّ ﷺ بِالْبَيْتِ عَلَى بَعِيرٍ كُلَّمَا أَتَى الرُّكْنَ أَشَارَ إِلَيْهِ بِشَيْءٍ عِنْدَهُ وَكَبَّرَ»[(٣)].

---

(١) بخـــاري پـــه الادب المفرد ٧٦١ نمبر حديث کي روايت کړی، او الباني په صحيح الادب المفرد ٥٨٥ نمـــبر حديـــث کـــي هغه صحيح بللی دی، او د مربع قوسونو تر مينځ عبارت د بيهقي زيادت دی په شعب الإيمان ٢٢٨/٤ کي له بلي طريقي نه.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٠٨/٣)، مسلم ٨٤١/٢.

(٣) بخـــاري (فـــتح الباري ٤٧٦/٣)، او له شي نه مراد لښته* ده، بخاري (فتح الباري ٤٧٢/٣) دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ د کعبې نه یې طواف وکړ، او چې کله به حجر اسود ته راورسید، نو هغې ته به یې په کوم شي* چې ورسره وو اشاره وکړه او «اللّٰهُ أَكبرُ» به یې ووایه.

۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کې دعا

۲۳۵- «رَبَّنَآ ءاتِنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً، وَفِي الآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ»[۱].

۞ اې زموږ پروردګاره! موږ ته په دنیا کې نعمت راکړې، او په آخرت کې نعمت راکړې، او د دوږخ له عذاب نه مو وساتې.

۱۱۸- صفا او مروا باندې د ودریدو دعا

۲۳۶- لَمَّا دَنَا ﷺ مِنْ الصَّفَا قَرَأَ ﴿إِنَّ الصَّفَا والْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾ أَبْدَأُ بِمَا بَدَأَ اللَّهُ بِهِ»، فَبَدَأَ بِالصَّفَا فَرَقِيَ عَلَيْهِ حَتَّى رَأَى الْبَيْتَ فَاسْتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ، فَوَحَّدَ اللَّهَ وَكَبَّرَهُ، وَقَالَ: «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ، لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ، أَنْجزَ وَعْدَهُ، وَنَصرَ عَبْدَهُ، وَهزَمَ الأَحْزَابَ وَحْدَهُ»، ثُمَّ دَعَا بَيْنَ ذَلِكَ، قَالَ مِثْلَ هَذَا ثَلاَثَ مَرَّاتٍ، الحديث، وفيه: فَفَعَلَ عَلَى الْمَرْوَةِ كَمَا فَعَلَ عَلَى

---

(۱) ابو داود ۱۷۹/۲، احمد ۴۱۱/۳، او بغوي په شرح السنة ۱۲۸/۷ کې روایت کړیدی، او الباني په صحیح ابي داود ۳۵۴/۱ کې هغه حَسَن بللی دی، او آیت د سورت بقره ۲۰۱ آیت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

الصَّفَا[۱].

۞ کله چي به پیغمبر ﷺ و «صفا» ته نژدې شو، نو دا آیتونه به یې ویل: په رښتیا سره چې «صفا» او «مروا» د الله ﷻ (د عبادت) له نښنو نښانو نه دي، په هغه څه شروع کوم په کوم چې الله شروع کړیده[۲]، نو په «صفا» یې شروع وکړه، او په هغې باندې وختوت* تر څو چې یې کعبه ولیدله، نو بیا به یې مخ کعبې ته کړ، او د توحید کلمه او تکبیر به یــې ووایه، او داسې به یې ویل: بیله* الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، شریک نلري، هغه لره ټولواکي او پوره غوره ستاینه ده، او هغــه پر هر څه قادر* دی، بیله الله نه بل د عبادت وړه څوک نشته، یو دی، خپله وعده یې پوره کړه، او د خپل بنده (محمد ﷺ) سره یې مرسته وکړه، او (د کفارو) ډلو ته یې یوازې ماتې ورکړه، او بیا به یــې (د هرو دوو ذکرونو) په مینځ کې دعا کوله، دا به یې درې ځلې ویل... د حدیث تر آخره پورې.

او په نومړي* حدیث کې راغلي دي: چې په «مروا» کې به یې هم د صفا په شان (دعاګاني او اذکار) ویل.

---

(۱) مسلم ۲/۸۸۸.

(۲) یعني: کوم شی چې الله ﷻ په مخکیني آیت کې اول ذکر کړیدی، او هغه «صفا» ده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا

۲۳۷- [قال ﷺ] «خَيْرُ الدُّعَاءِ دُعَاءُ يَوْمِ عَرَفَةَ، وَخَيْرُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لاَ إِلَهَ إلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ»[(1)].

۞ (پیغمبر ﷺ فرمايي) له ټولو نه غوره دعا د عرفات په ورځ دعا ده، او له ټولو نه غوره (ذکر) چې ما او له ما نه مخکې نورو پیغمبرانو ویــلی دی (دادی): بیله الله نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، هغه یو دی، هــیڅ شریک نلري، هغه لره ټولواکي ده، او هغه لره پوره غوره ستاینه ده، او هغه پر هر څه قادر دی.

۱۲۰- د مشعر حرام[(2)] ذکر

۲۳۸- «رَكِــبَ ﷺ الْقَصْوَاءَ حَتَّى أَتَى الْمَشْعَرَ الْحَرَامَ، فَاسْــتَقْبَلَ الْقِبْلَةَ فَدَعَاهُ، وَكَبَّرَهُ، وَهَلَّلَهُ، وَوَحَّدَهُ، فَلَمْ يَزَلْ وَاقِفاً حَــتَّى أَسْــفَرَ جِــدّاً، فَدَفَــعَ رَسُــولُ اللَّهِ ﷺ قَبْلَ أَنْ تَطْلُعَ الشَّمْسُ»[(3)].

---

(۱) تــرمذي، او الــباني په صحيح الترمذي ۱۸۴/۳ کي، او په الأحاديث الصحيحة ۶/۴ کي هغه حَسَن بللی دی.

(۲) يعني: مزدلفه.(ژباړن)

(۳) مسلم ۸۹۱/۲.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ پیغمبر ﷺ پر (خپلي اوښې) «قَصْواء» باندې سپور شو، تر څو چې مشعر حرام ته راغی، نو قبلې ته به يې مخ كړ، او دعا يې وكړه، او «اللهُ أكبر»، او «لا إله إلا الله»، يې ووايه او الله ﷻ يې په وحدانيت ياد كړ، او تر هغه پورې ولاړ وو تر څو چې له ډېر ختو نه مخكې روښنايي ښه زياته شوه.

١٢١- (د جمراتو يا ځلو ويشتلو په وخت) د هرې شګې* ويشتلو سره «الله اكبر» ويل

٢٣٩- «يُكَبِّرُ كُلَّمَا رَمَى بِحَصَاة عِنْدَ الجِمار الثلاث، ثُمَّ يَتَقَدَّمُ، ويَقِفُ يَدعُو مُسْتَقْبِلَ الْقِبْلَةِ رَافِعاً يَدَيْهِ بعدَ الجَمرةِ الأُولَى والثانِيَة، أمَّا جَمْرَةُ الْعَقَبَةِ فَيَرْمِيهَا ويُكَبِّرُ عِنْدَ كُلِّ حَصَاةٍ وَيَنْصَرِفُ وَلا يَقِفُ عِنْدَهَا»[١].

۞ د درو جمرو* ويشتلو په وخت چې هره شګه* ولي نو «الله اكبر» به وايي، او بيا به لږ وړاندې ځي، او درېږي به او قبلې ته به مخامخ لاسونه پورته كوي او دعا به كوي، دا د لومړۍ او دوهمې جمرې* نه وروسته، اما درېمه جمره چې كومه ده، هغه به وُلي، او د هرې شګې* سره به «الله اكبر» وايي، او بيا به ځي او د هغې سره به (د

---

(١) بخاري (فتح الباري ٥٨٣/٣، ٥٨٤/٣)، او الفاظ يې هلته وكتل شي، بخاري (فتح الباري ٥٨١/٣) وكتل شي، او مسلم هم روايت كړيدی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دعا لپاره) نه دريږي.

۱۳۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پېښېدو په وخت دعا

٢٤٠- «سُبْحانَ اللهِ»(١).

۞ الله لره ټوله پاکي ده.

٢٤١- «اللهُ أكبرُ»(٢).

۞ الله ډېر لوی دی.

۱۳۳- چا ته چي خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي

٢٤٢- كَانَ النبيُّ ﷺ إذَا أتَاهُ أمْرٌ يَسُرُّهُ أوْ يُسَرُّ بِهِ خَرَّ سَاجِداً شُكْراً لِلّهِ تَبَارَكَ وَتَعَالَى(٣).

۞ پیغمبر ﷺ ته چي به کله داسي خبر راغی چي په هغه به خوشحالیده، او یا د بل چا لپاره د خوشحالۍ خبر وو، نو د الله ﷻ د شکر لپاره به په سجده پریوت.

۱۳۴- څوک چي په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه به کوي

٢٤٣- «ضَعْ يَدَكَ عَلَى الَّذي تَألَّمَ مِنْ جَسَدِكَ، وَقُلْ:

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٠/١، ٣٩٠، ٤١٤)، مسلم ١٨٥٧/٤.

(٢) بخاري (فتح الباري ٤٤١/٨)، صحيح الترمذي ١٠٣/٢، ٢٣٥/٢، مسند احمد ٢١٨/٥.

(٣) بیله نسائي نورو اصحاب السنن روايت کړیدی، صحيح ابن ماجه ٢٣٣/١، ارواء الغليل ٢٢٦/٢.

(c) ketabton.com: The Digital Library

باسْمِ اللَّه، ثَلاثَاً، وَقُلْ سَبْعَ مَرَّاتٍ: أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا أَجِدُ وَأُحَاذِرُ»[١].

۞ خپل لاس د خپل بدن پر دردمن ځای کښېږده* او درې ځلي به «بسم الله» ووايې، او اوه ځلي به داسي ووايې: زه په الله سره او د هغه په قدرت سره پناه غواړم د هغه څه له شر نه چي ما ته رسېدلی دی، او زه څني وېرېږم*.

١٢٥- په څه شي د نظر كيدو نه د ويري دعا

٢٤٤- «إِذَا رَأَى أَحَدُكُمْ مِنْ أَخِيهِ، أَو مِنْ نَفْسِهِ، أَو مِنْ مَالِهِ مَا يُعْجِبُهُ، [فَلْيَدْعُ لَهُ بِالْبَرَكَةِ]؛ فَإِنَّ الْعَيْنَ حَقٌّ»[٢].

۞ كله له تاسو نه څوک له خپل ورور، او ياپه خپل ځان كي، او يا خپل مال كي داسي څه وګوري چي له هغه نه تعجب وكړي، نو د هغه لپاره دي د بركت دعا وكړي، ځكه نظر كيدل* حق دي[٣].

١٢٦- د ويري په حالت كي دعا

٢٤٥- «لا إِلَهَ إِلا اللَّهُ»[٤].

---

(١) مسلم ١٧٢٨/٤.

(٢) مسند احمد ٤٤٧/٤، ابن ماجه، مالک، او الباني په صحيح الجامع ٢١٢/١ كي هغه صحيح بللی دی، زاد المعاد ١٧٠/٤ د ارناؤوط تحقيق دي وكتل شي.

(٣) يعني: نظر كيدل، يا نظر لګيدل حق دی.(ژباړن)

(٤) بخاري (فتح الباري ١٨١/٦)، مسلم ٢٢٠٨/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ بیله الله نه بل د عبادت ور* معبود* نشته.

١٣٧- د قرباني حلالولو* په وخت کي څه ویل پکار دي

٢٤٦- «بِسْمِ اللَّهِ اللَّهُ أَكْبَرُ، [اللَّهُمَّ مِنْكَ وَلَكَ]، اللَّهُمَّ تَقَبَّلْ مِنِّي»(١).

۞ د الله په نوم (حلالول کوم)، الله ډير لوی دی، الهي! دا (قرباني) ستا له طرف نه ده، او ستا لپاره يې حلالوم، الهي! ته يې را څخه قبوله کړې.

١٣٨- هغه څه چي د سرکښه* شیطانانو د مکر او چل دفع کولو لپاره ویل کیږي

٢٤٧- «أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ الَّتِي لاَ يُجَاوِزُهُنَّ بَرٌّ وَلاَ فَاجِرٌ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ وَبَرَأَ وَذَرَأَ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَعْرُجُ فِيهَا، وَمِنْ شَرِّ مَا ذَرَأَ فِي الأَرْضِ، وَمِنْ شَرِّ مَا يَخْرُجُ مِنْهَا، وَمِنْ شَرِّ فِتَنِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ طَارِقٍ إِلاَّ طَارِقاً يَطْرُقُ بِخَيْرٍ يَا رَحْمَنُ»(٢).

---

(١) مسلم ١٥٥٧/٣، بيهقي ٢٨٧/٩، او د مربع قوسونو په مينځ کي عبارت د بيهقي ٢٨٧/٩ او نورو دی، او اخيرنی جمله مي په معنی سره د مسلم له روايت نه ذکر کړه.

(٢) احمد ٤١٩/٣ په صحيح اسناد سره، ابن السني ٦٣٧ نمبر حديث کي روايت کړيدی، او ارناؤوط د العقيدة الطحاوية په تخريج ص١٣٣ کي د هغه اسناد صحيح بللی دی، او مجمع الزوائد ١٢٧/١٠ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ د الله په هغه بشپړ* كلام سره پناه غواړم چي هيڅ نيک او بد سړى له هغه نه زياتوب نشي كولاى، د هغه څه له شر نه چي الله پيدا كړي، او خواره* كړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له آسمان نه نازليږي، او د هغه څه له شر نه چي آسمان ته خيژي، او د هغه څه له شر نه چي په ځمكه كي يې خواره كړيدي، او د هغه څه له شر نه چي له هغي نه راوځي، او د شپي او ورځي له فتنو نه، او د هغه څه له شر نه چي د شپي راتلونكي وي، نه هغه راتلونكى په شپه كي چي خير ور سره وي، اې مهربان ذاته.

۱۲۹- استغفار او توبه

٢٤٨-١- قال رَسُولَ اللّه ﷺ: «وَاللَّه إِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ فِي الْيَوْمِ أَكْثَرَ مِنْ سَبْعِينَ مَرَّةً»[١].

۞ پيغمبر ﷺ فرمايي: په الله سره قسم چي زه په ورځ كي له اويا ځلو نه زيات له الله نه بخښنه غواړم، او هغه ته توبه باسم.

٢٤٩-٢- وقال ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ تُوبُوا إِلَى اللَّهِ، فَإِنِّي أَتُوبُ فِي الْيَوْمِ إِلَيْهِ مائَةَ مَرَّةً»[٢].

۞ او فرمايي: اى خلكو! الله ته توبه وباسى، او زه په ورځ كي

(١) بخاري (فتح الباري ١١/١٠١).
(٢) مسلم ٢٠٧٦/٤.

(c) ketabton.com: The Digital Library

سل ځلي الله ته توبه باسم.

۲۵۰-۳- وقال ﷺ: «مَنْ قَالَ أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ الْعَظِيمَ الَّذِي لاَ إِلَهَ إِلاَّ هُوَ الْحَيَّ الْقَيُّومَ وَأَتُوبُ إِلَيْهِ، غَفَرَ اللهُ لَهُ وَإِنْ كَانَ فَرَّ مِنْ الزَّحْفِ»(۱).

۞ او ﷺ فرمايي: څوک چي (دا دعا) ووايي: له هغه لوی او عظمت والا الله نه بخښنه غواړم، چي بيله هغه نه بل د عبادت وړ* معبود* نشته، ژوندی دی، (د کائناتو) تدبير کونکی دی، او زه هغه ته توبه باسم، (چي دا دعا ووايي) نو الله به هغه ته بخښنه وکړي، که څه هم له کفارو سره د جهاد له ميدان نه تښتيدلی وي(۲).

۲۵۱-٤- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الرَّبُّ مِنْ الْعَبْدِ فِي جَوْفِ اللَّيْلِ الآخِرِ، فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَكُونَ مِمَّنْ يَذْكُرُ اللَّهَ فِي تِلْكَ السَّاعَةِ فَكُنْ»(۳).

---

(۱) ابـو داود ۸۵/۲، ترمذي ۵۶۹/۵، حاکم ۵۱۱/۱ هغه صحيح کړی، او ذهبي موافقه ورسره کړيده، او الباني هم هغه صحيح بللی دی، صحيح الترمذي ۱۸۲/۳، جامع الاصول لاحاديث الرسول ﷺ ۳۸۹/۴-۳۹۰ د ارناؤوط تحقيق.

(۲) او دا تيښته لويه گناه شميرل کيږي.(ژباړن)

(۳) تـرمذي، نسائي ۲۷۹/۱، حاکم، صحيح الترمذي ۱۸۳/۳، جامع الاصول ۱۴۴/۴ د ارنؤوط تحقيق.

(c) ketabton.com: The Digital Library

۞ او فرمايي: پروردګار له هر وخت نه زيات د شپې په آخره حصه کې خپل بنده ته نژدې وي، نو که وکلای شې چې پدغه وخت کې له ذکر کونکو نه شې، نو همداسې شه.

٢٥٢-٥- وقال ﷺ: «أَقْرَبُ مَا يَكُونُ الْعَبْدُ مِنْ رَبِّهِ وَهُوَ سَاجِدٌ، فَأَكْثِرُوا الدُّعَاءَ»[1].

۞ او فرمايي: بنده له هر حالت نه زيات هله* خپل پروردګار ته نژدې وي چې په سجده وي، نو (په سجده کې) زياته دعا وکړۍ.

٢٥٣-٦- وقال ﷺ: «إِنَّهُ لَيُغَانُ عَلَى قَلْبِي، وَإِنِّي لأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ فِي الْيَوْمِ مِائَةَ مَرَّةٍ»[2].

۞ او فرمايي: زما په زړه پرده غوندې راشي (کله کله د الله له ذکر نه مشغول شي) او زه له الله نه په ورځ کې سل ځلې بخښنه غواړم.

---

(١) مسلم ١/٣٥٠.

(٢) مسلم ٤/٢٠٧٥، ابن الاثير وايي: «ليغان على قلبي» معنى داده: زما زړه باندي څه پرده راشي، او له هغه نه مراد سهو او توجه اوښتل دي، ځکه پيغمبر ﷺ به هميشه په زياته توګه سره ذکر وايه، او (الله) ته به يې ځان نژدې کاوه، او دوامداره مراقبت به يې کاوه، او چې کله به يې په بعضې وختونو کې توجه لږ نه واوښته، او يا به يې هيره شوه، نو دا به يې د ځان لپاره ګناه بلل، نو ځکه خو به يې استغفار ته رجوع کوله.
جامع الاصول ٤/٣٨٦ دي وکتل شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا الله»، او «الله اکبر» فضیلت

٢٥٤-١- قال ﷺ: «مَنْ قَالَ سُبْحَانَ اللَّه وَبحَمْده، في يَوْمٍ مِائَةَ مَرَّةٍ، حُطَّتْ خَطَايَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ مثْلَ زَبَدَ الْبَحْرِ»[١].

۞ پیغمبر ﷺ فرمايي: څوک چي په ورځ کي سل ځلي «سُبْحَانَ اللَّـــه وَبحَمْـــده[٢]» ووايي، ګناهونه به يې توی* شي، که څه هم د سمندر* د ځګ* په اندازه وي.

٢٥٥-٢- وقـــال ﷺ: «مَنْ قَالَ: لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَـــرِيكَ لَهُ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ، عَشْرَ مِرارٍ، كَانَ كَمَنْ أَعْتَقَ أَرْبَعَ أَنْفُسٍ مِنْ وَلَد إِسْمَاعِيلَ»[٣].

۞ او فرمايي: څوک چي «لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، لَـــهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ[٤]» لس ځلي ووايي، د هغه چا په شان به وي چي د اسماعيل عليه السلام له اولادې نه يې

(١) بخـــاري ١٦٨/٧، مســـلم ٢٠٧١/٤، او په سهار او ماښام کي يې د سلو ځلو لوستلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د(٩١) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٢) ترجمه يې مخکي په (٩١) نمبر حديث کي شويده. (ژباړن)

(٣) بخـــاري ٦٧/٧، مسلم بلفظه ٢٠٧١/٤، او د هغه په ورځ کي د سلو ځلو ويلو فضيلت دي په همدي کتاب کي د (٩٣) نمبر حديث په حاشيه کي وکتل شي.

(٤) ترجمه يې مخکي شويده. (ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځلور مريان* آزاد كړي وي.

٢٥٦-٣- وقـــال ﷺ: «كَلمَتَان خَفيفَتَان عَلَى اللّسَان، ثَقيلَتَان في الْميزَان، حَبيبَتَان إِلَى الرَّحْمَنِ: سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيم»[١].

۞ او فـــرمايي: دوه كـــلمې دي چي پر ژبه سپكي، په تله* كي درنـــې، مهربان (خداى) ته محبوبي دي (هغه دادي): «سُبْحَانَ اللَّه وَبِحَمْده، سُبْحَانَ اللَّه الْعَظيم[٢]».

٢٥٧-٤- وقـــال ﷺ: «لأَنْ أَقُولَ سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّـــه، وَلاَ إِلَـــهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، أَحَبُّ إِلَيَّ ممَّا طَلَعَتْ عَلَيْه الشَّمْسُ»[٣].

۞ او فرمايي: د «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَاللَّـــهُ أَكْبَرُ[٤]» ويـــل ما ته له هغه څه نه ډير غوره دي چي لمر پرې راختلى دى[٥].

٢٥٨-٥- وقال ﷺ: «أَيَعْجزُ أَحَدُكُمْ أَنْ يَكْسبَ كُلَّ يَوْمٍ

---

(١) بخاري ١٦٨/٧، مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٢) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(٣) مسلم ٢٠٧٢/٤.

(٤) ترجمه يې مخكي شويده.(ژباړن)

(٥) يعني: ددې كلماتو ويل له ټولو مخلوقاتو نه ما ته غوره دي.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

أَلْـــفَ حَسَـــنَةٍ؟» فَسَـــأَلَهُ سَائِلٌ مِنْ جُلَسَائِه: يَا نَبِيَّ اللّٰه كَيْفَ يَكْسِبُ أَحَدُنَا أَلْفَ حَسَنَةٍ؟ قَالَ: «يُسَبِّحُ مِائَةَ تَسْبِيحَةٍ، فَيُكْتَبُ لَهُ أَلْفُ حَسَنَةٍ، أَوْ يُحَطُّ عَنْهُ أَلْفُ خَطِيئَةٍ»(١).

۞ او ﷺ فرمايي: آيا له تاسو نه يو څوک نشي کولای چې هره ورځ زر نـــيکۍ لاس ته راوړي، نو له ناستو کسانو نه يو کس ورڅخه پوښتنه وکړه چې څنګه يو کس له موږ څخه کولای شي زر نيکۍ لاس ته راوړي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: سل ځلي دي «سبحان الله» ووايي، نو هغه لره به زر نيکۍ وليکل شي، او يا به يې زر ګناهونه ورژيږي*.

٢٥٩-٦- «مَـــنْ قَـــالَ: سُبْحَانَ اللّٰه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه، غُرِسَتْ لَهُ نَخْلَةٌ فِي الْجَنَّةِ»(٢).

۞ (او فرمايي) څوک چې «سُبْحَانَ اللّٰه الْعَظِيمِ، وَبِحَمْدِه(٣)» ووايي، هغه لره به يوه د خرما* ونه په جنت کې وکرل شي*.

٢٦٠-٧- وقـــال ﷺ: «يَا عَبْدَ اللّٰه بْنَ قَيْسٍ، أَلاَ أَدُلُّكَ عَلَـــى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ؟» فَقُلْتُ: بَلَى يَا رَسُولَ اللّٰه، قَالَ:

---

(١) مسلم ٢٠٧٣/٤.

(٢) تـــرمذي ٥١١/٥، حـــاکم ٥٠١/١ هغـــه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ٥٣١/٥، صحيح الترمذي ١٦٠/٣.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

«قُلْ لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّه»[(١)].

۞ او ﷺ فرمايي: اې عبد الله بن قيسه! آيا تا ته د جنت د خزانو نه يوه خزانه ونه ښايم؟ نو ما وويل: ولې نه، اې د الله پيمغبره! (پيغمبر ﷺ) وفـــرمايل: ووايه: هيڅ طاقت او قوت نشته (د ګناه نه د ساتلو* او د نيکيو د کولو) مګر په (توفيق) د لوى الله ﷻ سره.

٢٦١-٨- وقـــال ﷺ: «أَحَــبُّ الْكَلاَمِ إِلَى اللَّه أَرْبَعٌ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، لاَ يَضُرُّكَ بِأَيِّهِنَّ بَدَأْتَ»[(٢)].

۞ او فـــرمايي: الله ته له ټولو نه زيات خوښ کلمات څلور دي: «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ للَّه، وَلاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ[(٣)]»، چې په کومه دې شروع وکړه تاته پکښې څه نقصان نشته.

٢٦٢-٩- جَاءَ أَعْرَابِيٌّ إِلَى رَسُول اللَّه ﷺ فَقَالَ: عَلِّمْني كَلاَماً أَقُولُهُ، قَالَ: «قُلْ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْـــبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ للَّه كَثيراً، سُبْحَانَ اللَّه رَبِّ الْعَالَمينَ، لاَ حَـــوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكيمِ» قَالَ: فَهَؤُلاَءِ لِرَبِّي فَمَا

---

(١) بخاري (فتح الباري ٢١٣/١١)، مسلم ٢٠٧٦/٤.

(٢) مسلم ١٦٨٥/٣.

(٣) ترجمه يې مخکې شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

لي؟ قَالَ: «قُلْ اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي وَارْزُقْنِي»(۱).

۞ يو صحرايي* پيغمبر ﷺ ته راغی او وېي ويل: ما ته داسي خبره وښايه چي زه يې ووايم، (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: «لاَ إِلَهَ إِلاّ اللَّهُ وَحْدَهُ لاَ شَرِيكَ لَهُ، اللَّهُ أَكْبَرُ كَبِيراً، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ كَثِيراً، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، لاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاّ بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ(۲)»، (سړي) وويل: دا خو زما د پروردګار لپاره دي، زما لپاره څه دي؟ (پيغمبر ﷺ) وفرمايل: ووايه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او روزي را ته راکړې.

۲٦۳-۱۰- كَانَ الرَّجُلُ إِذَا أَسْلَمَ عَلَّمَهُ النَّبِيُّ ﷺ الصَّلاَةَ، ثُمَّ أَمَرَهُ أَنْ يَدْعُوَ بِهَؤُلاَءِ الْكَلِمَاتِ، «اللَّهُمَّ اغْفِرْ لِي، وَارْحَمْنِي، وَاهْدِنِي، وَعَافِنِي، وَارْزُقْنِي»(۳).

۞ کله چي به يو سړی مسلمان شو، نو پيغمبر ﷺ به لمونځ* ور زده کاوه، او بيا به يې ددې کلماتو په ويلو امر ورته کاوه: الهي! ما ته بخښنه وکړې، او پر ما رحم وکړې، او ما ته هدايت وکړې، او ما ته

---

(۱) مسلم ۲۰۷۲/۴، او ابو داود زيات کړيدی: کله چي صحرايي سړی روان شو، پيغمبر ﷺ وفرمايل: په رښتيا سره يې خپل لاسونه له خير نه ډک کړل. ۲۲۰/۱.

(۲) د نومړو اذکارو ترجمه مخکي په مختلفو ځايونو کي شويده.(ژباړن)

(۳) مسلم ۲۰۷۳/۴، او په بل روايت کي يې داسي راغلي دي: دا کلمات ستا لپاره د دنيا او آخرت خيرونه را ټولوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

عافيت راکړي، او روزي را ته راکړي.

٢٦٤-١١- «إِنَّ أَفْضَلُ الدُّعَاءِ: الْحَمْدُ لِلَّه، وَأَفْضَلُ الذِّكْرِ: لاَ إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ»[١]

۞ (او فرمايي) په ربښتيا سره چي بهترينه دعا «الحمد لله» ده، او بهترين ذکر «لا إله إلا الله» دی.

٢٦٥-١٢- «الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ: سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بَاللَّه»[٢].

۞ (او فرمايي) نيکي، او (له انسان نه ورسته) پاتي کيدونکي (کلمات دادي): «سُبْحَانَ اللَّه، وَالْحَمْدُ لِلَّه، وَلا إِلَهَ إِلاَّ اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ، ولاَ حَوْلَ وَلاَ قُوَّةَ إِلاَّ بَاللَّه[٣]».

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه

٢٦٦- عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رضي الله عنهما قَالَ:

---

(١) ترمذي ٥/٤٦٢، ابن ماجه ٢/١٢٤٩، حاكم ١/٥٠٣ هغه صحيح بللی، او ذهبي ورسره موافقه کړيده، صحيح الجامع ١/٣٦٢.

(٢) احمد ٥١٣ نمبر حديث کي د احمد شاکر په ترتيب سره روايت کړيدی، او اسناد يې صحيح دی، مجمع الزوائد ١/٢٩٧ دي وکتل شي، او ابن حجر په بلوغ المرام کي هغه د ابو سعيد له روايت نه و نسائي ته نسبت کړيدی، او ويلي يې دي: هغه ابن حبان، او حاکم صحيح بللی دی.

(٣) ددې کلماتو ترجمه مخکي شويده.(ژباړن)

(c) ketabton.com: The Digital Library

رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّه ﷺ يَعْقدُ التَّسْبِيحَ بِيَمِينه[١].

۞ لــه عبد الله بن عمرو رضي الله عنهما نه روايت دی: چي ما پيغمبر ﷺ وليد چي په ښي* لاس سره يې تسبيحات (اذکار) ويل.

۱۳۳- د ښکيو او عامو آدابو څخه

٢٦٧- «إذَا كَــانَ جُـنْحُ اللَّـيْلِ -أَوْ أَمْسَيْتُمْ- فَكُفُّوا صِبْيَانَكُمْ؛ فَإِنَّ الشَّيَاطِينَ تَنْتَشِرُ حِينَئذ، فَإِذَا ذَهَبَ سَاعَةٌ منْ اللَّيْل فَخَلُّوهُمْ، وأَغْلقُوا الأَبْوَابَ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه؛ فَإِنَّ الشَّيْطَانَ لاَ يَفْـتَحُ بَاباً مُغْلَقاً، وَأَوْكُوا قرَبَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَخَمِّرُوا آنيَتَكُمْ وَاذْكُرُوا اسْمَ اللَّه، وَلَوْ أَنْ تَعْرُضُوا عَلَيْهَا شَيْئاً، وَأَطْفئُوا مَصَابِيحَكُمْ»[٢].

۞ (پيغمــبر ﷺ فرمايي) کله چي شپه تياره شي، يا شپه در باندي راشــي، نــو خپل ماشومان (کور څخه وتلو نه) بند کړی، ځکه چي شــيطانان پدې وخت کي خوريږي*، کله چي د شپې نه يو ساعت تير شي، نو بيا يې خوشي کړی. او دروازې* مو بندي کړی، او د الله نوم (پــه هغــه) يــاد کړی، ځکه چي شيطانان تړلې او بنده دروازه نشي پرانستلای*. او د خپل ژيانو* سرونه پټ کړی، او د الله نوم (په هغه)

(١) ابو داود بلفظه ٢/٨١، ترمذي ٥/٥٢١، صحيح الجامع ٤/٢٧١، ٤٨٦٥ نمبر حديث .

(٢) بخاري (فتح الباري ١٠/٨٨)، مسلم ٣/١٥٩٥.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ياد كړي، او خپل لوښي پټ كړی، او د الله نوم (په هغه) ياد كړي، كه څه هم له پاسه پرې څه كښيږدي، او خپل څراغونه* مړه كړی.

وصلى الله وسلم وبارك على نبينا محمد وعلى آله وأصحابه أجمعين.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کتاب کي د ياګانو رسم الخط

د (ياء) رسم الخط	مثال
(ي)	ځي، بچي
(ې)	سرې اوبه، مزې
(ی)	سړی، تندی
(ۍ)	هګۍ، څپلۍ

ورته رسم الخطونه

لاندينـــي حـــرفونه په نورو ورته رسم الخطونو سره هم ليکل کيږي، چي هغه دادي:

د کتاب رسم الخط	ورته رسم الخط
(ټ)	(ٹ) لکہ: ٹپونہ
(ډ)	(ڈ) لکہ: ڈوڈے
(ړ)	(ڑ) لکہ: خوڑل
(ی)	(ے) لکه: (سړے، تندے)
(ي)	(ی) لکه: (ځی، بچی)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لهجې د اختلاف په صورت کي د يو معنا لرونکو کلماتو لست

کلمه	ورته معنا يا لهجه
ارخ	ډډه
احاطه	په بر کي نيونه، چاپيروالی
استسقاء	باران اوريدل غوښتل
افاده کول	ورکول، ادا کول
اميد	طمع
انجام	عاقبت، نتيجه
انديښني	سوچونه، فکرونه، تشويشونه
اوبه کول	اوبه څښول، اوبه ورکول، خړوبی کول
اوچت	لوړ
اوښان	اوښي، اوښونه
آواز	غږ، ږغ
آينده	مستقبل، راتلونکي زمانه
با برکته	برکت والا، برکتناک
بار	پيټی
باړخو	رخسار، انګی
بادونه	سيلۍ
بخښنه	ښښنه، عفو
بخل	کنجوسي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
بدشگومي	بد فالي، بد مرغي، کرکه کول
برابر	سم، سیده، اصلاح، جوړ
برخمن	لرونکي
بریالي	کامیابه، برلاسي
بشپړ	کامل، پوره
بشپړوالی	تکمیل، پوره والی
بطحان	د یو ځای نوم دی
بلنه	دعوت، غوښتنه
بوک	د اوبو گوپ
بوکونه	گوپونه، گوپان
بیرته راتلل	واپس کیدل
بیرته کیدل	واپس کیدل
بې زړه توب	بزدلي، ډار، ویره
بې نیازه	مستغني، احتیاج نلرونکي، بي پروا
بیل	جلا، جدا
بیله	بغیر، پرته
بي وزلتوب	تنگدستي، فقر
پاچا، پاچاهي	بادشاه، بادشاهي
پاڅیده	ولاړ شو
پاڅیږي	ولاړ شي
پر	پرې

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
پرانستل	بيرته كول، خلاصول
پر كالي	د خوب د جوتو وهلو حالت، د خوب د آثارو ښكاره كيدلو حالت
پرې كيدونكي	قطع كيدونكي
پرېشاني	اندیښنې، سوچونه
پسرلی	سپرلی، بهار
پښه	ښـــپه
پښې	ښــــپې
پښيمانه	ښــپيمانه
پلو كي	ووجو كې
په بر كې نيول	په څنګ كې نيول، په يو شي باندې چاپيره كيدل
پوټكي	پوستكي، څرمن
پوښتنه	تپوس، سوال
ټاكلي	معين، معلومدار
تالنده	د آسمان ګرزا، غرنده، تندر
تدبُر او تفكُر	فكر كول، سوچ كول، غور كول
تدبيرونكي	انتظام كونكي، تنظيمونكي
ترچيدل	پرنجې كول، ترچَل، پرچيدل، پرنجيدل
تزكيه	بې عيبه ګڼل، د ښو اخلاقو خاوند ګڼل
تسليم	تابعدار، فرمانبردار
تضرع	زارۍ، عاجزي

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
تعزیه	د مړي خپلوانو ته تسلي ورکول او مړي ته دوعا کول
تندی	وچولی
تنبلي	سستي، کسالت
تَل	همیشه
تَله	ترازو
توپیر	فرق
توښه	ذخیره
تو که	ډول، شکل
توکل	اعتماد، تکیه
تولواک	پوره واکدار، دکاملي پاچاهي خاوند
تولواکي	پوره واکداري، کامله پاچاهي
توی شي	ورژیږي
ثواب	اجر
جادوګر	ساحر، کوډګر
جامه	کالي
جبیره	پوره کول، نقصان لیري کول
جمرې	هغه ورې تیګې چي شیطان په ویشتل کیږي
جواب	ځواب
چیټ	ګځ، کین
چرګ	بانګي
ځکندن	ځلکدن، ځنکدن، د سا وتلو حالت

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ځلي	واري
ځمکه	زمکه
ځملاستل	ویده کیدل، پریوتل
حلالول	ذبح کول، قرباني کول، حلاله کول
خپَرَول	عام کول، نشرَول
خپرول	نشرول، تیتول، عام کول
خزنده	خوځنده، حشره
خوارِه	خپور، خپاره
څاروي	څناور
څراغونه	ډیوې، چراغونه
څرګندونه	بیانوول، ښکاره کول
څښتن	خاوند
څک	قطره
خلاصي	برسیره، کولاوي، بیرته
خلک	خلق
خوارِه	د خوراک شیان، طعام
خیري	چټلي، چرک
دانګل	په منډه تلل، منډه وهل
دانه	تخم
دَرجې	رتبې، درجات
دروازې	وروِنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا یا لهجه	کلمه
دوږخ، جهنم	دوزخ
مینځ ته راوړی دی	راوستلي دی
پروردګار	رِب
د سترګي یو څل بندولو په اندازه وخت	رِپ
واپس کیږي، نه منل کیږي	رد کیږي
په ځای کړه	رښتوني کړه
نور	رڼا
رزق	روزي
روژه نیونکی	روژه دار
روژه دار	روژه نیونکی
رڼایي پکښي کي واچوې، نوراني کړې	روښانه کړې
څما	زما
ظلم، تیری	زیاتي
تاوان، نقصان	زیان
زونه، زړی	زنه
ترجمه کول	ژباړل
مترجم، ترجمه کونکی	ژباړن
بچ کول، ساتل	ژغورل
د اوبو مشکونه، مفرد: ژی	ژیان
بچ کول، حفاظت کول	ساتل
پاکوالي	سپیڅلتیا

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ستاينه	حمد او ثنا، صفت، تعريف
ستايونكي	ثنا وصفت ويونكي، تعريف كونكي
سركښه	سركش، بيلاري
سمبال	ښايسته، مجهز
سمندر	درياب، بحر
سهار	سحر، صبا، صبائي
سورلۍ	د سپريدولو حيوان لكه: آس، خر او نور
سيده	سمه، برابره
سيورى	سايه
شاهدي	ګواهي، شهادت
شاوخوا	چار چاپېر
شرق	مشرق، لمر ختلو طرف
ښخول	دفن كول، خښول
شفاعت	سفارش
ښكنځل	كنځل، كنځا، رد بد
شكه	كوچنى كانى يا تيګه
ښودنه	ښوونه، رهنمايي
ښې	راسته
شودې	پې، شيدې
شى	څيز
شيان	څيزونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
صحرايي	بانډيچي، صحرا نشين، دصحرا اوسيدونکی
صُفه	هغه ځای چي فقير او ناداره صحابه پکښي کښيناستل
ضايع کول	بيځايه کول، باطلول
ظلم	زياتي
عادلانه	پر ځای، منصفانه
عافيت	روغتيا
عاقبت	انجام، نتيجه
عذاب	سزا، جزا
عقيق	د يو ځای نوم دی
غاړي	مرياني
غرب	مغرب، لمر لويدلو طرف
غضب	غصه، قهر
غوره	ښه، بهتر
غونډ	يو ځای
غيبيات	د مخلوقاتو له علم نه پټ شيان
فرښته	ملائکه، ملکه، فرشته
فطرت	دين، لاره
فکر	سوچ
قادر	توانا
قرباني	پسه يا بل حلال حيوان حلالول
کړو	اعمالو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
کائنات	مخلوقات
کښته	ښکته
کښېږدي	کیږدي، کیدي، راولي
کفاره	د ګناه بدله، بدله، ګناه ورکونکې
ګاڼه	زیور
ګرځندویه	سیاحت کونکي، ګرځیدونکي
ګړندی	چابک، چټک، تېز
ګمراه	بې لاري
کورولي کول	همبستری، جماع کول، یوځای کیدل
لاره	لیاره
لانده	لامده
لټي	لټوالي، بیکاري
لخوا	له طرف نه
لمده	لنده، تَرَه
لمونځ	مونځ
له ما نه وګرځوې	له ما نه بچ کړې او لیرې کړې
لوړ	اوچت
لوړوي	اوچتوي
ما لره	ما ته
ماښام	بیګاه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کلمه	ورته معنا یا لهجه
ماغزه	مازغه
مایل	اوښتونکي، میلان کونکي، خوښونکي
مثل	مانند
مجادله	خصومت کول، جنګ کول
مخامخ کېدل	مېلاوېدل
مخکښ	مخکي تلونکي، پیش روی
مرداری	د مړ حیوان لاش
مرو	مړه کیږو
مربی	غلام
مستغني	بي پروا، بي نیازه
مسجد	جومات
مسه کول	مسح کول، په یو شي لاس تېرول، لاس راکاږل
مشرق او مغرب	شرق او غرب، ختیځ او لویدیځ
معبود	خدای، هغه څوک چي نور یې عبادت کوي
مقیم	په خپل کور او وطن کي، هغه څوک چي مسافر نه وي
مل	ملګری
ملائکه	فرشته، ملکه
منلږه	څغاسته
مه نیسه	مه مأخوذه کوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا يا لهجه	كلمه
تابعداره كونكي، كنټرولونكي	مهاروونكي
بانګي، آذان كونكي	موذن
وينزه، كنيزه	مينځه
نابره، ناګهانه	ناڅاپه
لړه	ناڅيزه
بد، خراب	ناوړه
د چا د كتلو په وجه بد اثر لويدل	نظر كيدل
پراته، موجود	نغښتي
داخليدل	ننوتل
داخل شولو	ننوتو
پس	نو
مذكور	نومړى
اينبودلي دى، بللي دى	نومولي دى
صالحان، نيک عملان	نيكان
ښيګړه	نيكي
تاريخ، وخت	نېټه
لارښوونه، رهنمايي	هدايت
خامخا، ضرور، حتما	هرومرو
هغه وخت	هله
دائم	هميشني
هنار، د خره آواز او رمباره	هنګار
مستحق، لائق	وړ

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته معنا یا لهجه	کلمه
اهل وعیال، بچیان	واره
وغورځوي	واچوي
ددوو لاسونو د ګوتو تر مینځ مسافي ته ویل کیږي، چې کله دواړه د یو مستقیم خط په شکل سره خلاص شي، او په عربي ورته «باع» وایي، او (۱۶۲) سانتي متر اوږدوالی لري.	وازه
وبښه، عفو کړه	وبخښه
وخکي	وڅښي
وخاته، پورته شو	وخوت
تری شي، محو شي	ورژیږي
د لاس تلي	ورغوي
روستو	وروسته
حواله کړو	وسپاره
دعوت شي	وغوښتل شي
شنه کړل شي، ونالول شي، نال کړې شي، کیښودل شي	وکړل شي
پاخیدلی	ولاړ
لاړه، ختمه شوه، لیري شوه	ولاړه
ووایه	ولوست
خارج شولو، بیرون شولو	ووتو
ډار، خطره، یره، بیره	ویره

(c) ketabton.com: The Digital Library

كلمه	ورته معنا يا لهجه
ويريږي	بيريږي، يريږي، ډاريږي
وينبته	وريبنتان
يوازي	تنها، يواځي

(c) ketabton.com: The Digital Library

د موضوعاتو فهرست

موضوع	صفحه
د ژباړن* سریزه	۳
د مصنف سریزه	۵
د ذکر فضیلت	۷
۱- دخوب نه د پاڅیدو دعاګاني	۱۲
۲- د جامو اغوستلو دعا	۱۷
۳- دنوي جامې اغوستلو دعا	۱۷
۴- چا چي نوې جامې واغوستلي هغه ته دعا	۱۸
۵- دجامو ایستلو په وخت کي دعا	۱۸
٦- د اودس ماتي ځای ته د داخلیدلو دعا	۱۹
۷- د اودس ماتي ځای نه د وتلو دعا	۱۹
۸- داوداسه نه مخکي ذکر	۱۹
۹- د اودس نه وروسته دعا	۱۹
۱۰- د کور نه دوتلو ذکر	۲۰
۱۱- کور ته د ننوتلو* ذکر	۲۱

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢- مسجد ته د تللو دعا.. ٢٢

١٣- مسجد ته د ننوتلو دعا ٢٣

١٤- مسجد نه د وتلو دعا.. ٢٤

١٥-د آذان اوريدو ذكرونه.. ٢٤

١٦- د لمانځه د شروع (له اول تكبير نه وروسته*) دعا.......... ٢٦

١٧- د ركوع دعا ٣٣

١٨- د ركوع نه پورته كيدلو* دعا.. ٣٤

١٩- د سجدې دعا.. ٣٥

٢٠- د دوو سجدو په مينځ كې دعا ٣٨

٢١- د تلاوت د سجدې دعا.. ٣٨

٢٢- د تشهد دعا (التحيات).. ٣٩

٢٣- له (التحيات) نه وروسته پر* پيغمبر ﷺ درود................ ٤٠

٢٤- په وروستۍ ناسته كې د سلام نه مخكې دعا.................... ٤١

٢٥- د سلام گرځولو نه وروسته اذكار.. ٤٨

٢٦- د استخارې د لمانځه دعا ٥٤

٢٧- د سهار او ما ښام اذكار.. ٥٦

(c) ketabton.com: The Digital Library

٢٨- د خوب اذكار ٦٩

٢٩- پــه خوب كي له يوې ډډې* نه بلې ډډې ته اوښتلو دعا ٧٧

٣٠- پــه خوب كي د نا آرامۍ او له ويرې سره مخامخ كيدلو دعا ٧٨

٣١- هغه څه چې د خوب ليدو نه وروسته كول پكار دى ٧٨

٣٢- د وترو د قنوت دعا ٧٩

٣٣- د وترو له سلام نه وروسته ذكر ٨١

٣٤- د پريشانۍ او غم (لرې كولو) دعا ٨١

٣٥- د بې قرارۍ دعا ٨٣

٣٦- د دښمن او حكمران* سره مخامخ كيدو* دعا ٨٤

٣٧- د حكمران* د ظلم نه د ويرې دعا ٨٥

٣٨- د ښمن ته ښيرا* كول ٨٦

٣٩- د كوم قوم نه چې ويره* لرې، دا دعا به وايې ٨٧

٤٠- څوك چې ايمان كې شک وكړي دهغه دعا ٨٧

٤١- دقرض اداء كولو دعا ٨٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۴۲- په لمانځه او تلاوت کې د وسوسې دعا.................. ۸۹

۴۳- چا ته چې یو کار مشکل شي د هغه دعا.................. ۸۹

۴۴- څوک چې ګناه وکړي، هغه به داسي کوي................ ۸۹

۴۵- د شیطان او د هغه د وسوسو د لیري کولو دعاګاني ۹۰

۴۶- کلـــه چې یې د خوښي خلاف کار پیښ شي، او یا له
کوم کار نه عاجز شي، داسي به وایي ۹۰

۴۷- د پیدا شوي ماشوم* مور او پلار ته مبارکي ورکول،
او د هغې جواب.. ۹۱

۴۸- د ماشومانو د حفظ او امان لپاره دعا ۹۲

۴۹- د بیمار د پوښتني په وخت هغه ته دعا ۹۲

۵۰- د بیمار* د پوښتني کولو فضیلت............................ ۹۳

۵۱- د ژوند نه نا امیده بیمار* دعا ۹۳

۵۲- ځکندن* حالت کي سړي ته یادونه ۹۵

۵۳- چا ته چې مصیبت رسیدلی وي، د هغه دعا.................. ۹۵

۵۴- د مړي سترګي بندولو په وخت دعا ۹۶

۵۵- مړي ته په جنازه کي دعا...................................... ۹۶

(c) ketabton.com: The Digital Library

٥٦- ماشوم ته د هغه په جنازه کي دعا ٩٩
٥٧- د تعزيت دعا ١٠٠
٥٨- د مړي ښخولو وخت کي دعا.............................. ١٠١
٥٩- د مړي ښخولو* وروسته دعا ١٠١
٦٠- د قبرونو د زيارت کولو دعا............................. ١٠٢
٦١- د بادِ (سيلۍ) الوتلو په وخت دعا ١٠٢
٦٢- د تالندي* دعا.. ١٠٣
٦٣- د استسقاء* لپاره څو دعاګاني............................. ١٠٣
٦٤- د باران اوريدو په وخت کي دعا........................... ١٠٤
٦٥- د باران اوريدو وروسته دعا.............................. ١٠٤
٦٦- د آسمان شين کيدو دعا.................................. ١٠٥
٦٧- د نوي مياشتي ليدو دعا ١٠٥
٦٨- د روژه ماتي په وخت کي دعا.............................. ١٠٥
٦٩- د ډوډۍ خوړلو نه مخکي دعا............................... ١٠٦
٧٠- له خوراک نه وروسته دعا ١٠٧
٧١- کوربه ته د ميلمه دعا.................................... ١٠٨

(c) ketabton.com: The Digital Library

۷۲- خـــوک چـــي په چا اوبه وڅښي، او يا يې د څښولو
اراده وکړي، هغه ته دعا.......................... ۱۰۸
۷۳- د چا په کور کي د روژه مات په وخت کي دعا......... ۱۰۸
۷۴- د روژه دار* دعا چي کله خواړه حاضر شي او روژه
ماته نکړي.. ۱۰۹
۷۵- کله چي روژه دار ته څوک ښکنځل* وکړي، نو دی
به داسي ورته وايي ۱۰۹
۷۶- د اولنۍ ميوې ليدو دعا.............................. ۱۰۹
۷۷- د ترَچيدلو* دعا.................................... ۱۱۰
۷۸- کله چي کافر وترَچيږي داسي به ورته وايي............ ۱۱۰
۷۹- واده کونکي ته دعا................................. ۱۱۱
۸۰- د واده کولو او سوَرلۍ* اخيستلو دعا ۱۱۱
۸۱- خپلي ښځي سره کوروالی* نه مخکي دعا............... ۱۱۲
۸۲- د قهر او غوسې په وخت دعا ۱۱۲
۸۳- د مصيبت زده ليدو په وخت دعا ۱۱۲
۸۴- د مجلس دعا... ۱۱۳

(c) ketabton.com: The Digital Library

۸۵- د مجلس کفاره*............................ ۱۱۳
۸۶- څوک چې چا ته ووايي: «غفر الله لک» نو هغه ته به داسي وايي.. ۱۱۴
۸۷- څوک چې له تا سره ښه وکړي، هغه ته دعا............ ۱۱۴
۸۸- په څه چې د دجال (له فتنې) نه ځان ساتلی شي......... ۱۱۴
۸۹- څوک چې چا ته ووايي: «إِنِّي أُحِبُّکَ فِي اللهِ»، هغه ته به داسي وايي.. ۱۱۵
۹۰- څوک چې خپل مال تا ته وړاندې کړي، هغه ته دعا.... ۱۱۵
۹۱- د قرض د اداء کولو په وخت قرض ورکونکي ته دعا .. ۱۱۵
۹۲- له شرک نه د ويرې* دعا............................ ۱۱۶
۹۳- هغه چا ته دعا چې تا ته ووايي: «بارَکَ اللهُ فِيکَ» ۱۱۶
۹۴- د بد شګومۍ* بد ګڼلو دعا........................ ۱۱۶
۹۵- د سپريدو دعا................................ ۱۱۷
۹۶- د سفر دعا.................................... ۱۱۸
۹۷- کلي يا ښار ته ننوتلو دعا.......................... ۱۱۹
۹۸- بازار ته ننوتلو دعا ۱۲۰

(c) ketabton.com: The Digital Library

۹۹- د سپرلي غورځيدو په وخت دعا ۱۲۰

۱۰۰- د مسافر دعا مُقيم* ته ۱۲۱

۱۰۱- د مقيم* دعا مسافر ته ۱۲۱

۱۰۲- په سفر کي تکبير او تسبيح ۱۲۱

۱۰۳- د سهار* په وخت د مسافر دعا ۱۲۲

۱۰۴- په سفر يا پرته له سفر نه په يو ځای کي د کوزيدلو او ودريدلو دعا ۱۲۲

۱۰۵- د سفر نه د ستنيدو دعا ۱۲۳

۱۰۶- د خوشحالي او يا خواشيني کار پيښيدو په وخت کي دعا ۱۲۳

۱۰۷- پر پيغمبر ﷺ د درود ويلو فضيلت ۱۲۴

۱۰۸- سلام خپرَول* ۱۲۶

۱۰۹- د کافر د سلام جواب به څنګه ورکوي ۱۲۷

۱۱۰- د چرګ* د آذان، او د خره د هنګاري* په وخت دعا ۱۲۷

۱۱۱- په شپه کي د سپيو د غپلو اوريدو په وخت دعا ۱۲۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

۱۱۲- څوک چې دي ښکنځلي وي هغه ته دعا............۱۲۸
۱۱۳- د بل مسلمان ستایلو په وخت به داسي وايي..........۱۲۹
۱۱۴- کله چې د یو مسلمان صفت وشي، نو هغه به داسي
وايي..۱۲۹
۱۱۵- په حج او عمره کې به مُحرم لبیک څنګه وايي........۱۳۰
۱۱۶- حجر اسود ته د رارسیدلو په وخت «الله اکبر» ویل..۱۳۰
۱۱۷- د رکن یماني او حجر اسود په مینځ کي دعا..........۱۳۱
۱۱۸- صفا او مروا باندي د ودریدو دعا..................۱۳۱
۱۱۹- د عرفات په ورځ دعا..............................۱۳۳
۱۲۰- د مشعر حرام ذکر...............................۱۳۳
۱۲۱- (د جمراتو یا ځلو ویشتلو په وخت) د هري شګي*
ویشتلو سره «الله اکبر» ویل.........................۱۳۴
۱۲۲- د تعجب، او خوشحالونکي کار پیښیدو په وخت دعا...۱۳۵
۱۲۳- چا ته چې خوشحالونکی خبر راشي، نو څه به کوي..۱۳۵
۱۲۴- څوک چې په خپل بدن کي درد محسوس کړي څه
به کوي...۱۳۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

١٢٥- په څه شي د نظر كيدو نه د ويري دعا ١٣٦

١٢٦- د ويري په حالت كي دعا.................................. ١٣٦

١٢٧- د قرباني حلالولو* په وخت كي څه ويل پكار دي ١٣٧

١٢٨- هغه څه چي د سركښه* شيطانانو د مكر او چل دفع
كولو لپاره ويل كيږي.. ١٣٧

١٢٩- استغفار او توبه... ١٣٨

١٣٠- د «سبحان الله»، او «الحمد لله»، او «لا اله الا
الله»، او «الله اكبر» فضيلت.................................. ١٤١

١٣١- د پيغمبر ﷺ د تسبيح ويلو طريقه......................... ١٤٦

١٣٢- د نېكيو او عامو آدابو ټوخه............................. ١٤٧

په كتاب كي د ياګانو رسم الخط............................... ١٤٩

ورته رسم الخطونه ١٤٩

د لهجې د اختلاف په صورت كي د يو معنا لرونكو كلماتو
لست ١٥٠

د موضوعاتو فهرست ١٦٣

(c) ketabton.com: The Digital Library

حصن المسلم

من أذكار الكتاب والسنة

تأليف

الفقير إلى الله تعالى

د. سعيد بن علي بن وهف القحطاني

ترجمة

عبد النافع زلال

بلغة «البشتو»

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library